

ZWARTBOEK JEUGDBESCHERMING BRABANT

Jeugdbescherming Brabant: de doodlopende weg in de jeugdhulpverlening

Stichting Herken Ouderverstoting

Krijn ten Hove

Jeugdbescherming Brabant: de doodlopende weg in de jeugdhulpverlening

Stichting (H)erken Ouderverstoting

Samensteller: Krijn ten Hove

De Stichting (H)erken Ouderverstoting (HOVS) heeft als doel bekendheid te verwerven voor ouderverstoting in de breedste zin van het woord, inclusief de maatschappelijke en psychologische gevolgen van ouderverstoting. Ouderverstoting leidt niet alleen tot identiteitsproblemen maar zorgt ook voor hechtingsproblematiek in de ontwikkeling van jongeren die voortduren in de volwassenheid van kinderen die hiermee te maken hebben gehad.

Ouderverstoting is geestelijke kindermishandeling. In alle dossiers in dit zwartboek is er sprake van het in stand houden van ouderverstoting dan wel het creëren van hechtingsproblemen bij de kinderen/jeugdigen door de jeugdzorgwerkers van de gecertificeerde instelling Jeugdbescherming Brabant.

Jaarlijks komen er 16.000 kinderen bij die te maken krijgen met ouderverstoting. Op dit moment zijn er zeker 1 miljoen mensen in Nederland die slachtoffer zijn van ouderverstoting. Dit betreft niet alleen de kinderen en de verstoten ouder maar ook grootouders, ooms en tantes, neefjes en nichtjes en vrienden van de betrokken kinderen en de verstoten ouder.

Ouderverstoting is not done!

#ikkijknietmeerwegbijovs

Verantwoording

Dit zwartboek is geschreven voor alle kinderen en ouders die betrokken zijn geraakt bij Jeugdbescherming Brabant, maar bovenal voor alle kinderen die in de nabije toekomst worden toegewezen aan deze - niet functionerende - gecertificeerde instelling.

Voor dit zwartboek is een groot aantal dossiers bestudeerd, waarbij is gesproken met diverse betrokkenen. Alle dossiers zijn echte dossiers waarvan de namen bekend zijn bij de auteur. Alle dossiers zijn op waarheid gecheckt en onderzocht op bewijzen en feiten. De (pleeg)ouders hebben op vrijwillige basis meegewerkt aan dit zwartboek. In dit zwartboek zijn de beschrijvingen van een beperkt aantal dossiers als bijlage opgenomen om de bevindingen te illustreren. Er zijn echter nog vele andere dossiers bij de samensteller bekend.

Dit zwartboek toont aan dat er 'geëxperimenteerd' wordt met kinderen in de jeugdzorg en laat zien dat de zorg ondergeschikt gemaakt wordt aan de eigen belangen van jeugdzorgwerkers en de gecertificeerde instelling, met als gevolg dat kinderen levenslang getraumatiseerd worden. Dit toont aan dat er een groot probleem is binnen Jeugdbescherming Brabant. Immers: de jeugd wordt niet beschermd door hen die de kwetsbare jeugd juist zouden moeten beschermen.

Jeugdbescherming Brabant is als voorbeeld gekozen omdat de samensteller zelf met deze gecertificeerde instelling te maken heeft. Dit betekent niet dat andere gecertificeerde instellingen niet dezelfde problemen kennen. Uit gesprekken met cliënten van andere gecertificeerde instellingen komen namelijk soortgelijke signalen naar voren.

Alle (pleeg)ouders die hebben meegewerkt aan dit zwartboek hebben maar één doel: de huidige werking van Jeugdbescherming Brabant moet op de schop. De arrogante en feodale werkwijze moet direct gestopt worden. Voor onze eigen kinderen is het te laat, zij zijn inmiddels onherstelbaar beschadigd door deze gecertificeerde instelling. De hoop is dat middels dit zwartboek voorkomen wordt dat er nog meer kinderen, ouders en families slachtoffer worden van de wanpraktijken van Jeugdbescherming Brabant.

Laat dit zwartboek een wijze les zijn voor alle controlerende instellingen, zoals de gemeenten, de inspecties en de wetgevende macht. Dit kan niet doorgaan, de geslotenheid moet van de jeugdzorg af. Openbaar verantwoording afleggen kan nog steeds met inachtneming van de privacy. En laat justitie alle dossiers waarin dit nodig lijkt onderzoeken op gemaakte fouten en de verantwoordelijken persoonlijk aansprakelijk stellen voor deze fouten en alle gevolgen daarvan. Laat jeugdzorgwerkers een beroepseed afleggen en plaats elke verklaring en ieder dossierstuk naar de rechtbank onder ede. Hiermee een signaal afgevend dat vanaf nu alleen nog de waarheid telt. In het belang van de kinderen.

Voor mijn eigen kinderen:

Al bijna 4 jaar moet ik strijden voor een normaal contact met jullie. De laatste 2 jaar is daar een niet functionerende gecertificeerde instelling tussengekomen, die van mening is dat zij de beschikkingen van de rechtbank niet hoeven uit te voeren. Voor jullie heb ik dit opgezet, opdat jullie zien dat ik voor

jullie belangen en welzijn strijd en dat ik er alles aan doe om te voorkomen dat nog meer kinderen net als jullie op de doodlopende weg van Jeugdbescherming Brabant terechtkomen.

Ik hou van jullie en mis jullie!

Krijn ten Hove
Samensteller Zwartboek

Inhoudsopgave

Verantwoording	3
Inhoudsopgave	5
Voorwoord	7
Inleiding: De brieven aan de gemeenten en de reactie van de bestuurder.....	11
Brief 1: Mijn open brief aan gemeenten	11
Brief 2: Reactie bestuurder JBB	15
Brief 3: Mijn reactie op schrijven bestuurder JBB	17
De Rode Draad.....	20
Zeven inhoudelijke dossiers	24
De bewijzen	26
De cijfers van JBB.....	35
Alles ligt aan een ander volgens JBB-bestuurder	37
Rol advocatuur, ketenpartners en informanten	39
Behoorlijkheidswijzer Nationale Ombudsman.....	40
Aanbevelingen.....	45
Vragen over kinderen, scheiding en ouderverstoting	45
Aanbevelingen	46
Slotvraag.....	51
Bijlagen	53
Dossier 1: Bij ouderverstoting maakt JBB steeds weer dezelfde fout.....	54
Dossier 2: De ontvoering van baby Hannah	55
Dossier 3: Hoe er gesold wordt met de kinderen van een overleden moeder	69
Dossier 4: “Het is niet vanzelfsprekend dat JBB beschikkingen van de rechtbank uitvoert”	75
Dossier 5: Hoe belangen van kinderen ondergeschikt zijn aan het economisch belang van de GI ..	78
Dossier 6: De jeugdzorgwerker meegezogen in kamp van vader	83
Dossier 7: Hoe een moeder niet alleen vernederd wordt door haar ex maar ook door de jeugdzorgwerker.....	110
Blogs	115
Blog 1: Het is niet vanzelfsprekend dat JBB beschikkingen van de rechter opvolgt	115
Blog 2: Hoe JBB appels met peren vergelijkt.....	117
Blog 3: Jaarverslagen GI's / Zorgen om klachtcijfers JBB	120
Blog 4: De partijdigheid van de jeugdzorgwerker blootgelegd	124

Blog 5: Hoe de bestuurder van JBB zijn cliënten en Klachtencommissie minacht.....	128

Voorwoord

Voor u ligt een zwartboek over de werking van de jeugdzorg in Brabant, die wordt vormgegeven door de stichting Jeugdbescherming Brabant (JBB). Een stichting die gecertificeerd is conform de eisen die de wet stelt aan een dergelijke instelling.

Op 19 juni jl. heb ik, samensteller van dit zwartboek, alle gemeenteraadsleden geïnformeerd over de gang van zaken rondom Jeugdbescherming Brabant. Vrijwel direct daarna reageerde de bestuurder, René Meuwissen, dat hij zich niet herkende in mijn brief en dat hij de zaak afdoet als de reactie van een teleurgestelde vader. Tevens geeft hij aan dat JBB in gesprek blijft met de briefschrijver. Met deze standaardbrief maakt hij eigenlijk al direct duidelijk dat de klachten van iemand niet serieus genomen worden. Zeker niet wanneer u zich bedenkt dat hij mij niet geantwoord heeft en ik via verschillende gemeenteraadsleden uit Brabant een kopie van zijn brief mocht ontvangen. Het tekent de gesloten cultuur van deze gecertificeerde instelling.

Ik kan u verzekeren dat het laatste gesprek met JBB op 6 juni 2018 was, dus ruim voor zijn reactie aan de gemeenteraadsleden en de colleges van B&W. Het laatste inhoudelijke gesprek over mijn dossier dateert van 16 oktober 2017, en dit terwijl de zaak nog altijd loopt en de ondertoezichtstellingsmaatregel door de rechtbank onlangs zelfs verlengd is. Richting mijn eigen gemeente heeft JBB aangegeven alles in het werk te stellen om het vertrouwen tussen partijen te herstellen. Echter elk voorstel van mij daarover is zonder opgaaf van redenen afgewezen. Het is een van de vele loze beloften die JBB doet aan cliënten en belanghebbenden. Het zijn zaken die in meerdere verhalen naar voren komen.

Dat mijn brief geen incident is wil ik, samen met een groep van (pleeg)ouders en belanghebbenden in meerdere dossiers, u aantonen met dit zwartboek. Meerdere cliënten en belanghebbenden hebben zich in de afgelopen maanden tot mij gewend. Allemaal met hun eigen verhaal. Zij hebben hun verhalen aan papier toevertrouwd en aan mij overgedragen. In elk verhaal klinkt emotie door, de emoties over wat er gebeurt rondom de kinderen waarover wordt geschreven. De verhalen zullen u kippenvel bezorgen, de emotie spat er vanaf. Om u echt te laten voelen wat het betekent als de medewerkers van JBB experimenteren met de kinderen die aan haar zijn toegewezen en de eigen belangen voorop stellen, hebben we ervoor gekozen om naast de feiten de emoties in dossierbeschrijvingen te behouden. In het hoofdstuk “De Rode Draad” hebben we ons volledig gericht op de feiten waar we mee te maken hebben.

In dit zwartboek treft u meerdere verhalen aan. In het belang van de kinderen en belanghebbenden zijn de verhalen geanonimiseerd, maar de verhalen zijn duidelijk genoeg om een bepaald patroon te herkennen in de werkwijze van deze, in onze ogen, onterecht gecertificeerde instelling. Een instelling waarvan wij van mening zijn dat zij een gevaar vormt voor de jeugd, in plaats van dat ze hen bescherming biedt. Er zijn mensen werkzaam die het geestelijk welzijn van de kinderen dusdanig schaden dat die kinderen nog lang nadien psychologische bijstand nodig hebben. De schade die ze aanricht bij de ouders van deze kinderen is daarnaast ook enorm met niet zelfden forse economische schade voor deze ouders als gevolg.

Meerdere keren heb ik moeten lezen hoe goed JBB het doet en met welke verbeteracties men bezig is. Ook heeft JBB, na eerder al onder verscherpt toezicht te zijn geplaatst, verbeteringen moeten

doorvoeren in opdracht van de Inspectie. Het lijkt er helaas op dat die verbeteringen nergens toe geleid hebben en niet meer dan alleen een papieren document vormen dat vervolgens in een lade is verdwenen. Er verandert namelijk niets.

JBB gaat zelfs zover dat ze in haar jaarverslag onjuiste informatie verstrekt over haar performance en hiermee haar blazen nog verder poogt op te poetsen. Ook hier komen we op terug in dit zwartboek.

In dat opzicht is dit zwartboek eveneens een duidelijke vraag aan de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, die zich om de tuin lijkt te laten leiden door de bestuurder van JBB. Maar ook aan de Raad van Toezicht van JBB, die dit jaarverslag goed lijkt te keuren zonder deugdelijke controle.

Een groot zorgpunt is de angst van veel ouders, advocaten, ketenpartners en informanten. Meerdere ouders hebben meegewerkt en informatie beschikbaar gesteld onder de absolute voorwaarde dat dit volledig onherkenbaar gebruikt zou worden. Bang dat ze worden afgerekend op hun bijdrage en dat JBB besluit om over te gaan tot uithuisplaatsing, contactverbod, beperking in de omgangsregeling of ontzegging van het gezag. Dit zijn de standaarddreigementen van jeugdzorgwerkers. Advocaten willen enkel 'off the record' spreken. Doodsbenauwd dat hun andere cliënten last ondervinden van hun juridische ondersteuning. Want als ze iets tegen JBB ondernemen, komen dossiers van hun andere cliënten onderaan de stapel en is er geen samenwerking meer mogelijk. Dus: door vanuit de belangen van één cliënt misstanden binnen JBB voor de rechter te brengen worden de andere cliënten van deze advocaat die met JBB te maken hebben door JBB benadeeld. Daarmee brengt opkomen voor de belangen van één kind die van meerdere andere kinderen in gevaar. Ketenpartners geven daarnaast aan dat zij JBB niet willen tegenspreken, bang om geen opdrachten meer te verkrijgen. Professionele informanten geven aan dat zij geschoffeed worden en niet serieus worden genomen. Soms durven zij uit angst niet meer met de gecertificeerde instelling in contact te treden. In één dossier wordt zelfs de politie geschoffeed doordat ze wordt meegetrokken in de leugens van een medewerker.

Ik kies er als samensteller van dit zwartboek voor om wel openlijk de strijd aan te gaan. Als vicevoorzitter van de Stichting (H)erken Ouderverstoting ga ik de barricaden op en neem ik mijn publieke rol op. Ondanks dat de bij mijn casus betrokken jeugdzorgwerker van JBB heeft gesteld dat als ik niet stop met mijn maatschappelijke rol en de publiciteit die ik daarmee genereer, zij de omgangsregeling met mijn kinderen niet zal hervatten. In mijn optiek is dit pure chantage uit angst voor haar eigen positie en voor dat het falen van JBB aan het licht komt. Pure frustratie van de gecertificeerde instelling omdat er nog meer ouders op zullen staan die het niet meer pikken dat er beleidslijnen worden uitgezet die niet meer passen in het Nederland van nu. Maar bovenal betekent deze houding dat men bij JBB niet langer kijkt naar wat inhoudelijk goed is in een casus, maar op pure willekeur handelt. Of erger misschien nog: uit eigen belang.

Wij nodigen u uit dit zwartboek te lezen en hierbij de verschillende dossiers in de bijlagen niet te vergeten. Lees hoe mensen binnen JBB handelen en zich opstellen naar cliënten. Lees en huiver. De boodschap is duidelijk: heeft deze gecertificeerde instelling nog wel bestaansrecht in deze vorm, gezien alle misstanden? Wij zijn van mening dat dit niet het geval is.

Dit zwartboek is niet alleen geschreven voor de (pleeg)kinderen van diegenen die hieraan meewerkten, maar ook voor alle andere kinderen die aan deze gecertificeerde instelling zijn toevertrouwd, en nóg meer voor diegenen die nog niet aan JBB zijn toevertrouwd maar die wel

bedreigd worden in hun ontwikkeling en voor wie passende hulp noodzakelijk is. Want dat er nog kinderen naar deze gecertificeerde instelling worden verwezen en worden toevertrouwd aan jeugdzorgwerkers die in een cultuur werken waarbij ze een staat in een staat vormen, is absoluut onacceptabel in de rechtsstaat Nederland. Zolang JBB op deze manier zichzelf buiten de rechtsstaat plaatst is de jeugdhulpverlening bij deze instelling een doodlopende weg –met verregaande consequenties voor alle betrokkenen.

In plaats van dat deze kinderen geholpen worden, worden zij voor de rest van hun leven verder getraumatiseerd en leren ze dat liegen en bedriegen in Nederland mag: de gezinsvoogd doet het immers ook! Een grote groep jeugdigen wordt het recht ontnomen zichzelf te ontwikkelen tot een gezonde volwassene. En in plaats van dat ze ondersteund worden, lijkt het er meer op dat de bestuurder van JBB er met zijn beleidslijnen genoeg in schept dat er volop met kinderen geëxperimenteerd wordt op basis van achterhaalde psychologische studies of rapporten, en waar hij geen enkele zelfreflectie kent voor de acties en het falen van zijn organisatie.

Namens alle (pleeg)ouders die hieraan hebben meegewerkt spreek ik de wens uit dat dit zwartboek de ogen opent bij alle betrokken instanties en dat er een besef komt dat dit niet langer door mag gaan. Dat het tijd wordt voor een grootschalig onderzoek, of zelfs een parlementaire enquête, die alle misstanden binnen Jeugdbescherming Brabant blootlegt.

Krijn ten Hove

Vicevoorzitter Stichting (H)erken Ouderverstoting

Samensteller Zwartboek

Inleiding: De brieven aan de gemeenten en de reactie van de bestuurder

Hieronder treft u als inleiding de brieven aan die ik heb gestuurd aan de gemeenteraden in Brabant en de reactie van de bestuurder aan diezelfde colleges en gemeenteraden. Tot slot leest u mijn reactie op deze brief van de bestuurder.

Brief 1: Mijn open brief aan gemeenten

Aan alle gemeenteraadsfracties en leden in Noord Brabant

Betreft Onderzoek Nationale- en Kinderombudsman bij Jeugd Bescherming Brabant

Etten-Leur 19 juni 2018

Geachte fractieleden,

De gemeenteraadsverkiezingen liggen alweer een tijd achter ons en inmiddels zijn er al vele colleges definitief gevormd en geïnstalleerd. Dat betekent dat nu uitvoering gegeven kan gaan worden aan de vele plannen voor de komende 4 jaar. In die plannen zal er zeker aandacht zijn voor de jeugdzorg in uw eigen gemeente.

Sinds in 2015 de zorg, en daarmee ook de jeugdzorg, gedecentraliseerd is werkt ook uw gemeente samen met ketenpartners waar u de zorg inkoopt. Eén van die ketenpartners is de Gecertificeerde Instelling Stichting Jeugdbescherming Brabant uit 's-Hertogenbosch. Graag zou ik u willen informeren over de stand van zaken over deze GI vanuit het perspectief van de cliënten en de maatschappelijke ontwikkelingen.

Sinds begin 2017 ben ik zelf als cliënt betrokken geraakt bij deze GI. In de anderhalf jaar daaropvolgend heb ik naast mijn eigen dossier contact gezocht met meerdere cliënten van de GI en onderzoek gedaan naar de werkwijze van de deze instelling. Ik heb daarbij moeten constateren dat deze GI op meerder fronten faalt. Te denken valt hierbij aan:

- Het niet nakomen van beschikkingen van de rechter
- Het negeren van adviezen van de raad voor de kinderbescherming, bijzondere curatoren en andere ingeschakelde ketenpartners zoals (kinder)psychologen, kind behartigers, kindercoaches, scholen etc.
- Officiële erkende hulpverleners worden niet serieus genomen en geschoffeerd

- Hulpbepalingsverzoeken worden niet uitgestuurd en alleen ‘bevriende’ hulpinstanties worden ingeschakeld teneinde zo de gewenste resultaten te krijgen
- Adviezen van gemeenten en in mijn geval de Kinderombudsman worden openlijk genegeerd
- Weigeren om de door de eigen interne klachtencommissie gegrond verklaarde klachten op te lossen
- Interne inspraak organen met cliënten worden zonder reden gepauzeerd en niet meer geactiveerd
- Grondrechten van cliënten worden genegeerd
- Het aanpassen of achterhouden van officiële rapporten en documenten van derden naar de rechtbank
- Termijnen laten verstrijken waardoor cliënten hun beroeps rechten verliezen bij de rechtbank
- Niet aan waarheidsvinding doen
- Onjuiste informatie op nemen in dossiers en deze onjuiste informatie als feiten vastleggen in officiële documenten bij de rechtbank
- Verzoeken van derden, waaronder wethouders, inspectie en ministerie, om informatie worden niet beantwoord of slechts summier gegeven waarbij de informatie vaak niet juist is
- Hulpverleningstrajecten eindigen steeds vaker zonder resultaat waarbij gezinnen meer verscheurd zijn geraakt dan voor de hulpverlening van Jeugdbescherming was gestart

Alle hierboven genoemde punten zijn te onderbouwen.

Het aantal interne klachten bij de GI neemt toe, daarnaast beginnen steeds meer ouders zich openlijker te roeren tegen de GI en het management. Dankzij één van mijn klachten is er op dit moment een breed onderzoek gestart door de Nationale Ombudsman in combinatie met de Kinderombudsman waarbij de volgende onderzoeksvragen zijn opgesteld:

1. Houdt de Stichting Jeugdbescherming Brabant zich wel aan de bestaande wet en regelgeving
2. Leeft de Stichting Jeugdbescherming Brabant het Haags Kinderrechtenverdrag wel na
3. Handelt de Stichting Jeugdbescherming Brabant wel zoals er van hen verwacht mag worden in het kader van goed bestuur.

Ik hoef u als raadsleden niet te vertellen dat een dergelijk onderzoek niet wordt opgestart als er niets aan de hand is. Het vooronderzoek bij beiden Ombudsorganisaties heeft aangetoond dat een dergelijk onderzoek kennelijk noodzakelijk is. Inspectie Gezondheid en Jeugd, rechtbank Breda, Raad voor de Kinderbescherming en mijn eigen gemeente Etten-Leur kijken uit naar het rapport wat begin volgend jaar wordt verwacht. Op basis van de bij mij beschikbare informatie kan er nu al gesteld worden dat er vele vragen zijn bij de handelswijze van - en de antwoorden die de GI heeft gegeven tot op heden.

Maar ik vertel u ook niets nieuws dat de GI niet blij is met een dergelijk onderzoek waarbij we weten dat deze onderzoeksvragen niet zomaar opkomen bij de onderzoekers.

In gesprekken met wethouders en raadsleden in verschillende gemeenten hoor ik veel zorg over de performance van deze GI. Zorg of ze wel handelen zoals ze moeten handelen en of de handelingen wel in het belang zijn van de kinderen. Zorg over de gebrekkige transparantie en of de resultaten wel zijn zoals ze voorgesteld worden? En uiteraard over de hoge kosten. Kosten die oplopen door het handelingsverleggen zijn, het ontbreken van positieve stimulansen waardoor er wel snel en adequaat gehandeld kan worden, het feit dat kinderen gezien kunnen worden als wandelende budgetten en tijd alleen maar meer geld oplevert. Terwijl teveel tijd voor de behandeling en begeleiding van kinderen helemaal niet goed is en zelfs schadelijk is voor de identiteitsontwikkeling. Begrippen als Ouderverstoting worden niet herkend en erkend terwijl het ministerie van Justitie heeft vastgesteld dat ouderverstoting een misdrijf is. Door het niet te herkennen en erkennen werkt een partij als Jeugdbescherming mee aan een delict wat door het ministerie als misdrijf is gecategoriseerd. Het lijkt me niet wenselijk de zorg onder te brengen bij een dergelijke partij. En op zijn minst reden voor vragen aan uw wethouder in het sociale domein.

Ondertussen is de GI, in de persoon van de regiodirecteuren en de bestuurder druk doende de wethouders van de gemeenten in Noord Brabant te benaderen met de plannen die ze hebben om hun performance te verbeteren en hiermee aan damage control te doen. Onder andere door de samenwerking met Markiza. Doel is het inschakelen van ervaringsdeskundigen, echter de echte deskundigen en professionals, die inhoudelijk verstand van zaken hebben en een inhoudelijk weerwoord kunnen geven aan de inzichten van de aanwezige medewerkers, wil men niet in huis hebben of mee laten kijken en worden zelfs openlijk genegeerd en geschoffeerd. Deze actie is er dan ook voor de Bühne en om u als gemeente een rad voor de ogen te draaien.

Het onderzoek van de Nationale Ombudsman en Kinderombudsman is geen onderwerp wat zij zullen aanhalen in de gesprekken want het is niet in hun belang. Zeker niet met uitspraken van de Kinderombudsman in het achterhoofd over, toen nog, Jeugdzorg Brabant en de Ombudsman Rotterdam over jeugdzorg Rotterdam, die destijds bestuurd werd door René Meuwissen, de huidige bestuurder van Jeugd Bescherming Brabant. Het binnenhouden en halen van de gemeentelijke contracten is nu van groot belang voor het overeind blijven van de GI in zijn geheel en de verschillende regiokantoren. De belangen van de kinderen zijn op dit moment ondergeschikt gemaakt aan de campagne voor de contractverlengingen. Er wordt zelfs in mijn case door deskundigen inmiddels gesteld dat ze nu halsstarrig vasthouden aan de ingezette weg en de fouten negeren omdat erkenning kan leiden tot verregaande consequenties ten aanzien van het voortbestaan van het kantoor Roosendaal.

Het onderzoek en de steeds meer ontevreden reacties van ouders leiden op dit moment meer en meer tot intimidatie vanuit de GI waar de toegewezen kinderen uiteindelijk de dupe van zijn. Want dat is waar het om gaat: de kinderen. Helaas geven de medewerkers van de GI aan dat zij geen boodschap hebben aan de vonnissen van de rechters, de adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming en derden professionals: de medewerkers van JBB hebben de expertise en zij weten beter dan rechters, de raad voor de kinderscherming en de (kinder)psychologen hoe het echt zit. Rapporten als [Scheiden zonder Schade](#), van André Rouvoet, en de nieuwste psychologische ontwikkelingen worden(bewust) niet gevolgd en opgevolgd. Allemaal zaken die in het belang zijn van

de kinderen, waarmee kinderen geholpen kunnen worden en de sociaal emotionele en economische schade voor de toekomst verkleind kan worden. Het rapport Scheiden zonder Schade geeft een aantal opdrachten waar Jeugdbescherming Brabant niet voor open staat of men niet over wil spreken. Opdrachten die ook gelden voor uw gemeentelijk organisatie.

Ouders roeren zich, ik weet dat er onderzoeken lopen om te komen tot schadeclaims tegen de GI zelf en tegen de individuele medewerkers. Dit zal leiden tot procedures en de daarbij behorende kosten en mogelijk schadeclaims die ook allemaal weer uit uw gemeentebudget moeten komen.

Er gaat veel geld om in de Jeugdzorg. Het budget van Jeugdbescherming Brabant bedraagt ruim € 40 miljoen. Dat is heel veel geld voor een organisatie waar op dit moment uitgebreid onderzoek naar gedaan wordt en de klachten fors toenemen. Waarbij de vraag is of het geld wel op de juiste plek komt.

Daarom wil ik u dan ook verzoeken om in de behandelingen voor de (jeugd)zorgplannen terughoudend te zijn met het verlengen van contracten met deze GI. Wacht eerst de onderzoeken van de Nationale Ombudsman en de Kinderombudsman af alvorens lange termijn afspraken aan te gaan en overweeg mogelijk om te komen tot een aanbesteding, er zijn meerdere GI's die graag een brede werkveld willen beslaan, kijk naar andere vormen zoals beschreven in het rapport scheiden zonder schade en kijk wat u als gemeente zelf kan doen voor uw inwoners alvorens kinderen over te geven aan een GI die slechts één business model heeft: hoe meer dossiers, des te meer geld.

Indien u vragen heeft of nadere toelichting wenst in de raad, de raadscommissie of in uw fractie dan ben ik daarvoor bereikbaar. De contactgegevens staan in de kop van deze brief.

Met vriendelijke groet,

Krijn ten Hove

Brief 2: Reactie bestuurder JBB

Aan de wethouders jeugd en gemeenteraadsleden
van de provincie Noord-Brabant

Datum: 22 juni 2018
Live kenmerk:
Oms kenmerk: D0101-03AC
Behandelaar:
Onderwerp: reactie brief cliënt
Aantal bijlage(n): -

Geachte wethouder jeugd en gemeenteraadslid,

Jeugdbescherming Brabant is op de hoogte gesteld van een brief die afgelopen week aan alle gemeenteraadsleden in de provincie Noord-Brabant lijkt te zijn gezonden. Het betreft een brief waarin de briefschrijver zijn ongenoegen uit over Jeugdbescherming Brabant en verschillende negatieve uitspraken doet over Jeugdbescherming Brabant.

Wij herkennen ons niet in de in de brief ingenomen standpunten en nemen hier uitdrukkelijk afstand van. De brief bevat in onze ogen vele onjuistheden, waar wij in deze brief niet uitgebreid op in zullen gaan. Wij vinden dit geen discussie die via deze weg gevoerd moet worden. Daarnaast kunnen en willen wij uit privacyoverwegingen niet inhoudelijk reageren. Wij zijn en blijven in gesprek met de afzender van de brief. Wij zien ons evenwel wel genoodzaakt om aan u allen duidelijk te maken dat wij de standpunten in de betreffende brief niet onderschrijven.

Jeugdbescherming Brabant en haar medewerkers zetten zich iedere dag opnieuw in voor de veiligheid en het welzijn van de kinderen voor wie wij verantwoordelijk zijn. Voorop staat immers het belang van deze kinderen en hun welzijn. Daarbij handelt Jeugdbescherming Brabant overeenkomstig de wet en andere relevante regelgeving. Vanzelfsprekend volgt Jeugdbescherming Brabant gerechtelijke uitspraken op en committeert zij zich aan uitkomsten van onderzoeken van de Ombudsman en andere bevoegde instanties. Daarbij blijft Jeugdbescherming Brabant steeds kritisch op haar eigen handelen, en past als dat nodig blijkt te zijn, haar handelswijze aan. Het belang van het kind staat te allen tijde voorop, maar ook de belangen van de andere betrokkenen worden steeds meegewogen.

Jeugdbescherming Brabant betreurt de ervaring van de briefschrijver en blijft zoals gezegd met hem in gesprek daarover. Voorts blijft Jeugdbescherming Brabant zich inzetten voor het welzijn van de kinderen in onze provincie.

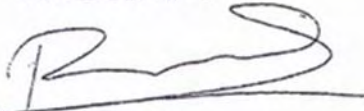

Oude Vlijmenseweg 112
5223 GS 's-Hertogenbosch
Postbus 1163
5200 BE 's-Hertogenbosch
Telefoon 088 - 243 90 11

IBAN NL 33 ABNA 0420 9163 34
KvK 171 516 96
www.jeugdbeschermingbrabant.nl

Indien u nog vragen heeft zijn wij altijd bereid die te beantwoorden. U kunt zich in dat geval richten tot mevrouw Dekkers, regiodirecteur West. Zij is te bereiken via telefoonnummer 088-243 98 89.

Met vriendelijke groet,

R.E.J.M. Meuwissen
bestuurder

Brief 3: Mijn reactie op schrijven bestuurder JBB

Aan alle wethouders Jeugd

Gemeenteraadsleden in Noord Brabant

Betreft: Reactie op brief JBB aan wethouders en gemeenteraden dd 22 juni 2018

Etten-Leur, 27 juni 2018

Geachte wethouders en raadsleden,

Op 19 juni heb ik aan alle gemeenteraadsleden van Noord Brabant een brief gestuurd waarbij ik wijs op het lopende onderzoek van de Nationale Ombudsman en de Kinderombudsman naar de gecertificeerde instelling Jeugdbescherming Brabant.

Inmiddels heb ik inzage gekregen in de brief die de bestuurder van de GI, de heer Meuwissen, u op 22 juni jl. heeft toegezonden als antwoord op mijn brief.

De beantwoording van de brief door JBB is symptomatisch voor de werkwijze en visie van deze GI. In plaats van open te staan voor de vele kritieken, zorgen en klachten die er zijn op het functioneren van de GI wordt gepoogd mijn brief af te doen als een brief van een teleurgestelde cliënt die zijn ongenoegen wil uiten. Mijn brief aan u is gericht op het functioneren van JBB in zijn geheel en is niet gebaseerd op louter mijn dossier zoals Meuwissen wil doen laten voorkomen. Mijn persoonlijke dossier is op geen enkel moment leidend in de brief van 19 juni.

Vervolgens stelt JBB dat zij zich niet herkennen in de inhoud van de brief.

Dat hij zich niet herkent in de brief is opvallend omdat in de brief slechts feiten zijn vermeld omtrent o.a. procedurele zaken, zaken die o.a. door klachtencommissies gegrond zijn verklaard, zaken die vanuit meerdere dossiers naar voren komen maar ook zaken die onderdeel zijn van het onderzoek door de Nationale- en Kinderombudsman.

De bestuurder wil niet inhoudelijk ingaan op de punten omdat hij dan de privacy zou schenden. Echter op procedurele zaken zit geen privacy. Maar door te verwijzen naar de privacy wordt nog meer duidelijk dat de bestuurder geen weerwoord wil geven en heeft tegen de genoemde feiten. Het is het standaard antwoord van een Jeugdzorginstelling op het moment als er iets (ernstigs)gebeurd: in het kader van de privacy kunnen we u niets melden. Hiermee elke controle en verantwoordelijkheid over het eigen functioneren uit de weggaand. Zelfs bij de vele familiedrama's die ons land al heeft gekend is dit het standaard antwoord waarmee gepoogd wordt het eigen aandeel te verbloemen.

Nu de bestuurder stelt dat hij zich niet herkent in mijn brief lijkt hij hiermee ook het onderzoek van de Nationale- en Kinderombudsman te ontkennen. Anders had hij deze wel benoemd als zijnde een correct feit in mijn brief. Door dit niet te doen is duidelijk dat JBB dit onderzoek niet bekend wil

hebben bij u. Ten aanzien van dit onderzoek kan ik u melden dat dit onderzoek op dit moment plaatsvindt onder leiding van de dames Van Beers(Kinderombudsman) en Molina Espelata(Bureau Nationale Ombudsman). Indien gewenst kunt u zich bij hen voegen om navraag te doen over de echtheid van dit onderzoek. Nogmaals het is niet verwonderlijk dat JBB dit onderzoek niet bekend wil hebben omdat het raakt aan de kern van wat u als opdrachtgever van JBB mag verwachten: nakoming van wet- en regelgeving en goed bestuur. En indien blijkt dat JBB hierin gefaald heeft zal dit uw kijk op JBB dan ook sterk veranderen.

Het is triest om in de brief van de bestuurder te moeten vernemen dat zij van mening zijn dat zij met mij in gesprek zijn. Het laatste inhoudelijke persoonlijke gesprek heeft plaatsgevonden op 25 oktober 2017. Ergo, sinds december 2017 worden inhoudelijke vragen en mails van mij en mijn advocaat niet meer beantwoord door JBB. Nadien is er alleen nog maar over mij gesproken door JBB in plaats van met mij. De brief van 22 juni van de heer Meuwissen aan u is daar een perfect voorbeeld van.

Diverse pogingen om te komen tot een verbetering in de communicatie, waaronder mediation, hebben gefaald, waarbij zelfs de mediation overeenkomsten, ondertekent door de regiodirecteur mevrouw Dekkers, in de rechtbank zijn geschonden. Adviezen en verzoeken van de Nationale Ombudsman, Kinderombudsman en de Gemeente Etten-Leur om te komen tot een oplossing en het opstarten van de hulpverlening worden stelselmatig door de jeugdzorgwerker en de bestuurder genegeerd. Op welke wijze JBB dan ook met mij in gesprek is is voor mij en mijn advocaat dan ook geheel onduidelijk. Toezeggingen aan de gemeente Etten-Leur dat JBB er alles aan zal doen om het vertrouwen van mij in de GI wordt geen invulling aan gegeven heeft ook de Gemeente Etten-Leur inmiddels geconstateerd.

Ik kan de brief van de bestuurder van JBB dan ook niet anders betitelen dan die van een organisatie in het nauw die aangesproken wordt op zijn niet functioneren en niet blij is met het feit dat ik u, als contractpartijen en potentiële opdrachtgevers, daar op wijs.

Het is voor de jeugdzorg in deze provincie uitermate zorgelijk dat een bestuurder op deze manier reageert. In plaats van daadwerkelijk het gesprek aan te gaan en te gaan werken aan oplossingen met betrekking tot de vele misstanden in zijn organisatie acht hij het noodzakelijk om een bezorgde cliënt met een brede blik op de complete jeugdzorg middels een brief af te doen als een teleurgestelde cliënt. Het is juist de brief van de heer Meuwissen die u als opdrachtgever zal teleurstellen omdat uit zijn brief op geen enkele wijze naar voren komt dat hij klachten serieus neemt en aan u wil toezeggen dat, als deze zorgen en klachten bij cliënten leven, hij er aan gaat werken om samen met u en de cliënten er alles aan zal doen om deze zorgen en klachten weg te nemen. Het tekent de arrogantie van deze organisatie en de zelfgenoegzaamheid van de bestuurder over de gang van zaken en dat klachten standaard worden afgedaan als lastig en niet waar, zelfs gegrond verklaarde klachten. De houding van deze bestuurder slaat terug op zijn medewerkers en zal uiteindelijk kunnen leiden tot slachtoffers. Iets wat u als gemeente die uiteindelijk eind verantwoordelijk is voor de jeugdzorg niet zal willen meemaken omdat de impact daarvan op uw gemeenschap enorm groot zal zijn.

Wat mij betreft is de reactie van JBB een gemiste kans van deze GI om in het belang van alle kinderen te gaan handelen en dus niet alleen voor die van mij. En samen met u en de cliënten in gesprek te gaan om te komen tot serieuze en structurele oplossingen in plaats van te blijven hangen in de arrogantie en zelfgenoegzaamheid die JBB nu kenmerken.

De reactie van de bestuurder van JBB bevestigt hiermee dat ik met mijn brief aan u een terecht verzoek heb gedaan en advies heb gegeven: denk goed na over uw positie ten aanzien van de inrichting van de jeugdzorg in uw bestuurlijke regio en met daarbij de vraag of er voor deze GI op deze manier wel een rol is weggelegd. Ik denk dat de brief van de heer Meuwissen nog meer reden is voor alertheid en een grote vinger aan de pols bij het aangaan van overeenkomsten met deze GI. En dat, als u hiervoor kiest, er voldoende waarborgen en controle mechanismen moeten zijn om JBB aan te spreken op hun functioneren.

Indien u vragen heeft ben ik bereikbaar voor een nadere toelichting. Mijn contactgegevens zijn in de kop van de brief te vinden.

Met vriendelijke groet,

Krijn ten Hove

De Rode Draad

Er zijn zeer veel dossiers binnengekomen, veel meer dan de dossiers die in de bijlage van dit zwartboek zijn toegevoegd. Alle dossiers zijn doorgenomen en er hebben met alle (pleeg)ouders meerdere fysieke en telefonische gesprekken plaatsgevonden. De dossiers zijn gescreend, geanalyseerd en de feiten zijn nagelopen en gecheckt. Dit zwartboek zal niet dezelfde fout maken als de gecertificeerde instelling door zomaar iets te beweren. Daar waar mogelijk zijn de feiten op fysiek bewijs getoetst en zijn meerdere bronnen geraadpleegd.

Alle geraadpleegde bronnen zijn betrouwbaar. Een groot deel van de bronnen heeft aangegeven dat zij graag onherkenbaar wil blijven uit angst voor sancties van de gecertificeerde instelling. In dat kader hebben zij bronbescherming gekregen opdat hun kinderen niet nog verder de dupe worden van de dreiging en intimidatie van JBB en haar jeugdzorgwerkers.

Bij het doorlopen van de dossiers evenals in de vele gesprekken die gevoerd zijn komt een aantal zaken als een patroon naar voren. Patronen die ook worden onderschreven door de gedragingen of uitlatingen van de jeugdzorgwerkers, gebiedsmanagers, regiodirecteuren en de bestuurder zelf. Ten aanzien van deze uitspraken en gedragingen zijn deze zowel door de samensteller zelf als door meerdere onafhankelijke bronnen vastgelegd en bevestigd. Ook hier zijn getuigen zoals vertrouwenspersonen gehoord dan wel zijn geluidsopnames beluisterd.

De rode draad die wij in de dossiers tegenkomen wordt gevormd door de volgende punten:

- Beschikkingen van rechters worden niet opgevolgd. In de beschikking wordt niet naar de uitspraak gekeken, maar alleen naar de overwegingen van de rechter. De overweging biedt namelijk uitwijkmogelijkheden om te zoeken naar wat de jeugdzorgwerker het beste uitkomt, terwijl de overweging niet ter zake doende is. Het gaat om de beslissing van de rechter: uitspraak!
- Er worden stelselmatig verregaande kernbeslissingen genomen zonder dat de juiste procedures gevolgd worden en zonder dat deze getoetst zijn bij de rechtbank. Kernbeslissingen worden niet teruggekoppeld aan of besproken met cliënten, en ook worden ze niet gemotiveerd.
- Er wordt niet aan waarheidsvinding gedaan. Meningeën worden vastgelegd als feiten, zonder dat hiervan bewijs of brondocumenten voorhanden zijn of wie de bron is. Door meningeën als feiten te beschouwen gaan ze een eigen leven leiden. Daarnaast hebben ze hoe dan ook invloed op de te nemen of genomen beslissingen. Als de feiten niet juist zijn kunnen er ook geen juiste beslissingen genomen worden of juiste adviezen gegeven worden aan de rechter.
- Er worden over ouders diagnoses en aannames vermeld in het dossier, zoals dat er sprake is van een borderline persoonlijkheidsstoornis of dat intrinsieke motivatie ontbreekt, zonder dat hier brondocumenten van beschikbaar zijn of dat hier onafhankelijk onderzoek, door een hiertoe bevoegde arts, naar gedaan is. Daarbij zijn de JZW-ers niet eens bevoegd om dergelijke diagnoses te stellen. Gedragswetenschappers komen niet achter hun bureau vandaan en spreken zeer zelden een cliënt persoonlijk.

- Er worden brieven naar de rechtbank verstuurd waarin ouders beschuldigd worden van allerlei zaken zonder bewijzen hiervan. Dit lijkt tot doel te hebben de rechter te verleiden verregaande uitspraken te doen, met zeer ernstige gevolgen voor de jeugdigen die het betreft, en te voorzien van onjuiste informatie.
- Cliënten worden stelselmatig geïntimideerd. Dit vertaalt zich onder andere in:
  - Het dreigen met maatregelen als men niet meewerkt.
  - Het standaard versturen van e-mails tegen het einde van de dag/werkweek, waardoor de ontvanger met een naar gevoel de avond/het weekend in moet en de jeugdzorgwerker niet meer bereikbaar is.
  - Het afstraffen van naar buiten treden, bijvoorbeeld naar pers, gemeente, politiek of ombudsman, met volledige tegenwerking.
  - Het liegen over gesprekken die men gevoerd heeft om zo de cliënt te doen geloven dat diens eigen persoonlijke hulpverlener de visie van de GI ondersteunt, terwijl deze gesprekken niet hebben plaatsgevonden, hiermee probeerend een wig te drijven tussen de persoonlijke hulpverlener en diens cliënt.
  - Het stelselmatig niet beantwoorden van inhoudelijke vragen.
  - Het niet nakomen van afspraken.
- Adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming, die getoetst zijn door de rechter, worden niet opgevolgd. Uit de rapporten van de RvdK wordt aan 'cherry-picking' gedaan om zo die zaken eruit te halen die de GI het beste uitkomt. Dit is vergelijkbaar met hoe beschikkingen van de rechtbank worden gelezen en geïnterpreteerd.
- De 'houdbaarheidsdatum' van onderzoeken en rapporten wordt niet nageleefd. Zo kan het voorkomen dat een JZW-er terugvalt op een oud rapport en daaruit die informatie haalt die welgevallig is.
- Adviezen en rapporten van bijzondere curators worden niet opgevolgd en in sommige gevallen volkomen genegeerd.
- Adviezen van bijzonder curators worden 'weggestreept' tegen de eigen visie van de JZW-er. Het feit dat de bijzonder curators in de meeste gevallen hoger geschoold zijn dan de JZW-er toont een hoogmoedswaanzin en een schromelijke overschatting van de eigen expertise en bevoegdheden aan. Daarnaast heeft de bijzonder curator binnen het proces een speciale status als onderzoeker voor de rechter en een waarborg voor de belangen van de kinderen in opdracht van de rechter. Het negeren van de bevindingen van de bijzonder curator staat gelijk aan het negeren van het vonnis.
- Hulpverlening wordt niet ingezet, bij tegenwerking van hulpverlening wordt niet opgetreden en in sommige gevallen wordt gesteld dat hulpverlening niet mogelijk is of afgewezen is door de externe hulpverlener zonder dat dit met bewijzen wordt onderbouwd.

- Verzoeken en vragen van de rechtbank, Klachtencommissie of advocaten om nadere informatie worden regelmatig genegeerd.
- Wettelijke procedures en termijnen worden niet nageleefd. Risicotaxaties, plannen van aanpak en andere essentiële documenten worden niet besproken.
- Rapporten van derden worden weggehouden bij de rechtbank, dan wel verdraaid als de informatie niet in het belang is van de jeugdzorgwerker en de zaak die zij wil bepleiten. Cruciale informatie wordt soms achtergehouden waardoor gevaarlijke situaties kunnen ontstaan zoals een ontvoering.
- Er wordt stelselmatig gelogen in alle echelons van de GI tegen de rechters, gemeenten, Klachtencommissie en ketenpartners. Deze leugens variëren van het vast blijven houden aan niet bewijsbare feiten tot het presenteren van eigen interpretaties als feiten en het doen van uitspraken die aantoonbaar onjuist zijn.
- Afspraken en overeenkomsten worden geschonden. Zelfs op directieniveau.
- Er is geen fair play of evenredigheid tussen de GI en haar cliënten zoals is voorgeschreven in de Behoorlijkheidswijzer van de Nationale Ombudsman. De GI stelt zich op als almachtige partij die dictatoriaal bepaalt wat er gebeurt. Niet meewerken of tegenwerken wordt afgestraft met sancties.
- Er is een zeer groot verloop van jeugdzorgwerkers waarbij eerder gemaakte afspraken binnen een casus niet worden overgedragen aan de opvolger.
- Dossiers zijn niet op orde en voldoen niet aan de wettelijke vereisten, bijvoorbeeld: verslagen van gebeurtenissen worden niet vastgelegd, de visie van de jeugdzorgwerker wordt als feit vastgelegd en/of overwegingen die geleid hebben tot een beslissing ontbreken.
- Er zitten discrepanties tussen de contactjournals en bijvoorbeeld de verslagen van de rechtbank waarbij er niemand meer van kan uitgaan of datgene wat in het systeem staat wel correct en juist is.
- Jeugdzorgwerkers zijn niet of nauwelijks bereikbaar en reageren niet op berichten of terugbelverzoeken.
- Informanten worden stelselmatig niet gehoord, niet benaderd en gesprekken met informanten worden soms volledig geënceneerd.
- Hulpverleners die niet door JBB zijn ingezet worden niet vertrouwd of geloofd en op onbeschofte wijze geschoffeerd waarbij er door de GI getwijfeld wordt aan hun kundigheid en professionaliteit. Meerdere van deze professionals willen niet meer samenwerken met deze GI.
- Er wordt op geen enkele wijze inzage gegeven in de dossiers. Bij dossieropvraag krijgt men alleen wat men zelf heeft aangeleverd; cruciale informatie houdt men achter. Hiermee wordt het inzagerecht stelselmatig genegeerd, waarbij JBB zich beroept op de eigen interne privacyreglementen.

- Bij dreigende situaties zijn er geen veiligheidsplannen.
- Bij incidenten en calamiteiten is niemand bereikbaar en geeft de bureaudienst aan niets te kunnen betekenen.
- Er wordt stelselmatig slordig gewerkt, waarbij meerdere malen de privacy van cliënten wordt geschonden.
- Specifieke kennis van ouderverstoting is niet voorhanden. Hierdoor werkt JBB met reeds lang achterhaalde psychologische adviezen.
- Jeugdzorgwerkers weigeren de eigen inbreng van de (pleeg)ouders en blijven vasthouden aan hun eigen visie. Echter bij een incident weigeren ze naar hun eigen aandeel te kijken.
- Er wordt in geen enkel dossier voortschrijdend inzicht getoond en men blijft volharden in de eigen waarheid ook als deze bewezen onjuist is. JBB en haar medewerkers blijken niet in staat tot kritisch kijken naar het eigen handelen.
- Gedragswetenschappers nemen beslissingen over de kinderen zonder dat zij de kinderen of de (pleeg)ouders hebben gezien. De gedragswetenschappers moeten het doen met de informatie die ze van de jeugdzorgwerker krijgen, zonder dat zichtbaar is of deze informatie juist is dan wel gekleurd is door niet geverifieerde informatie of meningen. Dit risico wordt vergroot doordat medewerkers van JBB niet aan waarheidsvinding doen. Daarnaast is het gevaarlijk om diagnoses te stellen op basis van informatie van de JZW-er die niet gekwalificeerd is en vaak ook niet de expertise bezit om alle informatie te verzamelen die nodig is om een juiste diagnose te stellen.
- Alle (klacht)trajecten worden onnodig getraineed om zo tijd te winnen. Ook dit is een vorm van intimidatie omdat men op deze manier hoopt dat een cliënt vanzelf stopt met klacht trajecten. Het toont aan dat er geen enkele voortvarendheid zit in de handelswijze van de GI.
- Jeugdzorgwerkers geven aan dat zij niet openstaan voor andere visies, dat zij adviezen die hun niet welgevallig zijn nimmer zullen opvolgen, waarmee zij duidelijk aangeven dat zij alleen voor hun eigen gelijk gaan en niet kijken naar het belang van de kinderen.
- Hoewel er weliswaar doelen worden gesteld is er geen structureel plan om de doelen te behalen. In meerdere dossiers wordt geen invulling gegeven aan de doelen, is er geen inzicht in welke stappen men neemt om de doelen wel te behalen en wordt het niet behalen van doelen verweten aan één of beide ouders. Nimmer wordt er naar het eigen aandeel gekeken.
- Na het indienen van een klacht bij de klachtencommissie wordt er alles aan gedaan om nog een 'bemiddelingsgesprek' te laten plaatsvinden. Vrijwel alle cliënten ervaren dit 'bemiddelingsgesprek' als zeer intimiderend.
- Het lijkt er per definitie op dat de ouder waar de kinderen verblijven nimmer wordt aangesproken op het gedrag. Hoe bezwaarlijk het gedrag van de verzorgende ouder ook is. Hiermee lijkt de JZW-er te handelen op basis van willekeur.

Zeven inhoudelijke dossiers

In de bijlagen van dit zwartboek zijn de beschrijvingen van zeven dossiers opgenomen. Hieronder vindt u een beknopte weergave van ieder van deze dossiers.

Dossier 1: Bij ouderverstoting maakt JBB steeds weer dezelfde fout

Dit betreft een dossier dat een lange geschiedenis kent van 9 jaar. Waarin zeer veel gebeurd is en de vraag gesteld mag worden hoe het kan dat er na 9 jaar nog altijd een ondertoezichtstelling loopt en er geen omgangsregeling is. De vader in kwestie heeft de nodige processen gevoerd om zijn omgang te verkrijgen, echter de gecertificeerde instelling lijkt niet in staat om iets af te dwingen en is daarmee duidelijk handelingsonbekwaam.

Dossier 2: De ontvoering van baby Hannah

Bij het samenstellen van dit zwartboek is dit misschien wel het meest schrijnende dossier, zonder hierbij iets af te willen doen aan de andere dossiers. Een baby wordt ontvoerd terwijl de gecertificeerde instelling op de hoogte was van deze dreiging. Dat hiermee naast de baby ook een pleeggezin en hun eigen kind onnodig gevaar hebben gelopen is kennelijk van ondergeschikt belang. Tot op de dag van vandaag weigert de gecertificeerde instelling enige verantwoordelijkheid te dragen en antwoorden te geven op de vele vragen die er nog zijn bij de betrokkenen. Leugens, het verdraaien van feiten en zelfs de politie betrekken in haar leugens is een vast patroon van deze gecertificeerde instelling. Het meest schokkende is dat de GI de feiten ontkent en hiermee de pleegouders weg zet als fantatsen die te emotioneel betrokken zijn bij deze zaak. Hiermee volledig voorbijgaand aan de werkelijke trauma's van het moeten ervaren van een ontvoering.

Dossier 3: Hoe er gesold wordt met de kinderen van een overleden moeder

Dit dossier wordt gekenmerkt door een absoluut dieptepunt in het gebrek aan empathie van de jeugdzorgwerker voor de oorsprong van de ondertoezichtstelling. De betrokken jeugdzorgwerker weet niet dat de moeder van deze 2 kinderen is overleden en de vader niet in staat is gebleken om zelfstandig voor de kinderen te zorgen. Kinderen worden in het netwerk van moeder geplaatst. In de samenwerking tussen de pleegouders en de gecertificeerde instelling ontstaat een strijd als blijkt dat de gecertificeerde instelling de kant van de vader kiest terwijl deze aantoonbaar niet in staat is voor de kinderen te zorgen. Het levert een lange lijst aan klachten op. Er wordt volkomen voorbijgegaan aan het feit dat deze kinderen naast alles wat er gebeurt ook nog het trauma van het verlies van hun moeder moeten verwerken. Hierbij het relaas van deze cliënt.

Dossier 4: “Het is niet vanzelfsprekend dat JBB beschikkingen van de rechtbank uitvoert”

In dit dossier heeft de rechtbank uitgesproken dat er een ervaren jeugdzorgwerker met kennis van ouderverstoting aan het dossier gekoppeld moet worden. Als de moeder kennismaakt met de jeugdzorgwerker die de gecertificeerde instelling heeft aangesteld is zij verbaasd: een jeugdzorgwerker die net 20 is, nauwelijks ervaring heeft en zelf al aangeeft geen ervaring te hebben met ouderverstoting. Moeder dient een klacht in bij de gecertificeerde instelling. Hierop wordt een bemiddelingsgesprek voorgesteld. De uitspraken van de gebiedsmanager zijn schokkend en binnen de rechtsstaat Nederland onbegrijpelijk. Moeder heeft een verslag gemaakt van het gesprek, dat u hieronder kunt lezen. Huiver en laat langzaam tot u doordringen wat hier in Nederland binnen de Jeugdzorg gebeurt!

Dossier 5: Hoe belangen van kinderen ondergeschikt zijn aan het economisch belang van de GI

In dit dossier gaat het al vanaf de intake fout. Enkel dagen voor het intakegesprek heeft de voorzieningenrechter een uitspraak gedaan waarin de moeder wordt opgedragen de omgangsregeling te hervatten. De Raad voor de Kinderbescherming stelt vast dat er door JBB afspraken gemaakt moeten worden over de omgangsregeling en de ouder die deze afspraken niet nakomt door JBB gesanctioneerd moet worden. JBB stelt in de eerste gesprekken dat zij zich niet gehouden voelen aan de adviezen van de Raad en de uitspraken van de rechter.

Dossier 6: De jeugdzorgwerker meegezogen in kamp van vader

Ook in dit dossier moeten we vaststellen dat JBB volledig de weg lijkt te zijn kwijtgeraakt en de jeugdzorgwerker is 'meegezogen' in het kamp van de vader. Er zijn zeer discutabele beslissingen genomen, beschikkingen zijn niet uitgevoerd en het rapport van een bijzondere curator is volledig genegeerd. Ook is de hulpverlening aan de kinderen gesaboteerd, hebben jeugdzorgwerkers een-tweetjes met advocaten, worden kinderen in onveilige situaties achtergelaten en wordt uiteindelijk de hulpverlening gestaakt zonder resultaat. Met ander woorden: de gecertificeerde instelling heeft meerdere jaren geld ontvangen, de zaak laten escaleren en de kinderen slechter achtergelaten dan voor de betrokkenheid van de JBB. In dit dossier heeft de betrokken ouder gekozen voor een uitgebreide tijdlijn om zo een patroon vast te leggen in het handelen van de gecertificeerde instelling.

Dossier 7: Hoe een moeder niet alleen vernederd wordt door haar ex maar ook door de jeugdzorgwerker

In dit dossier zien we dat voordat JBB in beeld komt al een lang spoor van ellende door ex-partnergeweld waarbij een ex-partner niet alleen zijn ex, de moeder van 2 kinderen, vernedert, maar ook nog eens op intimiderende wijze één van de kinderen weghoudt bij de moeder. In het vrijwillige kader is hulpverlening kansloos en biedt het ouders altijd mogelijkheden om ouderverstoting toe te passen. Op het moment dat JBB in beeld komt ontspoort het dossier volledig. Saillant detail in dit dossier is dat de ex-partner van deze moeder een relatie heeft met de adjunct-directeur van Veilig Thuis, ketenpartner van JBB met zeer korte lijnen wat het ontbreken van de normale afstandelijkheid tussen zorgwerker en cliënt kan verklaren.

De bewijzen

We zien na het bestuderen van de verschillende dossiers en de vele gesprekken de nodige overeenkomsten in het handelen van deze GI. In de bijlagen treft u een zevental dossiers aan die we voor dit zwartboek hebben geselecteerd voor publicatie. Zeven dossiers afkomstig uit Brabant. Maar deze dossiers zijn niet de enige dossiers die zijn gezien en besproken. Het totaal aantal dossiers beslaat ongeveer 25 waar we min of meer bij betrokken zijn geraakt en waar we schijnende, zichzelf herhalende patronen tegenkomen.

Op het moment dat er bij JBB kritisch navraag gedaan wordt over een dossier is het standaard antwoord dat men in het kader van de privacy niet kan reageren, maar dat men zich niet herkent in het kritische verhaal en dat het een emotioneel verhaal van een teleurgestelde (pleeg)ouder betreft. Niets is minder waar: het zijn de feiten, de sterk gelijkende verhalen die een patroon zichtbaar maken in de handelingen van de GI, de bejegening van de cliënten, het niet nakomen van de grondrechten van de cliënten en het totale gebrek aan professionaliteit van de GI in zijn geheel en haar jeugdzorgwerkers, gebiedsmanagers, regiodirecteuren en bestuurder zelf in het bijzonder.

In de dossiers ziet u veel van de problemen van de GI terug. Om een aantal voorbeelden te geven treft u hieronder een aantal uitspraken van de Klachtencommissie aan en de overwegingen tot de genomen besluiten. Ook hier geldt: lees en huiver. Dat dit kan binnen de jeugdzorg in Nederland is onbegrijpelijk. Dat gebiedsmanagers hun jeugdzorgwerkers niet controleren en dat regiodirecteuren hun gebiedsmanagers zo laten schutten. Een bestuurder die niet ingrijpt en zelfs zijn regiodirecteur laat liegen bij een Klachtencommissie en weg laat komen met het schenden van een geheimhoudingsovereenkomst.

Als het moeilijk wordt schuift de bestuurder de verantwoordelijkheid in de schoenen van jeugdzorgwerker en kan hij niets omdat hij niet SKJ-geregistreerd is, hiermee zijn verantwoordelijkheid als bestuurder ontlopend. Het is het toonbeeld van een zwakke bestuurder die niet kan opkomen voor zijn organisatie en die alleen maar bezig is met een goed nieuwsshow. Komen er onverhoopt negatieve zaken in de pers dan is het antwoord: wij herkennen ons niet in het verhaal en ligt het stevast bij de (pleeg)ouders.

Er is bij deze organisatie geen zelfreflectie zichtbaar, geen lerend vermogen en daarmee geen enkele mogelijkheid om constructief samen te werken. Niet als (pleeg)ouder, niet als ketenpartner en zelfs niet als interne collega.

Het nog langer toevertrouwen van kinderen aan deze GI door de rechters betekent dat de kinderen in een nog onveiligere situatie geplaatst worden waar de ontwikkelingsproblemen alleen maar groter zullen worden. Het inkopen van zorg bij deze GI is vragen om problemen.

Klacht 1, tegen een jeugdzorgwerker

Klacht 1:

De jeugdzorgwerker neemt klager niet serieus.

De commissie is van mening dat het inzetten van de werkvorm begeleiding zonder maatregel in deze casus een voor de hand liggend besluit van JBB is geweest. Beide ouders waren er niet in geslaagd een voor de kinderen veilig opvoedklimaat te realiseren. Naar de mening van de commissie was het minder voor de hand liggend om te besluiten meteen de methode Complexe Scheidingen in te zetten. De commissie kan de gedachtegang van JBB niet goed volgen om met een OTS in het vooruitzicht vroegtijdig te kiezen voor C.S., alsof het een vanzelfsprekendheid is. Zonder de inhoud van het raadsrapport en de OTS-beschikking van de rechtbank te kennen, werd binnen begeleiding zonder maatregel gekozen voor een aanpak zonder afdwingbare mogelijkheden, zoals b.v. een (aankondiging) schriftelijke aanwijzing.

Het komt de commissie niet geheel onbegrijpelijk voor dat klager verwijst naar het hem bekende (concept-)raadsrapport, waarin de raad overwegingen en adviezen formuleert, die niet in de besluitvorming van JBB zijn betrokken. Door het stelselmatig vasthouden aan de methode C.S. was er geen plaats meer voor door de raad geadviseerde aanpak, waarin meer aandacht had kunnen zijn voor de door klager benoemde faalrisico's.

Uit het hiervoor opgenomen relaas blijkt overigens niet dat JBB klager niet serieus heeft genomen of wilde nemen, maar het gekozen methodisch kader heeft bij klager verwachtingen gewekt waaraan niet kon worden voldaan.

De commissie is van oordeel dat de klacht weliswaar **ongegrond** is, maar door het vroegtijdig starten met de methode Complexe Scheidingen lag de nadruk op de gemeenschappelijkheid en had klager het gevoel individueel niet tot zijn recht te komen, wat mogelijk het gevoel van niet serieus genomen te worden heeft opgeroepen.

De Klachtencommissie stelt hierbij vast dat de jeugdzorgwerker direct een minder voor de hand liggende methode, de methode Complexe Scheidingen, heeft gekozen zonder op de hoogte te zijn van het raadsrapport. De Klachtencommissie kan de gedachtegang van JBB niet volgen en stelt dat JBB handelt alsof het een vanzelfsprekendheid is. Hiermee blijkt dat hulpverlening voor JBB geen maatwerk is maar een vaststaand pakket waar niet van afgeweken kan worden. Tevens houdt de jeugdzorgwerker stelselmatig vast aan de methode waardoor er geen plaats is voor de adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming en waardoor er geen aandacht is voor de faalrisico's in dit dossier. De werkwijze van de jeugdzorgwerker heeft verwachtingen gewekt waar JBB niet aan kan voldoen.

Conclusie

Omdat de klacht niet gegrond is verklaard is, worden er door JBB geen excuses gemaakt en is er niets gewijzigd aan de ingezette lijn. Dit ondanks dat de Klachtencommissie vindt dat de keuzes minder voor de hand liggend waren en onnavolgbaar. JBB heeft hier een kans laten liggen een dossier in de aanvangsfase te herstellen en is doorgegaan in een doorlopende weg.

Klacht 2, tegen een jeugdzorgwerker

Klacht 2:

De jeugdzorgwerker komt gemaakte afspraken niet na.

Uit het contactjournaal en uit hetgeen ter hoorzitting is ingebracht blijkt dat de jeugdzorgwerker regie voert in de agenda van het gemeenschappelijk overleg. Echter, de commissie is van mening dat de wijze waarop dat gebeurt ertoe leidt dat de afspraken daaromtrent niet of in onvoldoende mate worden nageleefd. Uiteraard spelen beide ouders ook daarin een rol, maar de jeugdzorgwerker heeft de commissie er niet van overtuigd dat klager door haar aanpak in voldoende mate aan zijn trekken komt.

De commissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat de klacht dat de jeugdzorgwerker afspraken niet nakomt **ongegrond** is. Ten aanzien van het eerste aspect is de commissie van oordeel dat de jeugdzorgwerker de belangen van klager zorgvuldiger had kunnen waarborgen en daarom is dit aspect van de klacht **deels gegrond**.

De Klachtencommissie stelt vast dat de belangen van de klager onvoldoende zijn gewaarborgd en dat de jeugdzorgwerker hier zorgvuldiger in had moeten zijn.

Reactie JBB

JBB heeft excuses gemaakt en toegezegd dat erop zal worden toegezien dat de belangen van de klager beter geborgd worden. Echter deze toezegging is niet nagekomen.

Klacht 3, tegen een jeugdzorgwerker en de gebiedsmanager MS

Klacht 4:

De jeugdzorgwerker en gebiedsmanager geven klager onvoldoende informatie over het hulpverleningstraject.

De commissie constateert dat tijdens de behandeling van de onderhavige klacht een aspect aan de orde is geweest dat betrekking heeft op het volgens klager verstrekken van onjuiste informatie door JBB aan Vraagkracht. Alhoewel dit aspect in de kantlijn van de klachtformulering valt, is de commissie van mening dat over dit aspect desondanks een uitspraak kan worden gedaan. De commissie constateert ten eerste dat niet is aangetoond dat de betwiste informatie relevantie bezat voor het kunnen inschakelen van Vraagkracht; ten tweede constateert de commissie dat JBB heeft nagelaten de betwiste informatie te verifiëren, dan wel heeft nagelaten te vermelden van wie deze informatie afkomstig was. De commissie is dan ook van oordeel dat hierin door JBB in onvoldoende mate zorgvuldig is opgetreden en dat de klacht op dit aspect **gegrond** is.

Hier legt de Klachtencommissie duidelijk vast wat een van de grootste zorgen is over JBB: het blijkt dus mogelijk te zijn dat in het dossier niet geverifieerde informatie staat, dat er geen bronvermelding is maar bovenal dat dergelijke informatie zomaar gedeeld kan worden met externe partijen zelfs als het geen relevantie heeft.

Klacht 4, tegen een jeugdzorgwerker

Klacht 1:

De jeugdzorgwerker heeft ten onrechte de omgangsregeling opgeschort.

Beoordeling door de commissie:

De commissie stelt vast dat de opschorting van de omgangsregeling door JBB door de regiodirecteur van JBB als juridisch onjuist is beschouwd en de omgang dan ook weer is hervat. JBB heeft deze beslissing in de mail van 7 sept. 2017 verwoord aan klager en de moeder. In de mail staat opgenomen, kort samengevat, dat JBB de contacten tussen klager en de kinderen op 'on hold' heeft gezet omdat de contacten niet in het belang van de kinderen waren, dat voortzetting weer zou kunnen als deze contacten begeleid worden door hulpverlening, dat klager en zijn advocaat JBB echter hebben laten weten dat JBB zich dient te houden aan de uitspraak van de rechter, waarin gesteld wordt dat de kinderen eenmaal per twee weken een contactmoment zullen hebben en dat JBB dan ook een contact inplant. De mail sluit af met dat de vervolgcontacten door de nieuwe jeugdzorgwerker gepland zullen gaan worden.

Klager verwijt de jeugdzorgwerker dat zij met deze bewoordingen aangeeft dat JBB vindt dat contactherstel niet in belang van de kinderen is en klager dit contactherstel afdwingt waardoor, wanneer de kinderen dit lezen, zij zien dat hun vader niet in hun belang zou handelen. In de zitting geeft JBB aan dat zij het in de mail beschreven hebben zoals het is gebeurd. En dat zij gehoopt hadden dat beide ouders akkoord zouden gaan met het tijdelijk stopzetten van de omgang. Verder geeft de gebiedsmanager aan dat zij niet hard kan maken dat alle correspondentie gelezen wordt door de kinderen.

De commissie leest dat in het raadsrapport (pagina 6) staat opgenomen "Tevens betreft moeder de kinderen te veel bij volwassen zaken, doordat zij bijvoorbeeld mailverkeer met [rooster] deelt. [rooster] geeft dit zelf ook aan in het gesprek wat Veilig Thuis met de kinderen heeft gehad." De commissie beoordeelt het verweer van de gebiedsmanager dat zij niet kan hard maken dat alle correspondentie gelezen

Stichting (H)erken Ouderverstoting
Jeugdbescherming

wordt door de kinderen als niet ter zake doende en onzorgvuldig. Het is niet van belang dat alle correspondentie gelezen wordt. Het gegeven dat er correspondentie gedeeld wordt met Raf had voldoende aanleiding moeten zijn om de e-mail anders te formuleren. Daarbij is de commissie van mening dat JBB dit had kunnen en moeten weten aangezien JBB er voor gekozen heeft dat het communicatiemiddel tussen de jeugdzorgwerker en klager (en de moeder) enkel de e-mail is (Expediënte Scheiden).

De commissie acht de klacht dat de omgangsregeling ten onrechte is opgeschort, zoals reeds is vastgesteld, **gegrond**. Tevens acht de commissie het verwijt van klager dat de formulering van de mail betreffende het hervatten van de omgang naar klager toe tekort schiet en onzorgvuldig is, **gegrond**.

Hier stelt de Klachtencommissie dus onomwonden vast dat binnen deze GI jeugdzorgwerkers beslissingen nemen en uitvoeren zonder deze te laten toetsen door de rechtbank. Je zou van een gebiedsmanager verwachten dat zij ingrijpt, echter deze heeft niets gedaan. Het is dat de klager en zijn advocaat de GI hierop aanspreken en de regiodirecteur bakzeil moet halen. Vervolgens wordt er bij de rechtbank alsnog een verzoek gedaan tot beëindiging van de begeleide contacten zonder dat er onderzoek is gedaan naar of dit wenselijk is en of het gedrag niet door externe factoren wordt beïnvloed. In deze casus zijn de kinderen al geruime tijd in beeld bij de GI maar zijn de kinderen nog nooit onderzocht door een psycholoog of gezien door een gedragswetenschapper.

Tevens stel de Klachtencommissie vast dat de jeugdzorgwerker en de gebiedsmanager onzorgvuldig hebben gecommuniceerd en geen acht slaan op de door de Raad voor de Kinderbescherming omschreven risico's. Hiermee negeert de GI de veiligheid van de kinderen.

Klacht 5, tegen een jeugdzorgwerker**Klacht 2:**

De jeugdzorgwerker volgt ten onrechte de geldende procedures niet.

- a) Het vaststellen respectievelijk wijzigen van de omgangsregeling geschiedt per schriftelijke aanwijzing.

Beoordeling door de commissie:

De commissie stelt vast, hetgeen erkend wordt door JBB, dat een schriftelijke aanwijzing niet het juiste middel is voor het vaststellen respectievelijk wijzigen van een omgangsregeling. Als JBB van mening is dat de bezoeken moeten stoppen, dient JBB, hetgeen ook erkend wordt door JBB, een verzoek tot wijziging omgang in te dienen bij de rechtbank. De jeugdzorgwerker heeft klager door middel van een e-mail laten weten dat de omgang was gewijzigd. De commissie heeft geen reden c.q. noodzaak geconstateerd, hetgeen ook niet in het verweer van JBB gesteld is, op grond waarvan van de procedure afgeweken moest worden. De commissie is van oordeel dat JBB de omgangsregeling ten onrechte heeft gewijzigd en de daarvoor geldende procedure, niet zijnde een schriftelijke aanwijzing, maar het verzoeken om een gerechtelijke uitspraak, ten onrechte niet heeft gevolgd en daarom acht de commissie de klacht **gegrond**.

Deze klacht toont aan dat het binnen deze GI een chaos is en dat iedere medewerker maar wat kan doen. Controle ontbreekt doordat de gebiedsmanagers niet optreden. Het is overduidelijk dat procedures niet gevolgd worden. De jeugdzorgwerker en haar gebiedsmanager trekken hiermee feitelijk een lange neus naar de cliënten (de kinderen), betrokken ouder en bovenal naar de rechtbank. Het gebrek aan controle en daarmee het niet functioneren leidt ook niet tot aanpak van de betreffende mensen. De gebiedsmanager is nog steeds in functie en handelt nog steeds op dezelfde wijze.

Klacht 6, tegen een jeugdzorgwerker**Klacht 2:**

De jeugdzorgwerker volgt ten onrechte de geldende procedures niet.

- b) Een plan van aanpak dient binnen zes weken na het uitspreken van de OTS definitief te zijn vastgesteld en in werking te zijn getreden.

Beoordeling door de commissie:

De commissie stelt vast dat de rechtbank op 18 april 2017 de OTS heeft uitgesproken. Vereist is dat binnen zes weken na het uitspreken van de OTS een plan van aanpak dient te zijn vastgesteld. Dus de vaststelling is uiterlijk 30 mei 2017. De commissie stelt vast dat in het dossier is opgenomen een plan van aanpak met de datum 26 mei 2017 en een bijstelling plan van aanpak met de datum 21 juni 2017. De commissie leest in het contactjournaal van 22 mei 2017 dat de jeugdzorgwerker in een gesprek

klachtcommissie
Jeugdbescherming B

aangeeft dat het plan van aanpak er aan komt, maar dat dit nog niet voltooid is. Op 30 mei 2017 stuurt de jeugdzorgwerker een mail aan ouders met de mededeling dat het concept plan van aanpak naar hen is verzonden. Aan ouders wordt gevraagd om voor 6 juni 2017 per mail hun zorgen en krachten aan te geven en een reactie op hetgeen JBB als veranderpunten ziet en op welke hulpverlening ingezet dient te worden. Tevens geeft de jeugdzorgwerker aan dat om de mening van ouders wordt gevraagd en dat dit niet betekent dat als ouders het ergens niet mee eens zijn dit veranderd of aangepast wordt. In het contactjournaal van 2 juni 2017 staan de afspraken gemaakt in het gesprek van 22 mei 2017 opgenomen. Betreffende het plan van aanpak staat opgenomen dat de jeugdzorgwerker in het individueel contact met klager (en ook met de moeder) heeft medegedeeld dat het concept plan van aanpak verzonden zal worden en er een bijstellingsplan komt. Op 6 juni 2017 staat in het contactjournaal onder andere opgenomen dat "16 juni 2017 dan ook de uiterste datum zal zijn, waarna het plan van aanpak definitief gemaakt zal worden, met de input die op dat moment bij JBB voorhanden is." Op 13 juni 2017 staat in het contactjournaal opgenomen dat de jeugdzorgwerker nogmaals verzoekt aan ouders om de zorgen en krachten te mailen. Op 14 juni 2017 ontvangen ouders via de mail de bijstelling van het plan van aanpak. Op 20 juni 2017 mailt de jeugdzorgwerker aan ouders dat het plan van aanpak is besproken en gereed gemeld zal worden. De commissie is van mening dat op 26 mei 2017 sprake is van een concept plan van aanpak. De commissie leest nergens in het contactjournaal dat er tussen 22 mei 2017 en 26 mei 2017 een concept plan van aanpak is gestuurd aan ouders. De commissie stelt vast dat het plan van aanpak ook niet voor 30 mei 2017 tot stand is gekomen aangezien de jeugdzorgwerker op 30 mei 2017 een mail verstuurt met het verzoek uiterlijk op 6 juni 2017 te reageren op het concept plan van aanpak. De commissie acht de klacht **gegrond**.

Ook deze klacht toont aan dat deze GI maling heeft aan wettelijke procedures en eveneens dat de inhoud van het dossier niet klopt. De jeugdzorgwerker blijkt maar wat te kunnen doen en invullen in het dossier. Het ontbreekt volledig aan enige controle.

Klacht 7, tegen een jeugdzorgwerker

Klacht 2:

De jeugdzorgwerker volgt ten onrechte de geldende procedures niet.

- c) Er dient een risicotaxatie te worden uitgevoerd ten einde beter afgewogen beslissingen te kunnen nemen.

Beoordeling door de commissie:

De commissie stelt vast dat in het dossier een eerste risicotaxatie betreffende klager (en de moeder), ingevuld door de jeugdzorgwerker op 9 mei 2017, is opgenomen.

De commissie leest in het contactjournaal van 22 mei 2017 dat de jeugdzorgwerker noteert dat zij de risicotaxatie met ouders heeft doorgenomen. Er staan geen uitkomsten van het doornemen van de risicotaxatie opgenomen. In het contactjournaal van 2 juni 2017 staan de afspraken gemaakt in het gesprek van 22 mei 2017 opgenomen. Betreffende de risicotaxatie staat opgenomen dat de jeugdzorgwerker individueel met klager (en de moeder) de risicotaxatie heeft doorgenomen. Ook hier staan geen uitkomsten van het gesprek over de risicotaxatie vermeld.

De commissie leest in de handleiding Risicotaxatie d.d. 01-07-2016, voor zover hier van belang, dat de afweging in eigen woorden schriftelijk dient te worden vastgelegd. Verder wordt in de handleiding aangegeven dat de jeugdzorgwerker bij het invullen dient uit te gaan van het raadsrapport en eventuele andere rapporten en verslagen, waarmee een gedeelte van de risicotaxatie in te vullen zal zijn. Met deze informatie gaat de jeugdzorgwerker in gesprek met de gezinsleden en bevrageet hen op hoe de situatie is en op de nog niet ingevulde items.

Naar de mening van de commissie is het wellicht mogelijk dat de jeugdzorgwerker zonder te

benoemen dat zij aanvullende informatie voor de risicotaxatie nodig heeft, met klager gesproken heeft om deze informatie te verzamelen in het gesprek van 22 mei 2017. Als dit al zo is, is dit in ieder geval voor klager totaal niet herkenbaar geweest. Voor de commissie is niet vast te stellen of de jeugdzorgwerker de risicotaxatie inhoudelijk met klager heeft besproken. Echter, als dit al gebeurd zou zijn, mist de commissie de verslaglegging van de aanvullingen gegeven door klager en mist de commissie ook de schriftelijke vastlegging van de afweging. De commissie is van oordeel dat de jeugdzorgwerker de geldende procedure in onvoldoende mate heeft gevolgd en acht de klacht **gegrond**.

Ook in deze klacht zien we dat er binnen deze GI geen controle is op de handelingen van de jeugdzorgwerker. Niet alleen in de procedures maar ook in het bijhouden van het dossier. Het is schokkend te vernemen dat gesprekken en terugkoppelingen hierin niet zijn opgenomen. Maar ook dat er risicotaxaties ingevuld worden zonder dat cliënten weten dat dit gebeurt. Het toont de houding van de jeugdzorgwerker die zaken niet vast legt om zo niet aangesproken te kunnen worden op haar verantwoordelijkheden of eventuele fouten. Het is zeer zorgelijk dat een gebiedsmanager dit toelaat en geen controle op uitvoert.

Klacht 8, tegen gebiedsmanager MS

Klacht 3:

De gebiedsmanager heeft ten onrechte de jeugdzorgwerker niet aangesproken op het niet opvolgen van de geldende procedures.

Beoordeling door de commissie:

De commissie constateert dat JBB een aantal instrumenten heeft om een juiste werkwijze, het volgen van procedures en ondersteuning aan jeugdzorgwerkers te waarborgen. Hieronder vallen het wekelijks casuïstiekoverleg, het overleg met de gedragswetenschapper bij kernbeslissingen en driemaal per jaar een werkoverleg met de gebiedsmanager. De commissie stelt vast dat de gebiedsmanager regelmatig door klager betrokken is en contact met hem heeft gehad via mail. Ook heeft de gebiedsmanager in

mei en juli 2017 een gesprek gehad met klager. Voor de commissie is niet aantoonbaar aangetoond dat de gebiedsmanager de jeugdzorgwerker niet heeft aangesproken als ten onrechte procedures niet gevolgd werden, terwijl klager op dit punt ook geen bewijs kan aanvoeren. De commissie acht de klacht deels **ongegrond**. Wel constateert de commissie dat met klager niet gecommuniceerd is welke acties de gebiedsmanager heeft ondernomen opdat de juiste procedures wel gevolgd worden. De commissie acht dit deel van de klacht **gegrond**.

De Klachtencommissie stelt vast dat de klager niet kan aantonen dat de gebiedsmanager de jeugdzorgwerker heeft aangesproken. Logisch want de klager bezit niet de mogelijkheid om in de interne mailwisselingen te kijken. Wel stelt de Klachtencommissie vast dat de gebiedsmanager niet voldoende heeft gecommuniceerd naar klager over de acties die zij heeft ondernomen opdat de procedures wel gevolgd worden. Maar als zij de jeugdzorgwerker had gecontroleerd had ze deze kunnen aanspreken en tijdens de zitting kunnen overleggen wat ze gedaan heeft. Dat kon ze niet, waardoor duidelijk wordt dat er geen controle geweest is. Tijdens de zitting heeft de gebiedsmanager ook aangegeven dat zij slechts enkele keren per jaar met een jeugdzorgwerker om

tafel zit om de lopende cases door te nemen. Deze gebiedsmanager lijkt wat dat betreft onvoldoende geschikt voor deze functie.

Klacht 9, tegen regiodirecteur Miranda Dekkers

1.a JBB heeft de geheimhoudingsovereenkomst met betrekking tot de mediation geschonden.

Klager stelt dat JBB onrechtmatig heeft gehandeld door tijdens de zitting op de rechtbank op 5 april 2018, informatie voor te lezen die afkomstig was uit een e-mail van de mediator. De jeugdzorgwerker citeerde uit die e-mail en benoemde wat de reden voor het beëindigen van het mediationtraject was, welke reden overigens een andere is dan in de mail van 26 maart staat beschreven. Door dat te doen heeft JBB de geheimhoudingsovereenkomst die gold tussen klager, mediator en JBB, geschonden. Klager stelt verder dat doordat deze informatie aan de rechter bekend is geworden, de rechtbank foutief is geïnformeerd en dat deze foutieve informatie heeft meegespeeld bij de beoordeling door de rechtbank van het verzoek van klager om een andere GI. JBB voert aan dat de bewuste mail als een beëindiging van het mediationtraject is opgevat en heeft er geen bezwaar in gezien om hieruit te citeren.

De commissie stelt het volgende vast:

- Op 6 februari 2018 hebben JBB en klager een mediationovereenkomst gesloten. Uit 2.4 van die overeenkomst volgt dat partijen zich verbonden hebben tot al hetgeen waartoe zij ingevolge het Reglement gehouden zijn. Uit het MFN- mediationreglement, artikelen 7.1 en 7.2 volgt, voor zover van toepassing op deze klacht, dat partijen geen mededelingen doen aan derden, waaronder rechters, omtrent het verloop van de mediation e.d. en evenmin stukken aan derden bekend maken, daaruit citeren, deze aanhalen of parafraseren.
- Per brief d.d. 30 maart 2018 deelt de mediator gemotiveerd aan partijen mee dat zij de mediation beëindigt.
- Uit de beschikking van de rechtbank van 17 april 2018 blijkt dat JBB tijdens de zitting op 5 april 2018 heeft gezegd dat "de mediation inmiddels is stopgezet omdat dit niet vruchtbaar bleek".
- Uit het zittingsverslag van JBB, contactjournaal pagina 292, blijkt dat JBB ter zitting zou hebben gezegd dat "de mediator stelt dat er geen draagvlak is voor het verzoek van klager om vervanging van de GI".

De commissie is van oordeel dat JBB met deze mededeling bepaling 7 van de genoemde mediationovereenkomst heeft geschonden. Immers pas per brief van 30 maart 2018 is het mediationtraject geëindigd. Overigens volgt uit artikel 8 van genoemd reglement dat ook na beëindiging van het traject de geheimhouding in stand blijft.

De commissie weet zich gesteund in dit oordeel door de mail van de mediator van 9 april 2018 aan klager en JBB waarin zij schrijft dat de mediationovereenkomst van 6 februari 2018 en de afsluitbrief van 30 maart 2018 de enige documenten zijn die met derden gedeeld mogen worden. Daar komt bij dat de reden die de mediator noemt in de beëindigingsbrief, namelijk dat zij geen aanknopingspunten meer ziet om de mediation voort te zetten, neutraler is dan de reden die JBB in de zitting bij de rechtbank heeft genoemd.

De commissie stelt verder vast dat haar niet gebleken is dat JBB toestemming heeft gekregen van de mediator om de betreffende e-mail in te brengen in een gerechtelijke procedure of daaruit te citeren.

Maar wat daar ook van zij, zoals hiervoor reeds is geoordeeld, volgt al uit de mediationovereenkomst dat er een geheimhoudingsplicht rust op partijen en dat citeren uit stukken daar onder dient te worden begrepen.

In zoverre is klacht 1.a **gegrond**.

De Klachtencommissie stelt dus vast dat de regiodirecteur de geheimhoudingsovereenkomst tussen JBB en de klager heeft geschonden. Uit het verslag komt verder naar voren dat deze schending een bewuste actie is geweest en met als doel de rechter te misleiden.

Klacht 10, tegen de bestuurder René Meuwissen**2. De bestuurder leeft interne procedures niet na en schort deze zonder juridische grondslag op.**

Klager stelt dat de bestuurder in een e-mail van 19 maart 2018, in antwoord op een e-mail van klager van 19 maart 9.03 uur waarin hij de bestuurder verzoekt om afgifte van het gehele dossier, ten onrechte heeft geschreven dat naar zijn mening de dossierafgifte on hold was gezet. Daar komt bij dat indien een bestuurder er weet van heeft dat een medewerker van zijn organisatie de procedures niet naleeft, het zijn taak is om die medewerker daar op aan te spreken. De bestuurder erkent dat de genoemde reactie op de mail van klager van 19 maart 2018, per ongeluk aan klager is gestuurd maar dat deze niet voor hem bedoeld was. Hij heeft overigens met het gebruik van de term 'on hold' bedoeld aan te geven dat hij wist dat er intern gesproken werd over wat wel en wat niet (en hoe) aan stukken kon worden overgelegd aan klager. Tevens heeft de bestuurder verklaard dat hij meerdere keren medewerkers erop heeft aangesproken dat zij zich aan de wettelijke termijnen dienen te houden.

De commissie is van oordeel dat de bestuurder een mail met een dergelijke inhoud niet aan klager had mogen versturen. Dat een bestuurder zeker intern op een lossere manier mag communiceren maar dat van een bestuurder verwacht mag worden dat deze uiterst zorgvuldig is in zijn communicatie met derden. Dat is hier niet gebeurd en dat is onzorgvuldig jegens klager; de klacht is in zoverre **gegrond**.

Voor zover klager bedoelt te klagen dat de bestuurder als eindverantwoordelijke van de organisatie erop dient toe te zien dat in zijn organisatie de wettelijke regels en procedures worden nageleefd, het volgende: uit het contactjournaal volgt dat de jeugdzorgwerker op 10 maart 2018 per e-mail aan klager heeft bericht dat vanaf 13 maart a.s. een afschrift van het dossier klaar ligt.

De commissie stelt vast dat de jeugdzorgwerker daarmee niet binnen de in het Privacyreglement vermelde vier weken na indiening van het verzoek van klager heeft gereageerd en hem ook niet heeft bericht. Althans daarvan blijkt uit het contactjournaal niet, dat het haar niet lukt om binnen die termijn het dossier voor afgifte gereed te maken. Een klacht hierover zou gegrond zijn.

Vast staat verder dat klager de bestuurder per e-mail d.d. 19 maart 2018 hierop heeft gewezen als ook op het feit dat zijns inziens het dossier niet compleet was. Hierop volgt de gewraakte e-mail die kennelijk niet voor klager bestemd was. Per brief d.d. 28 maart 2018 heeft de bestuurder officieel gereageerd op het verzoek van klager van 19 maart 2018.

De commissie stelt vast dat de bestuurder in zijn laatste brief ingaat op het verzoek van klager om afgifte van in zijn ogen ontbrekende stukken maar niet ingaat op het gegeven dat de jeugdzorgwerker niet binnen de gestelde termijn het dossier voor afgifte gereed had en daarover klager ook niet eerder had geïnformeerd.

Dat is niet zorgvuldig jegens klager. De verklaring van de bestuurder dat hij wel degelijk oog heeft voor naleving van de wettelijke regelgeving binnen zijn organisatie en daar zijn medewerkers ook op wijst, laat onverlet dat als hij in een concrete zaak daarop wordt geattendeerd, hij daar in zijn reactie op dient in te gaan. Dat is niet gebeurd en dat is niet zorgvuldig zodat de klacht op dat punt **gegrond** is.

De Klachtencommissie stelt dus vast dat van de bestuurder verwacht mag worden dat hij uiterst zorgvuldig is in zijn communicatie met derden en dat de heer Meuwissen dit niet is. Verder stelt de Klachtencommissie vast dat ondanks dat de bestuurder geattendeerd wordt op het feit dat zijn medewerkers zich niet aan de procedures houdt hij hier geen acht op slaat en dit in zijn beantwoording negeert. Hiermee kan dus gesteld worden dat deze bestuurder niet openstaat voor de fouten in zijn organisatie en deze van zich afwerpt.

De cijfers van JBB

De gecertificeerde instelling Jeugdbescherming Brabant heeft in mei 2018 haar jaarverslag over 2017 gepresenteerd. In de bijlagen kunt u in een blog lezen dat het bestuderen van het verslag schokkend is en dat appels en peren met elkaar vergeleken worden. Maar ook dat veel zaken ontbreken.

In het jaarverslag wordt goede sier gemaakt met het aantal dossiers dat JBB in behandeling heeft, de min of meer positieve financiële resultaten en de gedaalde klachtcijfers. Maar opvallender is wat er niet in het verslag staat.

Zo ontbreekt niet alleen de melding in het kader van de Wet Normering Topinkomens maar ook een duidelijk cijfer over het aantal afgesloten dossiers en een kwalificatie van die dossiers. Op basis van een rondgang onder cliënten kan worden gesteld dat een groot gedeelte van de dossiers zonder aantoonbaar resultaat wordt afgesloten. Ondertoezichtstellingen worden afgesloten zonder dat de beoogde doelen zijn gerealiseerd of met een melding dat de ondertoezichtstelling gestaakt moet worden omdat partijen hulpverleningsmoe zijn. Het resultaat van de behandeling/begeleiding zou leidend moeten zijn in de inkoop van een gemeente bij een GI. Door deze cijfers niet te delen, veelal onder het mom dat dit in het kader van de privacy niet kan, is er geen enkele controle mogelijk op het functioneren van de GI. Het is hoe dan ook verbazend dat als er vragen komen over het resultaat in een dossier door een gemeente er stelselmatig gesteld wordt dat in het kader van de privacy er geen inhoudelijke mededelingen kunnen worden gedaan.

Ten aanzien van het financiële resultaat gaat een groot gedeelte op aan personeelskosten, daar waar het ook hoort, maar het bedrag per werknemer is wel heel erg hoog. Wetende wat het salaris is van de gemiddelde jeugdzorgwerker lijkt het dat er veel personeelskosten zijn die verdere duiding behoeven. Het salaris van de bestuurder is exorbitant hoog in vergelijking met zijn medewerkers, maar ook het wagenpark voor het kantoor roept de nodige vragen op.

Ten aanzien van de klachten is het echt zorgelijk. Bij geen enkele GI is het percentage en aantal absolute klachten zo hoog als bij JBB. Ook het aantal gegrond verklaarde klachten is nergens zo hoog als bij deze GI. Met een percentage van 56% gegrond verklaarde klachten is dat ruim 2x zo hoog als bij de eerstvolgende GI. Maar het is nog ernstiger als u zich beseft dat 90% van de gegrond verklaarde klachten gaat over de bejegening van de cliënt, de professionaliteit van de jeugdzorgwerker en het nakomen en respecteren van de rechten van cliënten. Door het niet nakomen en respecteren van de rechten van cliënten, maar ook door de bejegening van de cliënt, kun vastgesteld worden dat er een cultuur van intimidatie is ontstaan. Deze cultuur is niet geheel vreemd als u zich beseft dat Jeugdbescherming Rotterdam Rijnmond hier onlangs voor op de vingers getikt is. En de bestuurder van JBRR in de betreffende periode was niemand minder dan de huidige bestuurder van JBB.

Schokkend is de misleiding in het jaarverslag. Zo worden in 2016 bewust hogere klachtcijfers gehandhaafd, cijfers inclusief de klachten van Veilig Thuis Noordoost Brabant en Veilig Thuis Zuidoost Brabant, die beiden in 2017 uit de stichting zijn gegaan. Door in 2017 cijfers zonder de 2 VT's te publiceren is het eenvoudig om het aantal klachten te doen laten afnemen. Maar het is pure misleiding van ministerie, Inspectie en gemeenten die moeten kunnen vertrouwen op deze cijfers. Het is triest dat iemand met zoveel bestuurservaring als René Meuwissen zich tot dergelijke

misleiding verlaagt. Alleen dit is al een teken dat zijn positie ter discussie moet staan, los van de vele fouten en intimidatie die in zijn organisatie plaatsvinden en waarop hij niet ingrijpt hoewel hij hiervan wel degelijk op de hoogte is.

Alles ligt aan een ander volgens JBB-bestuurder

In de afgelopen maanden heeft de bestuurder van Jeugdbescherming Brabant zich regelmatig in de pers uitgelaten over de druk die op de jeugdzorg staat. Zo zou het gaan om te weinig geld, lange wachtlijsten, een overload aan complexe scheidingen en een gebrek aan ervaringsdeskundigen. In alle gevallen worden de oorzaken van de problemen buiten de eigen organisatie gelegd.

Maar nergens is er ook maar enige zelfreflectie, nergens wordt er gekeken naar het eigen aandeel van René Meuwissen en zijn mensen in de genoemde problemen.

Het gebrek aan zelfreflectie werd kort voor de publicatie van dit zwartboek zeer pijnlijk duidelijk:

Vlak voor publicatie van dit zwartboek heeft de bestuurder van de GI gereageerd op vragen van BNdeStem/Brabants Dagblad/Eindhovens Dagblad over het interview wat de pleegouders van Baby Hannah hebben gegeven. De reactie was als volgt:

Jeugdbescherming Brabant en Combinatie Jeugdzorg, verantwoordelijk voor respectievelijk voogdij en pleegzorg, begrijpen de emoties van de pleegouders, maar herkennen zich niet in hun verhaal. De instanties zeggen in de begeleiding van Hannah altijd haar welzijn en ontwikkeling in het oog te hebben gehouden. 'Dat de ontvoering toch heeft plaatsgevonden, betreuren wij enorm. Het beeld dat wordt opgeroepen doet geen recht aan de kwaliteit van onze zorg en inzet'.

Dat pleegouders op dit moment de stap naar de pers zetten, verbaast hen zeer. 'Naar onze mening zijn we in de afgelopen maanden tot op heden steeds met elkaar in gesprek geweest. De ontvoering is gemeld bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd en wij hebben onderzoek gedaan naar hoe wij in deze situatie hebben gehandeld. Pleegouders zijn daarover geïnformeerd en ook op de hoogte gebracht van de uitkomsten. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat de veiligheidsrisico's voortdurend de aandacht hebben gehad maar verschillend zijn getaxeerd. De begeleidingsbehoefte van pleegouders is daarbij minder goed in beeld geweest. Naar aanleiding van het gesprek met pleegouders is afgesproken dat er onafhankelijk vervolgonderzoek komt naar de periode na de ontvoering om ook hier de juiste acties uit te zetten. Met de Inspectie zijn afspraken gemaakt over verbeteracties'.

De Inspectie laat weten de beoordeling van de onderzoeken van beide instanties binnenkort af te ronden.

Met deze reactie toont JBB aan dat, ondanks alle feitelijke bewijzen en de door de samansteller van dit zwartboek, toegepaste controles, men niets heeft gedaan met de melding van de pleegouders dat er een aannemelijk risico was op ontvoering. Ze durven niet toe te geven dat ze daarin fout zaten. Ze praten er overheen in hun wederhoor. Daarnaast toont deze reactie aan dat JBB geen enkele empathie kan tonen voor de gevoelens en trauma's die de pleegouders hebben opgelopen als gevolg van deze verschrikkelijke gebeurtenis. Het toont de kille en harteloze houding van de bestuurders van de beide betrokken instanties. De stelling dat partijen 'in gesprek' zijn wordt niet gedeeld door de pleegouders. Een gesrek is tweerichting verkeer. Op vragen van de pleegouders komt geen inhoudelijke reactie en de reacties die de bestuurder geeft zijn mededelingen. Er is niet afgesproken dat er een vervolgonderzoek komt. Dat is een mededeling geweest. Pleegouders vinden het sowieso

raar dat de inspectie JBB opdracht geeft een intern onderzoek te doen. Hiermee geef je de GI immers de ruimte om zaken in een doofpot te stoppen. Bij een dergelijke calamiteit is dat zeer onwenselijk.

Dit is een voorbeeld van het continue wijzen naar derden en het totale vermogen op zelfreflectie en het zien van het eigen aandeel. Opvallend is dat JBB dit continue ouders verwijt maar dit zelf totaal niet kan opbrengen op hun eigen gedrag. Maar er zijn meer voorbeelden.

Denk bijvoorbeeld aan de continue roep om meer geld! Geldgebrek? Als JBB doet wat ze moet doen, namelijk vraag een aanbod van zorg bij elkaar brengen zónder zelf eerst de onderzoeken van de Raad voor de Kinderbescherming over te doen en vonnissen te negeren of eerst te toetsen op juistheid, zou er veel sneller gehandeld kunnen worden. Worden kinderen eerder geholpen en worden de problemen bij deze kinderen minder complex en beter behandelbaar. En daarmee goedkoper.

De overload aan complexe scheidingen in combinatie met een onjuiste begeleiding helpt ouderverstoting in stand te houden. JBB baseert zich op de achterhaalde stelling dat rust goed is voor de kinderen, hiermee de verstotende ouder een zetel biedend om de verstoting voort te zetten. JBB weigert om zich te laten bijscholen, een gebiedsmanager geeft zelfs letterlijk aan dat het rapport 'Scheiden zonder schade' pure onzin is en dat André Rouvoet er geen verstand van heeft. Hiermee een lange neus trekkend naar de wetgever die de opdrachtgever was van Rouvoet. Er is geen kennis van ouderverstoting bij JBB, terwijl complexe scheidingen de hoofdmoot vormt van de cases bij JBB. Waar is de afslag gemist door Meuwissen als verantwoordelijk bestuurder?

Ervaringsdeskundigen? Vraag het kritische (pleeg)ouders, luister naar hen en neem hun adviezen ter harte. Blijf niet op de troon zitten in die ivoren toren met de attitude het beter te weten. Er is geen expertise bij JBB over ouderverstoting, dat wordt aan alle kanten bevestigd in de eigen organisatie. Er worden fouten gemaakt, want het is mensenwerk. Maar: doe er wat mee! Pak het aan. Erken gemaakte fouten, erken hiaten in kennis en verbeter dit, in plaats van de strijd aan te gaan met cliënten.

Maar stop met intimideren, stop met alles onder het vloerkleed te schuiven en in de doofpot te stoppen. Je organisatie maakt fouten. Stel je open voor kritiek en trek hier lering uit. Stuur geen excuses op gegronde verklaarde klachten wanneer je toch niet van plan bent om de zaak op te lossen. Stop de communicatie niet wanneer het je te heet onder de voeten wordt. En bovenal: wees eerlijk dat het je gaat om een verdienmodel en het aan het werk houden van enkele honderden medewerkers. Maar laat daar de kinderen niet de dupe van worden!

Wijs niet alleen de (pleeg)ouders op hun verantwoordelijkheden maar neem die zelf ook. Kijk naar het eigen aandeel in elk dossier. En doe je iets fout: los het op. Want dit zwartboek is slechts het topje van de ijsberg van problemen binnen JBB. Een grootschalig onderzoek van de Inspectie en het Openbaar Ministerie naar het handelen van de bestuurder en medewerkers betrokken in dubieuze casussen lijkt op zijn plaats.

Als (pleeg)ouders hebben we nu een voorzet gegeven. Wij staan open voor nog meer (pleeg)ouders evenals klokkenluiders werkzaam bij JBB die zich zorgen maken over de eigen organisatie en de belangen van de kinderen die zij moeten dienen.

Rol advocatuur, ketenpartners en informanten

Bij het maken van dit zwartboek zijn ook advocaten van cliënten, ketenpartners en informanten benadert. Zij wilden allen alleen 'off the record' bijdragen aan dit zwartboek. Hun voornaamste reden hiervoor is dat ook zij zich geïntimideerd voelen door Jeugdbescherming Brabant.

Meerdere advocaten hebben aangegeven dat zij niet (openlijk) kunnen en willen meewerken aan dit zwartboek, omdat zij de belangen behartigen van meerdere cliënten van JBB. Als zij openlijk stelling nemen hebben ze de ervaring dat dit gevolgen heeft voor andere cliënten van de maatschap. Cliënten worden tegengewerkt of dossiers verdwijnen onderop de stapel. Hierdoor wordend andere cliënten dus benadeeld in hun rechten of strijd die ook zij moeten voeren met JBB, wat maakt dat deze advocaten zich niet openlijk durven te uiten.

Ook met ketenpartners is er contact gezocht en meerdere van hen hebben aangegeven hetzelfde gevoel te hebben. Maar zij geven ook nog iets anders aan: de algemene tendens is dat zij zich niet gehoord voelen, geen contact kunnen krijgen met de GI en van de GI doorkrijgen wat er van hen verwacht wordt in de uitkomst van hun betrokkenheid. Afwijkende meningen worden niet geaccepteerd en openlijk genegeerd. Sommige ketenpartners zijn bang dat zij geen opdrachten meer krijgen als men niet meegaat met de wensen van de GI. Desgevraagd geeft de GI in de zaak van de ontvoerde baby aan geen verantwoording verschuldigd te zijn aan bijvoorbeeld de politie, daarmee alle contact met betrokken politie en hun inschatting van de veiligheid ná de ontvoering wegwuivend.

De informanten, denk hierbij aan huisartsen, hulpverleners, scholen, sportverenigingen, maatschappelijke organisaties en netwerken, geven aan dat zij totaal niet gehoord worden en zich zelfs geschoffeerd voelen. Informatie wordt niet serieus genomen, of zelfs dusdanig verdraaid dat deze informanten zelf in de problemen komen met de betrokken ouders. Ook worden gesprekken met informanten opgevoerd die helemaal niet hebben plaatsgevonden. Om die reden geven veel informanten aan niet meer te willen samenwerken met deze GI.

Behoorlijkheidswijzer Nationale Ombudsman

Volgens de Nationale Ombudsman dient een gecertificeerde instelling te handelen conform de Behoorlijkheidswijzer in hun handelingen naar cliënten en belanghebbenden. Die Behoorlijkheidswijzer geeft richtlijnen in de bejegening van de cliënten en hoe om te gaan in geval van escalaties. Hieronder de hoofdpunten van de Behoorlijkheidswijzer en hoe, geconcludeerd op basis van alle dossiers en gesprekken, met deze Behoorlijkheidswijzer wordt omgesprongen door de medewerkers en directie van Jeugdbescherming Brabant.

De Behoorlijkheidswijzer bestaat uit 4 kernwaarden, met elk een aantal subonderdelen:

- Open & Duidelijk
- Respectvol
- Betrokken & Oplossingsgericht
- Eerlijk & Betrouwbaar

Elk onderdeel zal hier apart benoemd worden.

Open & Duidelijk

- De GI dient transparant te zijn
In elk dossier dat hier is besproken is de transparantie ver te zoeken. Niet alleen naar de betrokken (pleeg)ouders maar ook naar de rechtbank of de gemeenten. Alles wordt afgedaan in het kader van de privacy dan wel worden er in de rechtbank valse verklaringen afgegeven en wordt aan de Raad voor de Kinderbescherming valse informatie overlegd.
- Goede informatieverstrekking
In meerdere dossiers weigert de GI (pleeg)ouders of andere belanghebbenden essentiële informatie te verstrekken. Wederom wordt de privacy aangehaald, maar ook wordt er essentiële informatie achtergehouden zoals in het dossier van de ontvoerde baby en die van de overleden moeder. Daarnaast wordt er onjuiste informatie verstrekt aan onderzoekers zoals de Ombudsman, Raad voor de Kinderbescherming en rechtbank.
- Luisteren naar de burger
De GI dient actief te luisteren naar de burger en ervoor te zorgen dat deze gehoord wordt, echter in alle dossiers komt naar voren dat JBB niet openstaat voor contact, contacten zelfs weigert en niet in gesprek gaat met mensen en hen bestempeld als 'niet betrokkenen' waardoor zij hiertoe niet verplicht zijn. Inhoudelijke gesprekken worden hoe dan ook afgehouden.
- Goede motivering
Beslissingen moeten voorzien zijn van een duidelijke en goede motivering, echter in alle dossiers is komen vast te staan dat de beslissingen genomen worden zonder dat deze door de

rechter getoetst zijn. Zo werd de ontvoerde baby doorgeplaatst met een andere naam zonder dat de rechter zich daar over gebogen had (die dit vervolgens dan ook snel terugdraaide), of worden omgangsregelingen gestaakt zonder de juiste procedures te volgen. De motiveringen zijn flinterdun en zelden tot nooit onderbouwd met enig hard bewijs.

Respectvol

- Respecteren van grondrechten
Uit het jaarverslag is duidelijk geworden dat dit bij JBB een heel groot probleem vormt. Alleen al op dit punt is bijna 50% van de klachten gegrond verklaard. Het is overduidelijk dat er een patroon is in het niet willen/kunnen respecteren van de grondrechten.
- Bevorderen van actieve deelname
De GI stelt de ouders continu de vraag wat hun aandeel is in dit dossier en wat zij kunnen doen binnen het probleem, echter als de ouders oplossingen of ideeën aandragen worden deze stelselmatig afgeschoten als niet haalbaar, zeker als het niet past binnen de ideeën van de betreffende jeugdzorgwerker.
- Fatsoenlijke bejegening
Ook op dit punt scoort JBB slecht in de gegrond verklaarde klachten. Het schort nogal aan de bejegening. Zeker ook gezien gesteld kan worden dat ouders onterecht beschuldigd worden van allerlei zaken.
- Fair Play
Er is een oneerlijke machtsverhouding tussen JBB en de cliënt. Het is duidelijk dat JBB die macht ook uitvoert door middel van intimidatie: 'werk je niet mee of doe je niet wat wij willen dan ontnemen we (de omgang met) je kinderen. Terecht of onterecht.' Maar ook worden door de handelingen van jeugdzorgwerkers cliënten de mogelijkheden in de (gerechtelijke) procedures ontnomen teneinde cliënten te laten stoppen met deze procedures. Het is in dat kader zorgelijk dat de bestuurder van JBB via Jeugdzorg Nederland druk doende is om de klachtmogelijkheden van de cliënten in te perken. Gezien de grote hoeveelheid klachten die zijn organisatie krijgt, de hoeveelheid gegrond verklaarde klachten en de harde tik op de vingers die zijn voormalige instelling JBRR heeft gehad van de Ombudsman Rotterdam is dit begrijpelijk, maar absoluut niet wenselijk gezien zijn staat van dienst.
- Evenredigheid
Met evenredigheid wordt gesteld dat de ingezette middelen in evenredigheid moeten zijn met het te bereiken doel. Met andere woorden: de middelen moeten niet onnodig zwaar zijn. Echter liegen, smaad, niets doen en het op zijn beloop laten, weghouden van kinderen en het niet willen laten toetsen van het eigen handelen zijn de middelen die JBB inzet en deze zijn te zwaar en staan niet in verhouding tot het te bereiken doel. Daarnaast worden uitspraken van rechters niet nagekomen en adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming niet opgevolgd, waardoor het doel op zich al discutabel is omdat het niet is vastgesteld door de rechter.
- Bijzondere zorg
De overheid heeft tot plicht bijzondere zorg te verlenen aan hen die dit nodig hebben.

Bijzondere zorg wordt bij JBB aan kinderen onthouden. Psychologen, hulpverlening en intensieve begeleiding worden ondanks dringende adviezen van rechters, huisartsen en de Raad voor de Kinderbescherming onthouden. Het komt zelfs voor dat PGB's worden opgezegd voor kinderen die met ADHD gediagnosticeerd zijn. Dit omdat de jeugdzorgwerker geen extra controles wil of te maken krijgt met onwelgevallige rapporten.

Betrokken & Oplossingsgericht

- **Maatwerk**
Hulpverlening is maatwerk, echter uit alle dossiers blijkt dat JBB op geen enkele wijze aan maatwerk doet maar slechts standaard formats heeft. Een scheiding wordt standaard als complexe scheiding bestempeld en volgens een bepaalde methode afgehandeld. Er wordt geen rekening gehouden met faalrisico's. Hetzelfde geldt bij uithuisplaatsingen en ondertoezichtstellingen.
- **Samenwerking**
Er dient in alle gevallen samengewerkt te worden. Maar dat is onmogelijk. De jeugdzorgwerkers wanen zich onaantastbaar en weten het allemaal beter. Buitenstaanders worden volledig geweerd. Niet alleen in de dossiers maar ook in de onderzoeken. Bij elke escalatie onderzoekt de GI haar eigen handelen en rapporteert dan aan de Inspectie. Het is duidelijk dat op die manier elk negatief puntje in de doofpot gaat. Zelfs bij grote escalaties wordt er niet samengewerkt. Zo was de samenwerking met de politie bij de ontvoerde baby abominabel slecht voorafgaand aan de ontvoering. JBB stelde vervolgens een evaluatie te hebben gehad die er niet is geweest, terwijl betrokken politie JBB hier expliciet om heeft verzocht.
- **Coulante opstelling**
In geen enkel dossier was er sprake van een coulante opstelling. Nergens werd gewerkt aan het oplossen van de problemen. Men gaf wel excuses voor gegrond verklaarde klachten, maar nergens werd een oplossing getroffen voor de gemaakte fouten. Logisch, want JBB maakt in de ogen van de bestuurder geen fout. Hoewel zij de verantwoordelijkheid dragen lijken jeugdzorgwerkers het concept 'verantwoordelijkheid nemen' niet te kennen. Bijvoorbeeld door de ex-pleegouders van de ontvoerde baby tegenover haar ouders en familie verantwoordelijk te houden voor de huidige hechtingsproblemen van het meisje.
- **Voortvarendheid**
Dit is een onderdeel dat volledig ontbreekt bij JBB. Ondertoezichtstellingen die al 9 jaar lopen, dossiers waar al jaren niets gebeurt, zorgelijke signalen waarmee niets gedaan wordt. Jeugdzorgwerkers die een kind 3 jaar onder hun hoede hebben en nog nooit gesproken hebben. Er wordt niet gereageerd op hulproepen van scholen en (pleeg)ouders. Er is een grote mate van onbereikbaarheid en een gebrek aan proactiviteit, zelfs bij een ontvoeringsdreiging. Voortvarendheid is niet iets wat voorkomt in het woordenboek van JBB.
- **De-escalatie**
Ook hier blinkt de organisatie niet in uit. Op het moment dat een situatie escaleert verdwijnt de

bestuurder volledig uit beeld. Hij is niet bereikbaar, reageert niet op e-mails en verschuilt zich achter zijn jeugdzorgwerkers omdat hij zelf niet SKJ-geregistreerd is, hiermee elke verantwoordelijkheid ontlopend en zijn medewerkers in een onmogelijk positie dwingend.

Eerlijk & Betrouwbaar

- **Integriteit**
Er is geen enkele integriteit te herkennen bij de GI. Men doet niet aan waarheidsvinding, men draait alle kanten op en speelt partijen tegen elkaar uit. Tegen verschillende mensen worden verschillende standpunten verteld en er wordt geweigerd met meerdere betrokkenen gelijktijdig in gesprek te gaan. Het grote probleem is dat cliënten met elkaar spreken maar ook contacten en relaties opbouwen met hulpverleners. Het is zorgelijk dat politie, artsen, hulpverleners tegen elkaar uitgespeeld worden. Het is een teken van gebrek aan enig inzicht in hoe mensen met elkaar in contact staan, evenals een vorm van intimidatie.
- **Betrouwbaarheid**
Het niet nakomen van afspraken en de grote hoeveelheid leugens maakt dat de betrouwbaarheid van de GI en de medewerkers sterk onder druk staat zo niet door de cliënten volledig is opgezegd. Desondanks gaat men gewoon door en wordt de oorzaak van het probleem bij de cliënt gelegd.
- **Onpartijdigheid**
In meerdere dossiers is inmiddels vastgesteld dat jeugdzorgwerkers partijdig zijn geweest, desondanks worden deze rapporten aan de kant geschoven door de jeugdzorgwerkers en de gebiedsmanagers. Hierdoor worden de scheve verhoudingen tussen de cliënt en GI nog meer benadrukt en raakt de evenredigheid verder zoek.
- **Redelijkheid**
Redelijkheid kijkt toe op de feiten en of deze juist zijn. Deze GI doet in zijn totaliteit niet aan waarheidsvinding omdat zij van mening is dat dit niet relevant is en zij dit niet hoeft te doen. Immers: zij is geen verantwoording verschuldigd. Hierdoor worden meningen feiten en echte feiten genegeerd. Hierdoor worden rechters gedwongen beslissingen te nemen op basis van onjuiste informatie, waarmee nog meer schade wordt berokkend aan de kinderen.
- **Goede voorbereiding**
Om een dossier goed te kunnen behandelen is een actieve houding vereist. In meerdere dossiers komt naar voren dat er geen of nauwelijks contact is met informanten of dat de informatie die de informanten geven aan betrokkenen volledig afwijkt van wat de GI heeft aan informatie. Rapporten en informatie worden volledig verzonnen, zelfs een evaluatie met de politie in de zaak van de ontvoerde baby is verzonnen door de gebiedsmanager.
- **Goede organisatie**
Het lijkt erop dat iedereen binnen de GI maar wat doet, er geen duidelijke beleidslijnen zijn dan wel dat de beleidslijnen nogal afwijken van wat de wetgever heeft beoogd met de instelling van de GI's in Nederland.

- Professionaliteit

Ook op dit onderdeel scoort JBB in de geground verklaarde klachten hoog, net als op andere vlakken. Zo is ouderverstoting een van de grootste problemen binnen de GI maar is er niemand aanwezig met verstand hiervan volgens de gebiedsmanager en is er geen kennis hierover voorhanden. Hoe kun je dan als GI deze dossiers behandelen?

Vragen & Aanbevelingen

In dit zwartboek over Jeugdbescherming Brabant uiten we de nodige, terechte, kritiek en zorgen over het functioneren van de gecertificeerde instelling. Hierdoor zijn de zorgen over een juiste behartiging van de belangen van de aan deze gecertificeerde instelling toegewezen kinderen uitermate groot. Dit moet veranderen. Omdat wij niet alleen de kritiek willen leveren maar ook willen bijdragen aan het beschermen van de kinderen die toevertrouwd zijn en nog worden aan deze gecertificeerde instelling geven wij ook een aantal aanbevelingen. Er zijn aanbevelingen die in onze optiek in wet- en regelgeving vastgelegd moet worden en waarbij het ministerie van VWS en het parlement aan zet zijn, maar ook aanbevelingen voor de lokale zorginkopers van de Brabantse gemeenten.

Vragen over kinderen, scheiding en ouderverstoting

Tijdens het samenstellen van dit zwartboek hebben wij van diverse politieke fracties in Brabant vragen gehad omtrent kinderen en echtscheiding, mede naar aanleiding van de brieven die naar de gemeenten zijn verstuurd. De meeste vragen kwamen op het navolgende neer:

1. Wat is de reden dat kinderen bij een conflictscheiding bij JBB terecht komen?
2. Hoe voorkomen we dat kinderen bij een conflictscheiding bij JBB terecht komen?
3. Is er passende hulp te bedenken om te zorgen dat het bij conflictscheidingen voor de kinderen niet uit de hand loopt?
4. Is het misschien een optie dat, als ouders gaan scheiden en er zijn kinderen betrokken, zij hulp krijgen om te voorkomen dat het uit de hand loopt, in het belang van de kinderen?

Zeer valide vragen waar een antwoord op moet komen. En die antwoorden zijn simpel:

1. De reden dat kinderen bij een conflictscheiding bij JBB terecht komen is dat de betreffende gemeente JBB als ketenpartner heeft aangewezen en met haar contracten heeft afgesloten om de gecertificeerde hulp te verlenen.
2. U kunt voorkomen dat een kind bij een conflictscheiding bij JBB terecht komt door geen afspraken met JBB te maken, maar zelf met uw eigen CJG de benodigde certificering te behalen. Een wethouder gaf hierop aan dat zij verplicht is in te kopen bij JBB, maar dat is niet waar. Elke gemeente en ieder samenwerkingsverband van gemeenten heeft de vrijheid in te kopen waar zij dit wil, mits die instelling gecertificeerd is.
3. Ja, er is passende hulp te bedenken om te voorkomen dat het bij conflictscheidingen uit de hand loopt voor de kinderen. Zo is er bijvoorbeeld de Familieacademie, die zich richt op het opleiden van jeugdzorgwerkers in het herkennen van ouderverstoting en hoe hierbij te handelen. Helaas laten de GI's het niet toe dat hun medewerkers hier getraind worden,

waarbij het er alle schijn van heeft dat dit het geval is omdat de aanpak van de Familieacademie het verdienmodel van de GI's onderuit haalt.

4. Het is een optie om, wanneer ouders scheiden en er kinderen betrokken zijn, hulpverlening in te zetten met als doel het voorkómen dat de situatie uit de hand loopt. Voor deze optie moeten landelijke politiek en gemeenten samenwerken door bijvoorbeeld het inzetten van een gemeenteloket waarbij scheidingen eerst gemeld moeten worden. Door van dit loket kan bepaald worden wat de vervolgstappen zijn en hoe de scheiding verder wordt afgewikkeld. Hier ligt een belangrijke taak voor de landelijke overheid, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de individuele gemeenten om de handen ineen te slaan.

Waar elke gemeente nu zelf al mee aan de slag kan is een bewustwordingscampagne over ouderverstoting. Maak het bespreekbaar met de maatschappelijk werkers in uw gemeente, met zorgverleners, scholen, sportverenigingen, etc.

Aanbevelingen

Ministerie en parlement

Scheiden zonder schade

Op 22 februari 2018 heeft André Rouvoet het rapport "Scheiden... en de kinderen dan?" gepresenteerd. Als Stichting HOVS onderschrijven wij alle acties die daarin benoemd zijn. Een brede aanpak van ouderverstoting is noodzakelijk. Echter zolang er gebiedsmanagers van JBB zijn die het rapport van Rouvoet in gesprekken met cliënten omschrijven als onzin door iemand die er geen verstand van heeft vrezen wij voor de uitvoering hiervan. Vrijwillige acties die moeten worden uitgevoerd door de GI zijn om die reden kansloos. Er zal vanuit de wet moeten worden opgelegd dat enkel jeugdzorgwerkers die getraind zijn in ouderverstoting dossiers mogen behandelen waarin sprake is van ouderverstoting. Indien de GI zich hier niet aan houdt, bijvoorbeeld omdat zij van mening is dat de jeugdzorgwerkers in teams werken en op die manier gezamenlijk genoeg kennis hebben, zal dat moeten leiden tot een aanwijzing door de Inspectie voor het aanpassen van hun werkwijze.

Onderzoek naar JBB

Dit zwartboek toont aan dat er veel mis is in de attitude en werkwijzen bij deze GI. Uitspraken waarbij een lange neus wordt getrokken naar de rechterlijke macht zijn zeer zorgelijk. Dat deze uitspraken komen van medewerkers is des te zorgelijker. Zij maken deze opmerkingen alleen als zij zich gesteund voelen door de beleidslijn die bestuur en management uitzet. Wij adviseren tot een onafhankelijk onderzoek naar deze GI, waarbij niet alleen gekeken wordt naar hoe medewerkers handelen maar ook naar alle incidenten en klachtdossiers en de handelwijzen daarin.

Onder verscherpt toezicht

Het verdient de sterke aanbeveling om de GI onder verscherpt toezicht te stellen van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd gedurende het onderzoek naar de gehele 'handel en wandel' van deze GI. De benoeming van een externe bewindvoerder die gedurende het onderzoek de leiding heeft binnen

deze GI kan hierbij helpen. Zeker wanneer deze bewindvoerder naast bestuurderscompetenties ook inhoudelijk kennis heeft van kinderen en kinderpsychologie.

Onderzoek bij incidenten

Op dit moment is het zo dat als er een incident of calamiteit plaatsvindt de Inspectie Gezondheidszorg & Jeugd de GI opdracht geeft tot een intern onderzoek. Hiermee wordt de slager gevraagd zijn eigen vlees te keuren en wordt de weg geopend voor een doofpot. Bij incidenten bij of klachten over een GI raden wij de Inspectie aan een onafhankelijk onderzoek te laten verrichten door een externe onderzoekscommissie. In het geval van familiedrama's waarbij doden of gewonden te betreuren zijn en ontvoeringszaken zou een onderzoek door de Onderzoeksraad voor Veiligheid wellicht wenselijk zijn. In het thans lopende onderzoek rondom de ontvoering van Baby Hannah laat de Inspectie Jeugdbescherming Brabant haar eigen handelen onderzoeken en wordt steeds duidelijker dat men probeert de gebeurtenissen in de doofpot te stoppen.

Functievereisten bestuurders en management bij een GI

Het zou een vereiste moeten zijn dat de bestuurders en managers van een GI een psychologische opleiding hebben gevolgd en bij voorkeur enige jaren als klinisch (kinder)psycholoog hebben gefunctioneerd, BIG-/NIP-geregistreerd zijn en geregistreerd zijn bij het SKJ. Het ontbreken hiervan wordt door de huidige bestuurder en diens management nu als excuus gebruikt voor het niet handelen en de-escaleren in zaken omdat de betreffende bestuurder niet inhoudelijk kan ingrijpen. Hiermee is deze GI feitelijk stuurloos, omdat de inhoudelijke leiding op het uitvoerende niveau (en dus op de werkvloer) ligt. Met ander woorden: de OK-assistente bepaalt hoe de operatie verloopt in plaats van de arts.

Geen scheidingskinderen meer bij een GI

Elke GI klaagt over de toename van het aantal conflictscheidingen. Ondanks deze toename komt men niet verder dan deze constatering en de roep om meer geld. Daadwerkelijk iets doen gebeurt echter niet. Er zijn nauwelijks jeugdzorgwerkers die zich (mogen) verdiepen in ouderverstoting, de kennis omtrent dit thema is niet aanwezig volgens de gebiedsmanagers van JBB. Als men daarnaast ook het rapport van André Rouvoet afdoet als onzin, kan men van een GI niet anders verwachten dan dat ze niets doet voor deze kinderen. De Raad voor de Kinderbescherming geeft al aan dat zij ziet dat JBB telkens de zelfde fouten maakt in zaken waarbij sprake is van ouderverstoting. Door scheidingen anders vorm te geven en bijvoorbeeld ook het toernooimodel in de rechtbank af te schaffen kan er veel gewonnen worden. Onze aanbeveling luidt om bij een scheiding of beëindiging van de samenleving waar kinderen bij betrokken ouders te verplichten zich te melden bij een gemeenteloket. Bij dit gemeenteloket wordt de MASIC afgenomen om zo vast te stellen of er een verhoogd risico is op een escalatie. Wanneer dit het geval adviseren wij beide ouders door te verwijzen naar de rechter, zonder advocaten. De rechter bepaalt het convenant en de afspraken, wat direct wordt bekrachtigd en waarbij niet nakomen strafbaar is.

Koppeling tussen alimentatie en omgang

Te vaak komt het voor dat ouders worden verstoten en geen contact meer hebben tot het kind. Als er geen contact is met het kind, een ouder een contactverbod eist of de ander ouder uit het ouderlijk gezag wil ontheffen dan dient ook per direct de alimentatieverplichting te vervallen. Hierdoor wordt voorkomen dat het kind niet alleen een pion wordt in de conflictscheiding maar ook dat het kind als een melkkoe wordt gezien voor het overeind houden van een bepaalde leefstijl. Scheiden is een

keuze en kinderen weghouden bij de andere ouder ook. Dan is het belonen daarvan niet wenselijk. Door deze actie wordt het LBIO ook direct verlost van de vele emotionele zaken waarbij het logisch is dat ouders geen bijdrage meer kunnen doen aan de alimentatie omdat men zo getraumatiseerd is dat de inkomsten naar nihil gelopen zijn.

Parlementaire Enquête

Hoewel dit zwartboek zich richt op de GI JBB is vanuit meerdere gesprekken duidelijk geworden dat bij elke GI soortgelijke zaken in meerdere of mindere mate voor komen. Er is een aantal vragen te stellen over wat men doet en waarom men bepaalde zaken doet op de manier waarop men die nu doet:

- Waarom pleit Jeugdzorg Nederland voor het inperken van het klachtrecht van cliënten?
- Waarom is er een onophoudelijke vraag om meer budget, maar is er geen inzicht in de resultaten van de GI's? De jaarverslagen zijn niet helder en er is geen inzicht in de behaalde resultaten. Daarnaast blijft de jeugdzorg in Nederland continu zorgen voor ophef en onbegrip over dat dit allemaal kan in Nederland. Vandaar dat een breed onderzoek zeer wenselijk is om te komen tot voldoende vernieuwingen.

De wenselijkheid van het voortbestaan van de regionale GI's

Bij de transitie van de zorg in 2015 is ervoor gekozen om de zorg lokaal onder te brengen. Het is opmerkelijk dat de zorg vervolgens geregeld moet worden via GI's die provinciaal of landelijk opereren. De met de transitie beoogde efficiëntie, snelheid en besparingen verdwijnen hierdoor uit beeld. Het lokale netwerk van hulpverleners dat snel kan handelen wordt achterhaald en 'koud gezet' door de GI. De vraag is of een GI in deze vorm nog wel wenselijk is. Ons advies luidt: breng de werkzaamheden van de GI's onder bij gemeentelijke loketten die de zorg en hulpverlening gaan verzorgen. Laat deze loketten de benodigde certificering behalen en laat deze voldoen aan alle vereisten die nu ook aan de GI's gesteld worden. De ca. € 500 miljoen die nu omgaat binnen de GI's kan dan lokaal worden ingezet en kan veel directer ingezet worden voor de daadwerkelijke hulpverlening en voor het wegwerken van wachtlijsten.

Gemeenten

Dit stuk is geschreven voor de colleges van B&W en de gemeenteraden in Brabant, maar kan ook worden opgepakt in alle andere gemeenten in Nederland.

Inkoop zorg

Wees kritisch bij de inkoop van zorg en ga geen langetermijnafspraken aan met deze GI. Zolang zij nog onderwerp van onderzoek is en er vermoedens van grote tekortkomingen in haar handelen zijn, is het niet irreëel te verwachten dat dit nadelige gevolgen voor deze GI oplevert en dat de nodige processen tegen deze GI volgen, evenals schadeclaims. Claims die van uw budgetten betaald zullen moeten worden, waarmee de hulpverlening nog verder in het nauw komt. Wanneer u nu langetermijnafspraken aangaat betekent dit dat andere GI's onvoldoende capaciteit in huis hebben wanneer de situatie bij JBB escaleert en het voortbestaan van deze instelling sterk in het gedrang komt. Hierdoor bestaat de kans dat de kinderen in zorg bij JBB in een vacuüm terechtkomen en dat de zorg aan hen niet eenvoudig overgenomen kan worden.

Certificeer de lokale CJG

Maak werk van de certificering van uw eigen CJG. Indien u gecertificeerd bent kunt u alle lokale zorg via uw eigen CJG laten verlopen. Hiermee kunt u voorkomen dat er veel geld wegvloeit en zorgt u ervoor dat u grip op de dossiers die spelen in uw gemeente blijft houden. Het is vrijwel zeker dat wanneer er lokaal meer grip is bijvoorbeeld familiedrama's kunnen worden voorkomen. Een lokale CJG zit per definitie dicht op de dossiers en heeft meer inzicht in de persoonlijke netwerken rond de ouders en de kinderen.

Klachten

Verdiep u in de klachten die bij de GI binnenkomen. Laat de Klachtencommissie ieder kwartaal onafhankelijk en geanonimiseerd rapporteren aan de ambtenaren over de aard van de klachten en de uitspraken. Laat de GI rapporteren aan de gemeente over de afwikkeling van een klacht. De gemeente is de betalende partij en heeft daarmee het recht te weten wat er gebeurt met haar geld en wat de voortgang van de dossiers is. De GI doet dit nu niet vanuit privacyoogpunt, maar naast dat klachten geanonimiseerd kunnen worden zou de bepaling hulpverlening onder diezelfde privacy moeten vallen. In onze optiek is de huidige houding een signaal dat JBB appels met peren vergelijkt en geen controle wenst. Als de bepaling hulpverlening met alle informatie openbaar naar de gemeente kan, dan kan ook de terugkoppeling naar de gemeente. Ons advies luidt om dit te eisen en wanneer men niet meewerkt een dossier terug te trekken.

Doe onderzoek

Begin direct met een gedegen onderzoek onder de inwoners in uw gemeente die aan de zorg van JBB zijn toevertrouwd. Begin met het in kaart brengen van de jeugdhulpbepalingen die u als gemeente heeft afgegeven. Breng in kaart hoe lang een dossier loopt en stel hierbij de vragen: is dit normaal? Worden de hulpvragen wel echt uitgevoerd? Wat is de status? Gezien uw rol als budgetbeheerder heeft u als gemeente het recht om geïnformeerd te worden over wat de stand van zaken is. Opmerkingen als 'in het kader van de privacy kunnen we geen mededelingen doen' kloppen niet, want dan had de aanvraag voor de bepaling jeugdhulp ook niet ingediend kunnen worden. Immers: u vraagt naar wat er gebeurt met, en de resultaten zijn van, die aanvraag. Het uitblijven van een antwoord heeft dan alle schijn van het afhouden van controles en het u als gemeente buiten de deur willen houden.

Blijf in contact met de burgers uit uw gemeente die in zorg zijn bij JBB

Indien een dossier is doorverwezen naar de GI adviseren wij u contact te houden met deze cliënten. Laat het CJG of maatschappelijk werk gesprekken aangaan over de voortgang van de dossiers en houd op deze manier vinger aan de pols. Laat de GI weten dat u waar voor uw geld wilt hebben, in plaats van dat u uw geld ziet verdwijnen in een bodemloze put.

Doe onderzoek naar de financiële handel en wandel van JBB

U betaalt veel geld voor de jeugdzorg. Totaal heeft JBB een budget van ca € 35 miljoen euro. Dat is gemiddeld bijna € 600.000 per gemeente. Voor dat geld mag u waar voor uw geld verwachten, evenals een duidelijke verantwoording over de besteding hiervan. Vraag dus een helder en duidelijk jaarverslag, zowel financieel als sociaal. Beide jaarverslagen moeten door een accountant geaccordeerd worden. Zaken waarbij bijvoorbeeld klachtcijfers gemanipuleerd worden mogen nooit meer voorkomen. Laat ook het beëindigen van dossiers rapporteren, inclusief op welke wijze deze beëindigd zijn. Een analyse van de dossiers leert dat steeds meer dossiers zonder het behalen van de

gestelde doelen wordt beëindigd. Er wordt, blijkt uit klachtgesprekken, zelfs helemaal niet gewerkt aan het behalen van de doelen, de doelen zijn een statisch geheel.

Stel uw vereisten vast

Als gemeente bepaalt u de voorwaarden waar de zorgverlenende partij aan moet voldoen. Stel in de inkoopvoorwaarden vast dat de GI zich op de kerntaken moet richten waarbij de vonnissen van de rechter onverkort moeten worden gevolgd en adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming onvoorwaardelijk moeten worden opgevolgd. Zorg ervoor dat de GI geen geld en ruimte krijgt voor eigen onderzoeken, het overdoen van onderzoeken van anderen of het toetsen van de uitspraak van de rechter. De GI is de partij die er zorg voor moet dragen dat de uitspraak van de rechter wordt opgevolgd en die de passende hulpverlening bij het dossier zoekt. Sec gezien is de GI simpelweg een zorgmakelaar. Indien de GI hieraan niet kan en wil voldoen, heeft u de vrijheid de zorg via een andere GI in te kopen.

Betaal na afloop van een dossier en stel een lager tarief voor een ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing vast

Op dit moment is het zo dat een GI een vast tarief per jaar krijgt voor een dossier. Hiermee is een perverse prikkel ontstaan voor het zo lang mogelijk vast houden van dossiers. Door te gaan werken aan een vast bedrag ongeacht de looptijd van een dossier is deze prikkel weg. Betaal slecht 25% van het bedrag op voorhand als basisvergoeding en laat elke GI een doelstelling vastleggen in ieder dossier. Vergoed vervolgens de resterende 75% pas wanneer de doelstelling bereikt is. Het niet bereiken van de doelstelling wordt daarmee het risico van de GI, waardoor jeugdzorgwerkers gedwongen worden resultaatgericht te werken en de eigen doelstellingen ook echt na te komen.

Stel een sociaal beleidsplan op omtrent scheidingen

Ga op voorhand actief om met deze maatschappelijke ontwikkeling en zorg voor bewustwording in de eigen gemeente. Maak partijen die te maken hebben met kinderen (zoals scholen, (sport)verenigingen en huisartsen) bekend met ouderverstoting en laat ze bij signalen direct contact opnemen met het lokale CJG zodat de maatschappelijke werkers aan de slag kunnen. Probeer deze kinderen absoluut weg te houden bij de GI JBB, gezien zij zich niet in staat heeft getoond ouderverstoting te herkennen en hiermee zorgvuldig om te kunnen gaan.

Slotvraag

Dit zwartboek geeft een ontluisterend beeld van een aantal dossiers van Jeugdbescherming Brabant. De vraag is hoe het kan dat deze gecertificeerde instelling en staat binnen een staat geworden is die onaantastbaar lijkt door wie dan ook. In deze staat binnen een staat kan het Koninkrijk Meuwissen overleven door ongestraft:

- beschikkingen te negeren.
- adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming naast zich neer te leggen.
- gemeenten geen inzage te geven in de daadwerkelijke gang van zaken.
- kinderen ondanks een bekende dreiging niet te beschermen voor ontvoering en vervolgens de verantwoordelijkheid hiervoor elders te leggen.
- rechters voor te liegen middels smaadschrift.
- evaluaties met belangrijke partijen als politie na afloop van een calamiteit te verzinnen.
- stelselmatig te liegen, ook in essentiële dossierstukken.
- (pleeg)ouders standaard pas om 17.00 uur op de laatste werkdag van de week een e-mail te sturen, waardoor zij dagenlang op antwoorden op de vragen die de inhoud oproept moeten wachten.
- jeugdzorgwerkers toe te staan soms maandenlang niets van zich te laten horen.
- gegrond verklaarde klachten niet op te lossen
- geen kennis te hebben van ouderverstoting, hoewel dit een van de grootste pijnpunten binnen de jeugdzorg is.
- gestelde termijnen niet op te volgen.
- geheimhouding en privacy van betrokkenen te schenden.
- hulpverlening te staken voordat deze ook maar is opgestart.
- ...en zo kunnen we nog wel even doorgaan.

De belangrijkste vraag voor een ieder die betrokken is bij JBB (Inspectie, overheid, gemeenten) is: moeten we met deze partij in de huidige vorm nog wel doorgaan? Is het huidige management wel voldoende toegerust om deze organisatie te leiden? Een extern onderzoek is niet alleen wenselijk maar dringend noodzakelijk. Het is dan ook van wezenlijk belang dat een ieder zijn of haar verantwoordelijkheid neemt en voorlopig deze gecertificeerde instelling in de wachtkamer zet totdat bijvoorbeeld het externe onderzoek van de Kinderombudsman en de Nationale Ombudsman is afgerond. Dit zodat vervolgens verder onderzoek kan worden opgestart dan wel dat het onderzoek

van de Ombudsmannen wordt opgepakt door de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, aangevuld door het Openbaar Ministerie gericht op strafrechtelijke feiten gepleegd door (medewerkers van) deze gecertificeerde instelling.

Wij vinden het onbegrijpelijk dat in een beschaafd land als Nederland de jeugdzorg er zo voor staat. Dat stelselmatig de belangen van kinderen geschaad worden, kinderen in bedreigende en onveilige situaties moeten opgroeien en er geen openheid bestaat over de werkelijke gang van zaken binnen de jeugdzorg. De huidige jeugdzorg zal daarom opener moeten worden en wij hopen dat de overheid en Tweede Kamer op dit gebied de keuze maken om de volgende open zenuw van onze samenleving aan te pakken door middel van een Parlementaire Enquête om zo lessen te trekken uit het verleden en schoon schip te maken voor de jeugdzorg naar de toekomst toe. Belangrijk hierin is dat verantwoordelijken aansprakelijk worden gesteld voor het vele leed dat zij veroorzaakt hebben, om zo alle kinderen en (pleeg)ouders die slachtoffer geworden zijn enige genoegdoening te bieden en ook de medewerkers en bestuurders van de gecertificeerde instellingen te laten beseffen dat zij niet langer onaantastbaar zijn en dat ook zij zich moeten houden aan de geldende wet- en regelgeving in Nederland.

De jeugdzorg in Nederland is een verdienmodel geworden voor managers met topsalarissen en biedt een enorme werkgelegenheid, inclusief alle belangen die al jaren elke verandering tegenhouden. Maar laten we u nu eens een gewetensvraag stellen:

Morgen is er een medicijn tegen elke mogelijke vorm van kanker en dat medicijn is betaalbaar. Nemen we dit dan op in het basispakket van de zorg als we daarmee duizenden levens kunnen besparen? De eerste reactie van iedereen is ja.

Maar dan de gewetensvraag: Als datzelfde medicijn betekent dat alle oncologen, verpleegkundigen, wetenschappelijk onderzoekers en medewerkers van het KWF daardoor werkloos zouden worden, bent u dan nog steeds van mening dat we dat medicijn in het basispakket moeten opnemen? Ook als de fabrikanten van andere geneesmiddelen die nu overbodig zijn het gebruik van dit middel tegenwerken en als de vakbonden opstaan omdat er te veel werklozen bij komen? Wat gaat voor: de gezondheid en het welzijn van patiënten of de werkgelegenheid en alle bijbehorende economische belangen?

Laat die vraag nu eens los op de kinderen: Laten we nog langer toe dat onze kinderen worden blootgesteld aan een niet functionerende gecertificeerde instelling die spartelt om overeind te blijven terwijl de transitie van 2015 tot doel heeft gehad tot een andere inrichting te komen? Laten we het nu anders inrichten en gezamenlijk door de pijn van de gevolgen heen bijten.

Kinderen zijn de toekomst. Helpt u ons de kinderen in jeugdzorg een fijne toekomst te geven? En laat Jeugdbescherming Brabant niet de doodlopende weg zijn waar ze nu in lopen!

Bijlagen

Dossier 1: Bij ouderverstoting maakt JBB steeds weer dezelfde fout

Een dossier dat een lange geschiedenis kent van 9 jaar. Waarin zeer veel gebeurd is en de vraag gesteld mag worden hoe het kan dat er na 9 jaar nog altijd een ondertoezichtstelling loopt en er geen omgangsregeling is. De vader in kwestie heeft de nodige processen gevoerd om zijn omgang te verkrijgen, echter de gecertificeerde instelling lijkt niet in staat om iets af te dwingen en is daarmee duidelijk handelingsonbekwaam.

Dat JBB handelingsonbekwaam is wordt wel duidelijk in de zitting van de rechtbank eind augustus 2018. In 9 jaar tijd heeft de betrokken jeugdige al 7 gezinsvoogden gehad. De weg van de rust wordt daarmee niet gevolgd door de gecertificeerde instelling zelf. Iedere keer een wisseling van voogd is niet in het belang van het kind.

In elke zitting gedurende die periode werd JBB aangesproken door de rechter en gemaand tot voortgang. Echter telkens werd er geen voortgang getoond. Elke obstructie van de moeder in deze werd vergoelikt door de jeugdzorgwerkers. Nergens heeft JBB ook maar enige dwang uitgesproken tegen de moeder om de omgang op gang te brengen. Tijdens de processen en de begeleiding door JBB werd steeds duidelijker dat de moeder aan ouderverstoting (OVS) doet. Echter JBB weigerde hierop in te grijpen.

In de laatste zitting verontschuldigde de rechter zich naar de vader over dat het allemaal zo lang duurt. Ook JBB geeft aan niet te weten wat ze moet doen. De rechter constateert dat om de omgangsregeling op gang te krijgen dwang bij de moeder noodzakelijk is. Dan komt de Raad van de Kinderbescherming aan het woord en sluit zich volledig aan bij de visie van de rechter. De zittingsvertegenwoordiger omschrijft de positie van JBB als volgt: "In alle zaken waar ik met JBB te maken heb en waar sprake is van ouderverstoting maakt JBB steeds weer dezelfde fout." De Raad voor de Kinderbescherming heeft zelfs gevraagd om JBB zover als mogelijk uit de buurt te houden.

Duidelijke uitspraken van een zittingsvertegenwoordiger die vrijwel dagelijks in de rechtbank komt en dus goed zicht heeft op wat JBB in verschillende dossiers doet. Iemand met vele jaren ervaring, vlak voor zijn pensioen, die dus weet waarover hij praat. En die komt met deze uitspraak! Een hart onder de riem voor de betreffende vader, want hiermee is overduidelijk dat JBB inderdaad steeds weer dezelfde fouten maakt – hoewel ze dat zelf nooit zal toegeven.

Dit eerste dossier met de conclusie van de Raad voor de Kinderbescherming is de opmaat voor zeer veel schrijnends in dit zwartboek.

Dossier 2: De ontvoering van baby Hannah

Bij het samenstellen van dit zwartboek is dit misschien wel het meest schrijnende dossier, zonder hierbij iets af te willen doen aan de andere dossiers. Een baby wordt ontvoerd terwijl de gecertificeerde instelling op de hoogte was van deze dreiging. Dat hiermee naast de baby ook een pleeggezin en hun eigen kind onnodig gevaar hebben gelopen is kennelijk van ondergeschikt belang. Tot op de dag van vandaag weigert de gecertificeerde instelling enige verantwoordelijkheid te dragen en antwoorden te geven op de vele vragen die er nog zijn bij de betrokkenen. Leugens, het verdraaien van feiten en zelfs de politie betrekken in haar leugens is een vast patroon van deze gecertificeerde instelling. Het meest schokkende is dat de GI de feiten ontkent en hiermee de pleegouders weg zet als fantatsen die te emotioneel betrokken zijn bij deze zaak. Hiermee volledig voorbijgaand aan de werkelijke trauma's van het moeten ervaren van een ontvoering.

NB Deze casus is in de media bekend geworden onder de naam 'Baby Hannah'. Om die reden hebben Hannahs pleegouders ten tijde van de ontvoering die mee hebben gewerkt aan dit zwartboek ervoor gekozen om die naam te blijven gebruiken.

Introductie

Met z'n drietjes vormen wij een gezin dat bestaat uit een papa, een mama en een klein meisje van destijds 4 (geboren in 2013). Na een gecompliceerde zwangerschap besloten we de risico's horende bij een tweede zwangerschap niet te nemen. Omdat er in ons huis en in ons hart plek was voor nog een kindje, besloten we in 2016 het pleegzorgtraject in te gaan. Na de verplichte cursus wisten we het zeker: we worden pleeggezin! En toen werd het vanaf medio 2017 wachten op een telefoontje dat er een kindje op zoek zou zijn naar een plekje.

Plaatsing van Hannah in ons gezin

Waar wij aanvankelijk startten als perspectiefbiedend pleeggezin, hebben we na een goed gesprek in overleg met onze pleegzorginstelling Combinatie Jeugdzorg (CJZ) in november 2017 besloten het aanbod te wijzigen in crisis, kortdurend en perspectiefbiedend – met als achterliggende gedachte het voorkómen dat een kindje tussentijds van pleeggezin moet veranderen wanneer het bijvoorbeeld van een crisisplaatsing wijzigt in een kortdurende plaatsing. Iets wat binnen pleegzorg gangbaar is, maar in onze optiek onbegrijpelijk en uiterst schadelijk voor deze kinderen. En dus mocht in ons gezin een kindje komen en zo lang blijven als nodig: of dit nu 18 weken, 18 maanden of 18 jaar is.

In dit gesprek vertelde de medewerker van CJZ over een casus die ze op dat moment had: een meisje van 6 weken oud was wegens extern toegebracht letsel uit huis geplaatst en woonde nu bij de zus van haar moeder, haar tante dus. De spanningen liepen daar op, en dit meisje vond ze een goede match met ons gezin.

Dit verhaal is in de weken erna onder onze huid gaan zitten en toen op vrijdag 15 december de telefoon ging en de matcher van CJZ aangaf een plekje te zoeken voor een kindje van bijna 4 maanden oud dat wegens letsel uit huis was geplaatst, bij de zus van moeder woonde en hier wegens spanningen niet langer kon blijven wisten we meteen: dit is het meisje waarover wij eerder gehoord hadden!

Omdat het meisje vanwege spanningen in de relationele sfeer met spoed doorgeplaatst moest worden, zou ze drie dagen later al komen. Oom en tante zouden haar komen brengen en omdat er een escalatie had plaatsgevonden in het huidige netwerkpleeggezin zou de plaatsing geheim zijn; wanneer de rust bij ouders wedergekeerd was zou ons adres bekend mogen worden. De plaatsing was in eerste instantie voor 3 weken. Begin januari liepen de voorlopige ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing af en moest de rechtbank het vervolg bepalen. Dit was voor ons geen probleem, het meisje mocht komen en blijven zo lang als nodig. En na onze ja kreeg het kindje een naam: Hannah.

Na een weekend ons voorbereid te hebben op de komst van Hannah, is ze door haar oom en tante gebracht. Nadat oom en tante bij ons waren kwam ook de pleegzorgwerker. Als snel ging de telefoon van oom: hij had geëmotioneerde ouders aan de telefoon. Ouders zouden op dat moment een gesprek hebben bij voogd en geïnformeerd worden over de doorplaatsing, maar omdat zij niet naar deze afspraak waren gekomen zijn zij telefonisch geïnformeerd. Kort na dit telefoontje zijn oom en tante vertrokken en heeft de pleegzorgwerker verder uitgelegd hoe de plaatsing eruit zou zien. Ook zij vertelde dat de plaatsing geheim startte, maar dat zodra voogd ouders had gesproken en had gezien dat de emoties hanteerbaar waren dit niet meer nodig zou zijn. De verwachting was dat dit niet lang zou duren. Ook zou de omgangsregeling van 2x 1 uur per week snel hervat worden, mogelijk nog voordat het geheim van de plaatsing af was. Deze bezoeksregeling zou plaatsvinden bij CJZ, waarbij ouders en wij gezamenlijk aan zouden komen en weg zouden rijden. Wij gaven hierbij direct aan dat we de manier waarop CJZ een bezoeksregeling inrichtte bij een geheime plaatsing opmerkelijk vonden. Hoe eenvoudig kun je het geheime adres weggeven? Er hoeft maar iemand ons te volgen naar huis immers. Toch moest dit hervat worden, want de rechter had deze bezoeksregeling opgelegd. Onder protest zijn wij hiermee akkoord gegaan. Waarbij ons is verteld dat een geheime plaatsing in deze moderne tijd 'een wassen neus is': wanneer ouders het adres willen achterhalen komen ze er toch wel achter. Hier verbaasden we ons behoorlijk over, maar gezien dit onze eerste (geheime) plaatsing was dachten we dat dit de gebruikelijke gang van zaken was. We hebben nog hardop uitgesproken: als dat het maximaal veilige is wat een kindje kan worden geboden gaat er iets niet goed in onze jeugdzorg...

Wij waren de 5^e plek voor Hannah: haar ouders, een paar dagen alleen in het ziekenhuis, haar oom en tante met daarin een week alleen in het ziekenhuis voor een second opinion, en toen wij. Ondanks dat ze al op zoveel plekken was geweest, wende Hannah behoorlijk snel. Waar ze de eerste dagen erg gespannen was en veel huilde, ontspande ze na ongeveer een week zienderogen. En wat kwam er een vrolijk en lief klein meisje tevoorschijn! We vonden het een eer om voor dit lieve meisje te mogen zorgen en waren al snel gewend aan elkaar.

Hervatten begeleide bezoekmomenten

Een paar dagen na Hannahs komst belde voogd: of wij voor een bezoekmoment naar JBB konden komen. Ze had moeder gesproken, maar vader nog niet omdat hij in het buitenland was voor een cursus. Omdat het alweer 2 weken geleden was dat Hannah haar ouders had gezien moest het bezoek snel plaatsvinden. Moeder was rustig en dus kon de omgang hervat worden. Omdat wij het risico op volgen groot achtten stelde voogd voor dat wij in de medewerkersparkeergarage, aan de andere kant van de hoofdingang, zouden parkeren. Dat leek ons alvast een goede drempel opwerpen. Vanaf dit moment is de bezoeksregeling van 2x per week hervat, waarbij dit op enkele keren in de eerste weken na altijd bij CJZ plaatsvond. Hier waren parkeren op een andere plek en het gebruikmaken van een andere ingang niet mogelijk, en vanaf dat moment liepen we 2x per week met

moeder samen het gebouw in en weer uit. Omdat tussen vader en voogd het contact niet meer is hersteld, is voor hem de bezoekenregeling niet hervat. Uiteindelijk is dit gedurende de gehele periode dat Hannah bij ons was het geval geweest en heeft ze haar vader dus niet meer gezien. Behalve wanneer we het gebouw van CJZ uitliepen, want vader stond daar stevast om moeder op te halen. Wij liepen naar buiten met zijn dochter in onze armen en hij kon en mocht niks – wat moet dat vreselijk zijn geweest voor zowel hem als moeder. Wij probeerden ons echter niet te veel met de contacten tussen voogd en ouders bezig te houden. Onze rol was zorgen voor en knuffelen met Hannah, en dat deden we graag. Dit verliep heel natuurlijk, op dit vlak ging de plaatsing als vanzelf. Ook het contact met moeder verliep goed en prettig.

Wat in deze eerste periode een belangrijk keerpunt is geweest in ons vertrouwen in de instellingen is dat oom en tante toen zij twee weken na de doorplaatsing van Hannah zoals afgesproken met voogd en pleegzorgwerker met hun kindjes afscheid kwamen nemen van Hannah, wij de daadwerkelijke reden van doorplaatsing hoorden: Hannah kon niet in hun gezin blijven vanwege dreiging tot ontvoering met gebruik van geweld. Na de doorplaatsing is de situatie tussen ouders en oom en tante verder geëscaleerd.

Wij schrokken behoorlijk: dreiging tot ontvoering is niet niks, dit was voor ons heel wat anders dan doorplaatsing vanwege spanningen in de relationele sfeer. Op het moment dat we dit hoorden was de bezoekenregeling al hervat en waren we naar ons idee te laat om te voorkomen dat ons adres bekend zou worden. Om deze reden hebben we contact gezocht met onze wijkagent voor een melding op locatie. Toen we bij de pleegzorgwerker aangaven geschrokken te zijn van deze reden van doorplaatsing, gaf zij aan dat de inschatting was gemaakt dat deze dreiging bij ons niet aan de orde was. De geheime plaatsing stond los van deze dreiging in het vorige pleeggezin maar was puur omdat vader nog geen contact had gehad met voogd. We vonden dit 'heel bijzonder', maar konden er niets meer mee. Het leed was immers al geschied: ouders zouden echt al wel achter ons aan gereden zijn als zij dit zouden willen.

Onderzoek naar opvoedingsvaardigheden

Begin januari besloot de rechter de ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing te verlengen. De ondertoezichtstelling met 1 jaar, de uithuisplaatsing met 3 maanden. In de periode die volgde moesten de opvoedingsvaardigheden van ouders in kaart worden gebracht en er werd gewerkt richting het weer thuis wonen. Omdat er in de mishandelingszaak nog geen dader was, deze mogelijk ook nooit bekend zou worden en Hannah daar sowieso niet op kon wachten, besloot de rechter dit buiten beschouwing te laten en te kijken naar het nu. Ook dit vonden wij 'heel bijzonder', wat voogd en pleegzorgwerker beaamden. Maar de rechter bepaalde.

Over het verloop van het proces dat CJZ met ouders liep werden wij beperkt geïnformeerd. We hoorden meestal per toeval tijdens een bezoekmoment dat er een afspraak gepland stond en wanneer we vervolgens aan de pleegzorgwerker vroegen of deze had plaatsgevonden kregen we met moeite een ja of nee. Vragen over hoe om te gaan met Hannah hadden we niet; dit verliep hartstikke goed. Wel hadden we vragen over hoe het verder zou lopen gezien de samenwerking tussen ouders en professionals moeizaam leek te verlopen en er een beperkte tijd was voor het uit te voeren onderzoek. Ook vonden we het belangrijk dat Hannah haar familie weer zou mogen zien. Bij hen had ze immers een aantal maanden gewoond en ons leek het belangrijk dat zij contact met hen zou

houden. Dit mocht echter niet van voogd, die aangaf dat moeder dit niet goedkeurde. Achteraf heeft moeder verteld dat haar dit nooit is gevraagd en dat zij dit juist wel goed vond voor Hannah.

Vermelding in het nieuws

Medio januari besloten we oom en tante een berichtje te sturen waarin we schreven dat we hen niet waren vergeten en contact tussen hen en Hannah belangrijk vonden. Daarop kregen we de reactie van tante dat ouders in de krant stonden die dag. Ouders zouden een aantal mensen hebben opgelicht en bedreigd, en mensen waren nu naar hen op zoek. Beide ouders gingen met naam en foto over social media en de berichten waren niet mals. Omdat we ons konden voorstellen dat dit voor spanning bij hen zorgde hebben we onze pleegzorgwerker hierover geïnformeerd, en ondertussen maakten we ons zorgen of de spanning dusdanig hoog op zou lopen dat ouders ineens voor onze deur zouden staan om Hannah op te halen. De pleegzorgwerker zou het oppakken met voogd, wij schakelden met onze wijkagent.

In de dagen erna escaleerde het verder. Steeds meer gedupeerden meldden zich bij de politie, ouders 'doken onder' in het huis van Hannahs oma en moeder meldde zich bij de politie om aangifte te doen van alle negatieve berichten over haar. Hierbij vermeldde ze te weten waar Hannah was en noemde ze ons adres. De politie, die contact had met haar familie vanwege de mishandelingszaak, heeft dit geverifieerd bij oom en tante en ons adres bleek correct. De politie heeft tevens getracht voogd te informeren, maar kreeg geen contact en is nooit teruggebeld. Oom en tante hebben vervolgens zowel voogd als pleegzorgwerker ingelicht dat ons geheime adres bij ouders bekend was, en ons een berichtje hierover gestuurd. Dit was op donderdagavond 25 januari, en de gebeurtenissen die volgden waren funest voor ons vertrouwen in zowel CJZ als JBB. De volgende dag hebben we namelijk afgewacht tot we geïnformeerd zouden worden door onze pleegzorgwerker of door voogd, maar we hoorden niets. Zij wisten niet dat wij via oom en tante al op de hoogte waren, en ze hebben ons niets laten weten. Toen wij 's middags zelf zijn gaan bellen bleek onze pleegzorgwerker geen werkdag te hebben en voogd was al naar huis. We hebben zelf contact gelegd met de politie die betrokken was bij de aangiftes en zij konden ons meer vertellen over de situatie, waardoor wij een inschatting konden maken van het spanningsniveau bij ouders. Ook hield tante ons vanaf dat moment op de hoogte.

's Avonds kregen we nog wel een sms'je van de pleegzorgwerker over het bezoekmoment van de maandag erna, alsof er verder niets aan de hand was. Op onze vraag of dit gezien alle ontwikkelingen doorging kregen we terug dat ze ervan uit ging dat dit het geval is. En zo gingen we het weekend in zonder enige informatie vanuit de mensen die onze veiligheid moesten borgen, wetende dat ouders die flink in de rats zaten ons geheime adres hadden ontdekt.

De maandag erna hebben we de pleegzorgwerker gevraagd of ze na het bezoekmoment nog een kwartiertje voor ons had. Hoewel we wisten dat ze meteen weg moest, wilden we richting moeder de suggestie kunnen wekken dat er een afspraak was zodat we niet samen met moeder naar buiten hoefden te lopen, waar vader in de auto zat te wachten. Dat voelde te onveilig. Terwijl de pleegzorgwerker haar jas aan deed hebben we aangegeven het op z'n zachtst gezegd opmerkelijk te vinden dat wij niet geïnformeerd zijn over het bekend zijn van onze namen en ons geheime adres bij ouders, en dat we sowieso moeite hadden met de afwachtende houding. Het kabbelde maar een beetje voort, terwijl wij zouden willen dat er eens aangepakt en doorgepakt werd. Ook wilden we de communicatie opener en helderder; dat wij via de politie en familie meer wisten dan pleegzorg en voogd leek ons de wereld op z'n kop.

Via de bezoeken vernamen we dat er begin februari een gesprek was gepland met pleegzorg waarbij ouders aanwezig móesten zijn omdat anders het onderzoek naar hun opvoedingsvaardigheden gestopt zou worden. Hoewel de inhoud van dat gesprek niet relevant was voor ons, wilden we wel graag weten of dit gesprek überhaupt plaats had gevonden.

Pleegzorgwerker zou ons informeren, en na meerdere contactpogingen vanuit ons kregen we 's avonds van de pleegzorgwerker te horen dat we te veel inhoudelijke informatie wilden en geen informatie meer zouden krijgen. Nou kregen we al beroerd weinig informatie over het gehele proces dat zij met ouders liepen, maar vanaf dat moment was het dus klaar. Waar we daarvoor al moeite hadden met de uiterst gebrekkige communicatie en ons 'veredelde oppas' voelden, was het vanaf dat moment definitief: wij mochten enkel nog voor Hannah zorgen en van samenwerkingspartners was geen sprake. Omdat wij ons wel onveilig voelden en ons zorgen maakten om zowel Hannah als onze dochter en onszelf, zijn wij contact blijven zoeken met familie, wijkagent en andere betrokken politieagenten. Vanuit hen begrepen we dat het net rondom ouders zich steeds verder sloot en onze zorgen namen toe, die we naar de pleegzorgwerker uitten. Hierop ondernamen zowel onze pleegzorgwerker als de voogd niets en kregen wij terug dat wij geen contact met familie en politie mochten hebben. Tegelijkertijd nam zowel CJZ als JBB de contacten met familie en politie niet over, terwijl ook deze partijen dit wel graag wilden.

Omdat wij het belangrijk vonden dat de samenwerking tussen ouders en professionals beter zou gaan verlopen, hebben wij suggesties gedaan als het met ouders in gesprek gaan bij een bezoekenmoment waarbij moeder sowieso aanwezig was en vader buiten in de auto wachtte. Ook hebben we meermaals geopperd een overleg te organiseren waarbij alle partijen aan tafel zouden zitten (ouders, voogd, pleegzorg, wij, familie, politie) zodat de tegenstrijdigheden in uitspraken blootgelegd konden worden en tot een constructieve samenwerking gekomen kon worden. Dit alles met het oog op Hannah uiteraard. Helaas is van onze suggesties niets opgepakt door CJZ en voogd en leken zij rigide in hun standpunten. De begeleide bezoekenmomenten gingen 2x per week door, de rest van de week was Hannah bij ons thuis en vroegen wij ons dagelijks af of dit de dag was waarop ouders voor onze neus stonden om Hannah mee te nemen. Wij bleven de zorgelijke signalen die wij kregen doorgeven aan beide instanties; waarom zowel pleegzorg als voogd niet tot actie over ging was en is ons een raadsel.

Zorgmelding

Op 12 februari hebben ouders het huis van Hannahs oma verlaten vanwege een conflict met haar. De politie was nog altijd bezig met het verzamelen van aangiftes tegen ouders en naderden het punt waarop ouders gearresteerd zouden gaan worden. Op 14 februari vertelde Hannahs oma aan oom en tante dat ze ouders heeft horen zeggen hoe zij ons adres hebben achterhaald: vader heeft verteld 'een mannetje' te hebben dat ons heeft gevolgd en dat ons ook op dat moment nog volgde. Tante probeerde zowel pleegzorgwerker als voogd te pakken te krijgen om dit bij hen te melden, maar toen dit niet lukte heeft ze ons geïnformeerd. Omdat onze pleegzorgwerker toen wederom afwezig was (uiteindelijk is ze 4 van de 10 weken afwezig geweest) hebben we contact gelegd met de pleegzorgonderzoeker, die het onderzoek naar de opvoedingsvaardigheden van ouders mede uitvoerde. De reactie die we kregen was dat het niet correct was dat we deze informatie via tante kregen en dat we niet de juiste communicatielijnen volgden. Dit hoorden we al regelmatig wanneer we zorgelijke signalen meldden, maar op dat moment vonden we het meer dan ongepast. Wij wilden dat pleegzorg en voogd direct met ouders in gesprek zouden gaan om dit te bespreken. We vonden het absurd dat na al die weken met ouders nog niet was besproken hoe zij ons adres hadden

achterhaald, en nu zij mogelijk iemand ons lieten volgen was voor ons duidelijk dat er per direct ingegrepen moest worden. Inhoudelijk ging de pleegzorgonderzoeker er echter niet op in; ze had met voogd overlegd dat ouders de week erna op gesprek uitgenodigd zouden worden waarin dit besproken zou worden. Wij vonden het niet kunnen om dit 6 dagen te laten wachten, maar hiernaar werd niet geluisterd.

Omdat de pleegzorgonderzoeker aangaf dat de familie bij zorgen een zorgmelding moest doen, hebben we dit doorgegeven aan hen. Nog diezelfde avond hebben zij hun zorgen op 5 pagina's uitgeschreven en naar zowel CJZ als JBB en de Raad voor de Kinderbescherming gestuurd. Hierin beschrijven zij onder meer dat er redenen zijn om aan te nemen dat ouders naar het buitenland, meer specifiek Duitsland, wilden vertrekken met Hannah. In deze zorgmelding staat voor ons geen nieuwe informatie; het is enkel een opsomming van alles wat we de weken ervoor te weten waren gekomen – en ook gemeld hadden bij de pleegzorgwerker. De volgende dag zocht de pleegzorgonderzoeker direct contact met ons en gaf aan dat het team erg geschrokken was van de zorgmelding. Dit verbaasde ons, gezien er geen nieuwe informatie in stond. Ook deze zorgmelding zou een week later in het geplande gesprek met ouders besproken worden. Dit gesprek ging echter niet door omdat ouders afwezig waren, en dat was dat leek wel. Vervolgens is er niets met deze zorgelijke informatie gedaan door CJZ en JBB.

Ontvoering

Twee weken na de zorgmelding gebeurde waar we zo bang voor waren, wat we al herhaaldelijk cynisch hadden gezegd: "Ouders staan binnenkort voor onze neus op de parkeerplaats bij een supermarkt en trekken Hannah uit onze handen." Alsof ze het hadden gehoord is dit precies wat ze hebben gedaan. Vader liep naar pleegmoeder toe, vroeg om Hannah, en begon vervolgens aan de Maxi-Cosi te trekken en probeerde deze los te krijgen van pleegmoeder. Hoewel pleegmoeder nog probeerde met hem te praten om hem in te laten zien dat dit heel onverstandig was, had dat geen effect. Toen verscheen ook moeder, wat aarzelend, en begon eveneens aan de Maxi-Cosi te trekken. Terwijl ze dit deed zei ze nog "Sorry" tegen pleegmoeder. Uiteindelijk heeft vader Hannah uit de riempjes los weten te krijgen, rende met haar naar de auto en moeder rende achter hem aan. Daarna reden ze hard weg, en dat was het...Hannah was ontvoerd.

Gelukkig is ze diezelfde dag teruggevonden in Duitsland dankzij alle media-aandacht en hebben we haar daar 's nachts op mogen halen. Nadat ze onderzocht was op het politiebureau in Nederland en ze bestempeld werd als 'vrolijk en goedlachs, gezond klein meisje' hebben we haar mee naar huis genomen en in bed gelegd. Alsof er niets gebeurd was. Het bleek echter stilte voor een nóg grotere storm...

Na de ontvoering

In het afgelopen half jaar na de ontvoering hebben we geprobeerd voogd het belang van Hannah centraal te laten stellen, maar liepen hierbij tegen een dichte deur omdat wij als ex-pleegouders van Hannah juridisch geen positie meer hebben in deze. Hoewel we als bestandspleegouders na een plaatsing niet meer betrokken behoren te zijn bij een kindje, hebben wij Hannah niet los kunnen laten. Dit met als simpele reden dat wij niet het idee hebben dat degene die voor Hannah moet zorgen dit op een juiste manier doet en beslissingen neemt die het beste zijn voor Hannah. Hoewel de ontvoering een grote impact op ons heeft gehad, kunnen wij ergens nog begrip

opbrengen voor deze wanhoopsdaad van ouders. Voor alle keuzes, acties en uitspraken van de professionals in de periode ervoor maar ook erna echter niet.

Inmiddels is het namelijk zo dat Hannah één dag na de ontvoering tegen onze keuze is doorgeplaatst naar een ander crisispleeggezin, omdat haar veiligheid in ons gezin volgens voogd niet langer geborgd kon worden. Dit terwijl de betrokken rechercheurs deze mening niet deelden hebben zij ons diezelfde avond nog kenbaar gemaakt. Voogd beweerde overlegd te hebben met politie, maar politie ontkent. Ondanks onze herhaalde verzoeken om Hannah in ieder geval tot het moment dat alles omtrent haar toekomst definitief bepaald was in ons gezin terug te plaatsen zodat zij in een voor haar veilige omgeving zou kunnen herstellen van de voor haar vermoedelijk traumatische ontvoering en zich zou kunnen blijven ontwikkelen zoals zij dit zo goed deed, heeft voogd hiertoe niet besloten. Wij begrijpen niet waarom, omdat wij geen inhoudelijke argumentatie hebben gekregen. Veiligheid was geen enkel punt, gezien ouders gedetineerd waren en vader tot op heden is; moeder is sinds eind juli met elektronische monitoring weer thuis. Wij hebben te horen gekregen dat wij te betrokken zijn en dat wij de plaatsing hebben beëindigd op 27 februari. Dat laatste is simpelweg niet waar, en wij zijn uiteraard betrokken omdat het gaat om het leven van een klein meisje dat al veel te veel heeft meegemaakt. Een meisje dat beschermd zou moeten worden door haar voogd, maar waar nu vraagtekens gezet kunnen worden bij de beweegredenen van deze voogd om cruciale beslissingen te nemen. Het handelen heeft in onze optiek meer weg van het schoonvegen van het eigen straatje nadat de ontvoering onder haar verantwoordelijkheid heeft kunnen gebeuren (ondanks duidelijke signalen vooraf) dan het centraal stellen van de belangen van Hannah.

Na enkele dagen in het crisispleeggezin is Hannah begin maart naar het volgende crisispleeggezin doorgeplaatst. Ergens in deze doorplaatsingen zijn het dagboekje dat wij, net als het pleeggezin voor ons, voor Hannah bijhielden en een gedeelte van onze overdracht voor de nieuwe pleegouders kwijtgeraakt is achteraf gebleken. Twee dingen die ontzettend belangrijk zijn voor zo'n klein kindje in pleegzorg, ook met het oog op haar identiteitsontwikkeling in de toekomst. Vanuit dit vierde crisispleeggezin is Hannah zonder dat een rechter hiertoe beslist heeft medio mei doorgeplaatst naar een perspectiefbiedend pleeggezin waar zij volgens voogd zal opgroeien, en wij hebben vernomen dat het niet goed met haar gaat. Dat had iedere leek kunnen voorspellen, gezien dit het vijfde pleeggezin is voor een meisje van toen 10 maanden oud. Het schrijnende in deze situatie is dat deze laatste 3 pleeggezinnen Hannah bespaard hadden kunnen blijven. Hannah had veilig in ons gezin kunnen zijn en contact met haar ouders kunnen hebben in de gevangenis, tot de rechters hadden beslist waar zij zal gaan opgroeien: bij haar ouders, in ons pleeggezin of in een ander pleeggezin. Gezien hoe goed het met Hannah ging in ons gezin is het reëel om aan te nemen dat dit zo was gebleven wanneer deze onnodige doorplaatsing uit ons gezin niet had plaatsgevonden. Wij vinden het om die reden verwijtbaar aan voogd dat het nu niet goed met Hannah gaat en wij maken ons ernstig zorgen over de hechtingsproblemen waarmee Hannah nu en in de toekomst geconfronteerd zal gaan worden.

Het bleef absurd dat van alle mensen die bij Hannah betrokken waren tot aan de ontvoering alleen voogd nog betrokken was naderhand. Degene die verantwoordelijk was voor de opvoeding en de veiligheid van Hannah op het moment van ontvoering omdat ouders hiertoe niet in staat werden geacht. Iedere zichzelf respecterende professional had zich na de ontvoering teruggetrokken, waarom deze voogd niet? En waarom is dat geen standaard procedure binnen JBB? Wij snapten er niets van, en Hannahs familie ook niet. Wij waren van mening dat er sprake was van dusdanige

belangenverstrengeling dat voogd niet langer de voor haar positie vereiste neutrale houding kon innemen en het belang van Hannah centraal kon stellen. Nadat wij dit herhaaldelijk tot op een hoog niveau binnen JBB kenbaar hebben gemaakt, heeft voogd zich eind juli naar eigen zeggen uit eigen beweging teruggetrokken. Het moge duidelijk zijn dat dit niet uit eigen beweging is geweest. Voogd heeft nog wel aan moeder verteld dat Hannah als 'voogdijmaatregel-casus' wordt gezien door JBB en dat de omgangsregeling volgens dat uitgangspunt wordt vormgegeven indien deze wordt hervat: 1x per 3 maanden. Op dit moment is hervatten van de omgang nog niet mogelijk gezien Hannahs problematische ontwikkeling. Wel heeft moeder de nieuwe pleegmoeder van haar dochter ontmoet, en hoewel toen dit gesprek was afgelopen zij door verschillende deuren naar buiten zijn geleid, kwamen zij op ongeveer dezelfde plek buiten terecht en dus had moeder deze nieuwe pleegmoeder kunnen volgen naar Hannahs nieuwe thuis wanneer zij dit had gewild. Oftewel: JBB heeft niets geleerd van onze afschuwelijke ervaring en brengt dit nieuwe pleeggezin zonder pardon in gevaar.

Opmerkelijk is ook dat voogd zowel mondeling als in dossierstukken en tegenover de rechters vermeldt dat wij Hannahs plaatsing hebben beëindigd en dat dit de reden is dat zij is doorgeplaatst naar een crisispleeggezin, en niet terug kan naar ons gezin. Dit terwijl wij deze beslissing niet hebben genomen. Dat is ook niet verenigbaar met de strijd die we nu al maanden voeren met zowel JBB als CJZ. Inmiddels loopt dit zo hoog op dat voogd beweert dat wij, doordat wij deze beslissing hebben genomen, verantwoordelijk zijn voor een extra, abrupte doorplaatsing van Hannah en daarmee ook voor de problemen in haar hechting die hierdoor zijn ontstaan. Wij weigeren hiervoor verantwoordelijk te worden gehouden. Ook dit is weer een tekenend voorbeeld van hoe voogd de verantwoordelijkheid buiten zichzelf legt, terwijl zij juist degene was die verantwoordelijk was, en er alle reden was om al voorafgaand aan de ontvoering in te grijpen. Er waren duidelijke signalen die niet zijn opgepakt, waardoor de ontvoering plaats heeft kunnen vinden. Dit lijkt ons bij uitstek de verantwoordelijkheid van voogd. En vanaf dat moment is Hannah de dupe: zij is 3x extra doorgeplaatst, kent nu 5 (pleeg)ouderparen die zij ondanks haar afhankelijkheid van en hechting aan hen van de ene op de andere dag abrupt moest missen, heeft geen contact meer met mensen die voor haar veilig en bekend waren en hoewel er meerdere mensen zijn die voor haar strijden (zoals haar oma, haar oom en tante en wij) zijn wij allemaal volledig buiten spel gezet. Ons lijkt dit niet in Hannahs belang; het lijkt ons logischer om samen te werken met alle betrokken professionals en familieleden en te komen tot een plan waarbij Hannah in veiligheid kan opgroeien mét contact met haar biologische familie en ouders. Waar voogd in onze optiek de kans had moeten grijpen om de schade die zij in Hannahs leven heeft aangericht te herstellen, heeft zij ervoor gekozen om haar eigen belang en 'het schoonvegen van het eigen straatje' voorop te stellen en daarmee de schade voor Hannah te vergroten. Daarmee durven wij te stellen dat voogd handelt in strijd met de rechten van het kind en dat haar handelen neigt naar kindermishandeling.

Het meest schrijnend vinden we dat het zo vreselijk lang duurt, want elke dag dat het langer duurt is het voor Hannah moeilijker de omgang met haar ouders te hervatten en is de kans op terugplaatsing naar bekenden kleiner. We hebben sterk het idee dat JBB alles op alles zet om procedures te rekken zodat terugplaatsing voor Hannah geen optie meer is omdat ze al te lang in haar vijfde pleeggezin woont. Ook al zou de rechtbank het met ons eens zijn dat de besluitvorming door JBB onzuiver en op basis van vooringenomen ideeën is verlopen. Dat JBB wil dat Hannah opgroeit in een ander pleeggezin dan dat van haar oom en tante of dat van ons moge duidelijk zijn, hoewel concrete redenen tot op de dag van vandaag onbekend zijn en er geen onderzoek verricht is. De genoemde redenen wisselen per verslag en per gesprek leert onze ervaring, en geen van deze redenen houdt

stand. Tot dusver heeft al 4 maanden lang geen rechter zich gebogen over de voogdij en het gezag over Hannah en zal dat ook de komende maanden niet gebeuren. Dit betekent dat er niemand is die de dubieuze acties van JBB een halt toe kan roepen, ook al klopt het juridisch gezien niet dat Hannah nu als een voogdijmaatregel-casus wordt gezien. Moet de rechter dit niet bepalen? En is het niet in Hannahs belang en daarmee een belangrijke taak van voogd dat dit voor Hannah snel duidelijk wordt, en dus dat er een zitting gepland wordt? Het is maar de vraag of een nieuwe voogd hierin daadwerkelijk anders gaat handelen, want het lijkt erop dat het hele systeem van JBB ziek is. En Hannah en haar ouders zijn de dupe, evenals Hannahs familie. En wij, om niet te vergeten. JBB lijkt zich niet te beseffen dat het om het leven van een klein ménsje draait, en om de levens van de mensen om haar heen. Er heerst een totaal gebrek aan empathie.

Wij hebben besloten nu ons verhaal te doen omdat wij niet willen dat een ander kindje overkomt wat Hannah is overkomen, dat geen familie hoeft te overkomen wat hen is overkomen en dat geen pleeggezin meer in gevaar komt zoals wij in gevaar zijn gebracht. We hebben niet het vertrouwen dat de instellingen zelf daadwerkelijk veranderingen zullen doorvoeren, gezien de doofpotaffaire waarbij wij nu op de eerste rij zitten. Als dit bij Hannah gebeurt, gebeurt het vrezen wij ook bij zoveel meer kindjes en de families om hen heen.

Voor ouders is het ingewikkeld om tegen JBB in verweer te gaan en om in de openheid te treden, omdat zij van JBB afhankelijk zijn voor de omgang met hun kind. Deze ongelijkwaardige positie hebben wij als ex-pleegouders niet, dus voor ons is het gemakkelijker om te stellen: wij werken niet mee aan deze doofpot en zetten alles op alles om de wanpraktijken van het zieke systeem van JBB en in ieder geval CJZ als hun samenwerkingspartner aan de kaak te stellen.

Fouten, missers en verkeerde inschattingen

De gemaakte fouten kunnen we het beste weergeven aan de hand van de klachtenbrieven die we naar zowel JBB als CJZ hebben gestuurd in de afgelopen maanden.

De fouten die wij gemeld hebben bij JBB

Samengevat betreft onze klacht het niet handelen in Hannahs belang en het niet voldoende beschermen van haar, wat blijkt uit de volgende punten:

- Nalatigheid in handelen wanneer wij aangeven dat ons adres (ondanks de geheime plaatsing) bij ouders bekend is en wij door voogd geïnformeerd willen worden over het hoe en waarom.
- Nalatigheid in communicatie: niet reageren op telefoontjes, terugbelverzoeken of gemiste oproepen. Ook tijdens calamiteiten.
- Het nalaten om te schakelen met veiligheidspartijen in de woonomgeving van Hannah, bijvoorbeeld politie in onze woonplaats, om de veiligheid voldoende te waarborgen bij zorgelijke signalen.
- Als gevolg van die nalatigheid het direct in gevaar brengen van Hannah en ons gezin.
- Onprofessioneel handelen door het nalaten veiligheidsmaatregelen of een veiligheidsplan te maken en/of te bespreken wanneer blijkt dat bij ouders, bij wie sprake is van dreiging tot ontvoering van hun kind, onze adresgegevens bekend zijn.

- Onprofessioneel handelen door het niet willen aannemen van een neutrale, onbevooroordeelde onderzoekshouding om de opties van Hannah na de ontvoering door haar ouders te bespreken. Één dag na de ontvoering was het besluit al genomen dat Hannah doorgeplaatst moest worden naar de andere kant van het land met een nieuwe identiteit zonder ooit nog contact met haar ouders of familie te kunnen hebben, en was een gesprek over het kijken naar alternatieven voor Hannah niet meer mogelijk. Plaatsing in ons gezin was uitgesloten vanwege veiligheidsredenen.
- Geen inzicht willen geven in het waarom van bepaalde keuzes, hoewel wij destijds samenwerkingspartners waren.
- Het schenden van onze privacy door onze persoonlijke informatie te delen met ouders, terwijl wij voogd uit veiligheidsredenen nadrukkelijk hebben verzocht dit niet te doen.
- Het doen van onjuiste en misleidende uitspraken over ons tijdens rechtszaken aangaande Hannah, zoals dat wij zelf de plaatsing van Hannah hebben beëindigd en daarom geen optie meer zijn als pleeggezin voor haar.
- Het verstrekken van onjuiste, onvolledige en misleidende informatie aan de Raad voor de Kinderbescherming ten behoeve van het advies dat de Raad moest uitbrengen over het opvoedperspectief voor Hannah; een rapport dat dus mede Hannahs toekomst zal bepalen. Voogd heeft hierin aantoonbare onwaarheden over ons als pleeggezin laten opnemen, en ondanks dit feit getekend voor de juistheid van de door haar verstrekte informatie. Dit lijkt ons fraude.

Aan onze eerste klacht hebben wij middels een tweede klacht onderstaande punten toegevoegd:

- Weigeren schriftelijk fouten te erkennen.
- Niet of slechts in vage termen reageren op e-mails met kritiekpunten.
- Onjuiste uitspraken doen, bijvoorbeeld over het beslismoment van Hannahs doorplaatsing vanuit ons pleeggezin en het plaatsvinden van een evaluatie met politie Eersel.
- Niet nemen van verantwoordelijkheid voor de gevolgen van de beslissing omtrent Hannahs doorplaatsing en het zelfs in onze schoenen schuiven van deze verantwoordelijkheid.
- Privacyschending door (negatieve) informatie over ons te delen en door e-mails vanuit ons door te sturen aan derden.
- Weigeren te bevestigen dan wel te ontkennen dat JBB stelling heeft genomen niet meer met ons te willen samenwerken als pleeggezin, terwijl dit grote impact heeft voor onze toekomst als pleeggezin.
- Het onze dochter de mogelijkheid hebben ontnomen afscheid te nemen van Hannah, waardoor crisis- en kortdurende pleegzorg voor ons niet langer mogelijk is.

- Nalatig in het overdragen van Hannah naar het opvolgende pleeggezin met grote gevolgen voor haar gevoel van veiligheid en haar identiteitsontwikkeling: incomplete informatie verschaffen en niet met ons schakelen hierover, niet laten gebruiken en bewaren van Hannahs spullen door het pleeggezin, niet overdragen van het dagboekje voor Hannah.
- Inmenging in een lopende klacht door het benaderen van de Klachtencommissie door een betrokken medewerker, wat de schijn wekt van (poging tot) beïnvloeding en daarmee de onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de Klachtencommissie teniet doen.

Niet vermeld maar niet minder belangrijk is het zonder juridische onderbouwing doorplaatsen van Hannah naar een perspectiefbiedend pleeggezin en het in de toekomst vorm willen geven van de omgang met moeder alsof er al een gezagsbeëindigende maatregel is uitgesproken, terwijl dit niet het geval is.

De fouten die wij gemeld hebben bij CJZ

De aanleiding voor het indienen van deze klacht is dat wij van mening zijn dat er ook na de ontvoering door de betrokken medewerkers van pleegzorg dingen zijn gedaan en gezegd die, naast dat deze direct en indirect schadelijk zijn geweest voor Hannah, ons als partner in zorg uiterst onprofessioneel aandoen en die blijven voortduren. Wij willen voorkomen dat andere (pleeg)kinderen en (pleeg)gezinnen in gevaar komen zoals Hannah en ons gezin in gevaar zijn gekomen. Daarnaast willen wij erkenning voor de door CJZ gemaakte fouten gedurende en na deze uiterst heftige plaatsing, waarbij we willen dat men leert van deze fouten en dusdanige wijzigingen in zowel processen als attitude en bejegening aanbrengt dat onze negatieve ervaring zich niet herhaalt in de toekomst. Wij hebben de begeleiding tijdens de plaatsing maar ook na de ontvoering als onzorgvuldig, weinig daadkrachtig, onprofessioneel en onvoldoende ervaren. Na de ontvoering hebben de gesprekken een voor ons zeer vervelende toon aangenomen waar wij in eerste instantie niets van hebben durven zeggen, omdat wij als pleegouders in een afhankelijke positie zitten. Wij wilden graag pleegouders blijven en door betrokken medewerkers is herhaaldelijk hardop uitgesproken, in onze optiek bedreigd met de vraag, 'of wij wel zo geschikt zijn als pleegouders in de toekomst'. Dit maakte het uiten van onvrede onmogelijk. Om die reden hebben wij uiteindelijk besloten om de samenwerking met CJZ te stoppen en met een andere pleegzorgaanbieder verder te gaan.

Samengevat betreft onze klacht het niet borgen van zowel Hannahs veiligheid als die van ons, het niet adequaat handelen bij zorgwekkende signalen, het niet betrekken van ons als samenwerkingspartner gedurende de plaatsing en het onvermogen om kritisch naar het eigen handelen te kunnen kijken, wat blijkt uit de volgende punten:

- Het ons foutief informeren over de aard van de plaatsing. Hannah werd naar ons doorgeplaatst vanuit het vorige (netwerk)pleeggezin vanwege 'problemen in de relationele sfeer' is ons verteld, terwijl later is gebleken dat deze doorplaatsing is geweest vanwege dreiging tot ontvoering, waarbij gebruik van geweld aannemelijk was.
- Het inrichten van een geheime plaatsing waarbij Hannah door het netwerkpleeggezin naar ons adres werd gebracht, en waarbij twee keer per week een bezoekmoment was op een onbeveiligde locatie van CJZ waarbij wij samen met moeder het gebouw verlieten en ouders eenvoudig achter ons aan konden rijden naar ons huis. Hierin waren ondanks ons protest geen

alternatieven mogelijk om ons geheime adres beter te beschermen. Wij zijn bij aanvang van de plaatsing, mede door het hierboven genoemde punt van het noemen van een andere reden van doorplaatsing, onvoldoende geïnformeerd over hoe een geheime plaatsing wordt ingericht en wat de maximale veiligheid is die geboden kan worden. Het concept 'geheime plaatsing' is op een later moment door de betrokken medewerkers als 'wassen neus' bestempeld, iets wat wij zeer zorgelijk vinden gezien dit het maximaal veilige is dat pleegzorg een kind en dus ook een pleeggezin kan bieden.

- Het bieden van onvoldoende begeleiding tijdens de plaatsing. De plaatsing startte met een vakantie van de betrokken pleegzorgwerker. Zij is uiteindelijk van de 10 weken dat Hannah bij ons was 4 weken afwezig is geweest. Er was geen adequate vervanging, hoewel de zorgelijke signalen omtrent ouders al enkele weken in de plaatsing toenamen en wij ons grote zorgen maakten over zowel Hannahs als onze veiligheid. Er heeft 1 begeleidingsgesprek plaatsgevonden aan het begin van de plaatsing, verder was er enkel contact tijdens omgangsmomenten en daarin kon niet over zorgen gesproken worden. Een enkele keer was na het bezoekmoment nog kort tijd voor wat vragen. Bij afwezigheid van onze pleegzorgwerker hebben wij herhaaldelijk via de receptie gepoogd een andere medewerker te spreken te krijgen, maar dit is niet gelukt. Ook werkte pleegzorgwerker maar 2-3 dagen per week, waardoor wij soms dagen moesten wachten. Regelmatig waren nieuwe uiterst zorgelijke ontwikkelingen in de persoonlijke situatie van ouders nog niet door ons besproken met pleegzorgwerker tijdens het eerstvolgende bezoekmoment, waardoor deze bezoekmomenten voor ons met momenten onveilig zijn geweest. Dit is herhaaldelijk aangegeven, maar hierop is geen actie ondernomen.
- Nalatigheid in communicatie en handelen wanneer bij betrokken medewerkers wordt gemeld dat ouders ons adres hebben achterhaald (ondanks de geheime plaatsing). Wij zijn hierover niet geïnformeerd door CJZ maar door het eerdere netwerkpleeggezin. Vervolgens is niet met ouders gesproken over hoe zij ons adres hebben achterhaald, zijn zij niet aangesproken hierop en zijn er geen consequenties voor ouders aan verbonden. Dit terwijl wij herhaaldelijk gevraagd hebben om hierover met ouders in gesprek te gaan.
- Het ondanks ons expliciete verzoek hiertoe niet direct met ouders in gesprek gaan wanneer blijkt dat ouders ons laten achtervolgen. Ouders zijn pas 6 dagen later voor een gesprek uitgenodigd, waarbij zij niet zijn gekomen en dit dus nog niet besproken is. Ondanks dat ging de bezoeksregeling wel gewoon door. Een week later is Hannah ontvoerd.
- Het geen inzicht willen geven in het waarom van bepaalde keuzes en in hoe processen verlopen in een bijzonder gevoelige casus als deze, hoewel wij destijds samenwerkingspartners waren en herhaaldelijk aangaven ons enkel 'veredelde oppas' te voelen en verzochten om betere communicatie.
- Het niet organiseren van een overleg met alle betrokkenen. Ondanks ons herhaaldelijk verzoek om met zowel JBB als CJZ, recherche, ouders, betrokken familieleden en ons om tafel te gaan voor een overleg om alle neuzen dezelfde richting in te krijgen is hier geen gehoor aan gegeven. Er werd niet samengewerkt met de verschillende partners, hoewel ook recherche en familie gepoogd hebben tot contact en samenwerking te komen met als doel om een wanhoopsdaad als deze ontvoering te voorkomen.

- Onprofessioneel handelen door het nalaten veiligheidsmaatregelen of een veiligheidsplan te maken en/of te bespreken wanneer blijkt dat bij ouders, waarbij sprake is van dreiging tot ontvoering van hun kind, onze adresgegevens bekend zijn.
- Het nalaten om te schakelen met veiligheidspartijen in de woonomgeving van Hannah, zoals politie, om de veiligheid voldoende te waarborgen bij zorgelijke signalen. Wij hebben op eigen initiatief contact gelegd en onderhouden met onze wijkagent.
- Het als gevolg van deze nalatigheid direct in gevaar brengen van Hannah, onze 4 jaar oude dochter en onszelf. Onze grote zorg die uiteindelijk realiteit is geworden met alle gevolgen van dien voor zowel Hannah als onze dochter en onszelf.
- Het ons verwijten contact te hebben met betrokken rechercheurs en familie, via wie wij zorgelijke signalen ontvingen, en het ondanks herhaaldelijke verzoeken van ons om deze contacten van ons over te nemen niet overnemen hiervan, met als gevolg dat wij als doorgeefluik zijn gaan fungeren, waarop wij keer op keer werden aangesproken.
- Het na ziekmelding van de betrokken pleegzorgwerker doen van onjuiste aannames door andere betrokkenen over ons als pleegouders zonder enige vorm van navraag hierbij. En het met als gevolg hiervan doen van kwetsende en onprettige uitspraken richting ons, kort na deze voor ons traumatische ontvoering. Dit hebben wij als erg onprofessioneel ervaren.
- Het foutief voorlichten van de media en het negatief in het nieuws brengen van berichten omtrent ons als pleegouders, en tegelijkertijd ons sommeren onze mond te houden tegen de media die ons belaagden.
- Het opnemen van onjuiste informatie in verslaglegging en documentatie en weigeren dit bij te stellen ondanks bewijs van onjuistheid.
- Het voortdurend wijzen met de vinger naar ons en het gebrek aan kritisch naar het eigen handelen kijken en erkennen van gemaakte fouten.

Vlak voor publicatie van dit zwartboek heeft de bestuurder van de GI gereageerd op vragen van BNdeStem/Brabants Dagblad/Eindhovens Dagblad over het interview dat de pleegouders hebben gegeven. De reactie was als volgt:

Jeugdbescherming Brabant en Combinatie Jeugdzorg, verantwoordelijk voor respectievelijk voogdij en pleegzorg, begrijpen de emoties van de pleegouders, maar herkennen zich niet in hun verhaal. De instanties zeggen in de begeleiding van Hannah altijd haar welzijn en ontwikkeling in het oog te hebben gehouden. 'Dat de ontvoering toch heeft plaatsgevonden, betreuren wij enorm. Het beeld dat wordt opgeroepen doet geen recht aan de kwaliteit van onze zorg en inzet'.

Dat pleegouders op dit moment de stap naar de pers zetten, verbaast hen zeer. 'Naar onze mening zijn we in de afgelopen maanden tot op heden steeds met elkaar in gesprek geweest. De ontvoering is gemeld bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd en wij hebben onderzoek gedaan naar hoe wij in deze situatie hebben gehandeld. Pleegouders zijn daarover geïnformeerd en ook op de hoogte gebracht van de uitkomsten. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat de veiligheidsrisico's

voortdurend de aandacht hebben gehad maar verschillend zijn getaxeerd. De begeleidingsbehoefte van pleegouders is daarbij minder goed in beeld geweest. Naar aanleiding van het gesprek met pleegouders is afgesproken dat er onafhankelijk vervolgonderzoek komt naar de periode na de ontvoering om ook hier de juiste acties uit te zetten. Met de Inspectie zijn afspraken gemaakt over verbeteracties'.

De Inspectie laat weten de beoordeling van de onderzoeken van beide instanties binnenkort af te ronden.

Met deze reactie toont JBB aan dat, ondanks alle feitelijke bewijzen en de door de samensteller van dit zwartboek toegepaste controles, men niets heeft gedaan met de melding van de pleegouders dat er een aannemelijk risico was op ontvoering. Ze durven niet toe te geven dat ze daarin fout zaten. Ze praten er overheen in hun wederhoor. Daarnaast toont deze reactie aan dat de JBB geen enkele empathie kan tonen voor de gevoelens en trauma's die de pleegouders hebben opgelopen als gevolg van deze verschrikkelijke gebeurtenis. Het toont de kille en harteloze houding van de bestuurders van de beide betrokken instanties. De stelling dat partijen 'in gesprek' zijn wordt niet gedeeld door de pleegouders. Een gesprek is tweerichtingsverkeer. Op vragen van de pleegouders komt geen inhoudelijke reactie en de reacties die de bestuurder geeft zijn mededelingen. Er is niet afgesproken dat er een vervolgonderzoek komt. Dat is een mededeling geweest. Pleegouders vinden het sowieso raar dat de Inspectie JBB opdracht geeft een intern onderzoek te doen. Hiermee wordt de GI immers de ruimte gegeven om zaken in een doofpot te stoppen. Bij een dergelijke calamiteit is dit zeer onwenselijk.

Met het gegeven dat beide instellingen inmiddels hebben toegezegd een onafhankelijk onderzoek naar de periode ná de ontvoering te starten geven zij eigenlijk al aan dat ook hierin minimaal twijfelachtige zaken zijn gebeurd die nader onderzoek behoeven. Wij kijken uit naar de uitkomsten van dit onderzoek.

Dossier 3: Hoe er gesold wordt met de kinderen van een overleden moeder

Dit dossier wordt gekenmerkt door een absoluut dieptepunt in het gebrek aan empathie van de jeugdzorgwerker voor de oorsprong van de ondertoezichtstelling. De betrokken jeugdzorgwerker weet niet dat de moeder van deze 2 kinderen is overleden en de vader niet in staat is gebleken om zelfstandig voor de kinderen te zorgen. Kinderen worden in het netwerk van moeder geplaatst. In de samenwerking tussen de pleegouders en de gecertificeerde instelling ontstaat een strijd als blijkt dat de gecertificeerde instelling de kant van de vader kiest terwijl deze aantoonbaar niet in staat is voor de kinderen te zorgen. Het levert een lange lijst aan klachten op. Er wordt volkomen voorbijgegaan aan het feit dat deze kinderen naast alles wat er gebeurt ook nog het trauma van het verlies van hun moeder moeten verwerken. Hierbij het relaas van deze cliënt.

NB dit dossier is inmiddels beëindigd bij de gecertificeerde instelling. Echter de schade bij de kinderen en de familie is van dien aard dat de familie van mening is dat alles wat er fout is gegaan geopenbaard moet worden omdat dit nooit meer mag gebeuren.

Sinds december 2015 zijn wij als familie in het traject en letterlijk het web van JBB terechtgekomen. In het kort staat hieronder een aantal punten waarin JBB ernstig tekort is geschoten:

1. (Jeugdige) cliënten worden door de medewerkers van de GI geïntimideerd.
2. De GI is niet of zeer slecht bereikbaar, zelfs niet voor professionele informanten zoals de scholen.
3. Veiligheidsplannen die opgesteld zouden (moeten) worden zijn nooit opgesteld.
4. Een van de betrokken kinderen weet aan het eind niet wie de gezinsvoogd was en heeft deze in al die jaren dat er een ondertoezichtstelling was nooit gesproken. Dit terwijl de gezinsvoogd beslissingen moet nemen over de kinderen.
5. Naar aanleiding van een klacht bij de Inspectie zou de gezinsvoogd contact opnemen met ons om zaken uit te praten. Dit is nooit gebeurd.
6. Klachten werden niet in behandeling genomen, omdat wij in deze periode niet als partij gezien werden. Echter in die periode werd wel met regelmaat door jeugdzorg contact opgenomen als er [grote] problemen waren of als ze niet wisten waar jeugdige op dat moment verbleef.
7. Een van de kinderen wilde aangifte doen n.a.v. fysieke mishandeling door vader. De GI heeft hem dat verboden, de zaak moest in de doofpot verdwijnen.
8. Een van de minderjarige kinderen is langdurig opgesloten in een gesloten instelling zonder dat er juridische en geestelijke bijstand aan jeugdige is verleend. Jeugdige heeft dagenlang opgesloten gezeten.
9. Adviezen van professionals worden niet opgevolgd. Conclusies worden genegeerd. Familie en netwerk worden bewust en met opzet buitenspel gezet.

10. Externe rapporten over de kinderen worden verdraaid weergegeven tegenover de rechtbank teneinde de rechter te beïnvloeden in diens besluit, zodat de wensen van de GI worden uitgevoerd. Ook wanneer deze wens tegen het advies van de externe professional is.
11. Uitkomsten van onderzoekers mogen volgens de GI niet gedeeld worden met de pleegouders. Pleegouders weten hierdoor niet wat de achtergronden zijn van het kind dat ze verzorgen.
12. De medewerkers van de GI wisten de achtergronden van de kinderen niet. Zo wist de gezinsvoogd niet dat de moeder van de kinderen was overleden ten gevolge van zelfdoding.
13. Kinderen zijn in crisissituaties weggelopen nadat ze zijn mishandeld door hun vader of omdat hun vader dronken was. Ondanks die signalen werden de kinderen direct door de GI terug gestuurd naar vader.
14. School van de kinderen heeft diverse malen aan de GI aangegeven dat het niet goed ging en er hulpverlening opgestart moest worden, heeft zelfs ultimatus gesteld. De GI heeft hier nooit op gereageerd en heeft niet gehandeld.
15. De GI laat zich intimideren en voorliegen door de vader. Kinderen en netwerk erom heen worden en zijn niet gehoord.
16. De GI heeft meerdere keren onderzoeken toegezegd en opgedragen gekregen, maar deze worden niet uitgevoerd.
17. 15-jarige moest van GI naar een huis voor moeilijk opvoedbare jongvolwassenen, waar het kind zelfstandig moest gaan wonen.
18. Er werd een familieruzie door GI geschetst, waardoor ze het kind uit het netwerk konden plaatsen. Deze manipulatieve beweringen zijn door familie schriftelijk weerlegd.
19. Notulen worden gemanipuleerd. GI durft bespreekpunten als 'vader uit de ouderlijke macht zetten' niet op te nemen in notulen.
20. Netwerkgezin dat kind wilde opvangen wordt compleet genegeerd. Ondanks grote spoed gaat JBB pas na 11 weken nogmaals na om welk netwerkgezin het gaat. Daarna is het nog 7 weken bij JBB blijven liggen. Op 7 september is het gezin aan JBB gepresenteerd en op 12 januari daaropvolgend heeft het gezin het 1^e screeningsgesprek gehad.
21. Diverse keren wordt een uithuisplaatsing zeer voorbarig en onzorgvuldig opgezegd. Dit leidde tot 9 zittingen in een rechtbank in 18 maanden tijd. Bijvoorbeeld op 23 november wordt op kantoor nog tijdens een zeer groot overleg, waar vader niet bij aanschoof, geopperd door leerplichtambtenaar vd Wijst om vader uit de ouderlijke macht te zetten. Dit zou door JBB onderzocht worden t.a.v. de juridische mogelijkheden. Echter 12 dagen later woonde zoon weer bij vader, officieel ingesteld door dezelfde JBB, en is de uithuisplaatsing voor de 2^e keer onzorgvuldig opgeheven.
22. Rechtbank wordt voorzien van gekleurde informatie m.b.t. een mogelijke diefstal [rolletje snoep], terwijl hier nooit aangifte van is gedaan. Dit had nooit zonder onderzoek van JBB aan de rechter voorgelegd mogen worden. Zij gebruiken informatie uit 3^e hand.

23. Er is nooit aan waarheidsvinding gedaan.
24. JBB heeft geen enkele keer met de supermarkt contact opgenomen over wat zich daar de bewuste avond van 11 april 2017 heeft afgespeeld en is van haar eigen waarheid uitgegaan. Daardoor is het kind direct naar een gesloten instelling gebracht en een half jaar opgesloten.
25. Tijdens opheffing van uithuisplaatsing en ondertoezichtstelling speelde wederom grote problematiek bij vader. Dit is compleet over het hoofd gezien.

Dit alles heeft o.a. geleid tot de navolgende brief met klachten die op 2 juli 2017 aan de Klachtencommissie van JBB is gestuurd:

Klachtencommissie Jeugdbescherming Brabant

Postbus 339

5000 AH TILBURG

Nxxxxx, 2 juli 2017

Geachte Mevrouw S,

In reactie op uw brief van 26 juni:

U wilt weten in welke periode de klachten zich hebben afgespeeld. Hieronder staat dat erbij vermeld.

Bij deze willen wij onze zeer grote teleurstelling uiten in de vorm van meerdere klachten tegen Jeugdbescherming Brabant, voorheen Bureau Jeugdzorg ZO gevestigd aan de Sobriëtasplein 102, 5701 MJ Helmond.

Specifieke casus N.D. P, geb 2001 (Voogden E. R/E. P/M. v S/H. T)

Klacht 1: 2016 2017

Niet handelen in het belang van het kind en de grondbeginselen van Jeugdzorg. Onder andere het niet naleven van Artikel 3.3 uit de jeugdwet.

Klacht 2: 2016 2017

Grote nalatigheid en manipulatie in meerdere gevallen. O.a. door:

- Familieruzies op papier in stand te houden en onjuist hiermee om te gaan.
- Leugens over het kind tegen de familie te vertellen.
- Het kind wekenlang compleet uit het oog te verliezen.
- Het kind in deze periode aan zijn lot over te laten en niet te gaan zoeken.

- Tegen het kind te zeggen dat ze niet willen weten waar hij verblijft, want dan zouden ze actie moeten ondernemen.
- Nadat het kind weer is opgedoken en in een gesloten instelling is geplaatst, zelf achteraf een (overigens onjuiste) invulling van de verblijfplaats te verzinnen in de periode dat het kind 'weg' was.
- Ingehuurde medewerker met een vooringenomen mening op pad te sturen, zonder dat zij de inhoud van het dossier heeft.
- Kind in het bijzijn van de familie een direct contactverbod op te leggen, maar hem vervolgens wel bij deze familie achterlaat. Deze situatie vond plaats in de Rechtbank in Den Bosch. Nadat gezaghebbende ouder naar huis was vertrokken, kreeg het kind van BJZ te horen dat hij geen contact meer mocht hebben met oom en tante en met tante uit Helmond, die alle 3 ter plaatse waren. Vervolgens vertrokken de medewerkers van BJZ naar huis en lieten het kind bij deze familieleden compleet verward achter! Het kind moest zelf maar uitzoeken hoe het weer thuis kwam!

Klacht 3: 2017

Een minderjarige plaatsen in een crisisplek tussen volwassenen. Terwijl er diverse andere crisisoplossingen in overvloed aanwezig waren.

Klacht 4: 2016

Manipuleren van notulen. Het weglaten en veranderen van essentiële gespreksonderwerpen uit diverse overleggen.

Klacht 5: 2016 2017

Constateren dat er heel snel (systeem)therapie/hulp moet worden ingezet, maar dit niet en nooit heeft uitgevoerd.

Klacht 6: 2016 2017

De gehele familie en vrienden lijdzaam moeten toezien hoe contact tussen vader en zoon keer op keer misloopt, zonder in te grijpen. Vader en zoon werden totaal niet begeleid en geholpen.

Klacht 7: 2016 2017

Nooit een veiligheidsplan heeft opgeleverd ondanks afspraak met de kinderrechter. Op het moment dat het te laat was, gaf de voogd toe dat er nog geen veiligheidsplan was (terwijl ze daar 2,5 maand de tijd voor had gehad en wij haar diverse keren hebben aangespoord).

Klacht 8: 2016 2017

Netjes volgens de regeltjes het Plan van Aanpak maken en dit vervolgens niet uitvoeren.

Klacht 9: 2016 2017

Het grootste probleem is dat het hier om een 15-jarig kind gaat dat in feite beide ouders 'kwijt' is (moeder is overleden en vader heeft hem keer op keer psychisch mishandeld en keihard laten vallen). Vervolgens wordt hij bij familie geplaatst, waar hij 2,5 jaar liefdevol wordt opgevoed door mensen waar hij nu aan is gehecht. Vervolgens krijgt hij van BJZ te horen dat het ten strengste verboden is om deze mensen nog te spreken. Opnieuw verliest hij een vader- en moederfiguur.

Reden: volgens BJZ spreken deze mensen kwaad over vader waardoor het kind in een loyaliteitsconflict zit. Naast het feit dat dit onjuist is (en BJZ niet aan waarheidsvinding heeft gedaan) wordt niet vanuit het kind gekeken wat het beste voor hem is. Inmiddels zit het kind nu al 2,5 maand in een gesloten instelling, waar hij ook de komende 2 maanden nog zal moeten verblijven. In deze tijd hebben wij hem niet mogen spreken en is ieder contact tussen ons en hem verboden. We hebben begrepen dat er nog steeds geen contact tussen vader en zoon is. Bewijst dat niet dat het niet aan ons ligt dat N geen contact meer met zijn vader wil? Wij denken dat BJZ maar half weet hoe de vork echt in de steel zit. Wij hebben altijd juist aangemoedigd dat het contact tussen vader en kind hersteld moest worden en dat er voor een kind geen betere plaats is dan bij zijn eigen ouder. Maar BJZ blijft er maar op hameren dat wij kwaad over vader spreken en dat daar het probleem zit.

Ondanks het opgelegde contactverbod, neemt de gesloten inrichting op momenten dat het moeilijk is, echter wel contact met ons op om te vragen of we alsjeblieft even met N willen praten omdat hij constant aangeeft dat hij ons nodig heeft.

Voor alle duidelijkheid: wij vinden het te triest voor woorden hoe dit hele verhaal is gelopen en op welke manier met kinderen wordt omgegaan. Te gek voor woorden dat er wordt geconstateerd dat het kind direct systeemtherapie nodig heeft, maar dat dit niet wordt ingezet. Dat er wordt geconstateerd dat het contact tussen vader en zoon moet worden hersteld, maar op het moment dat kind terug bij vader gaat wonen, dit totaal onbegeleid gebeurt! Dit komt niet vanzelf goed, er moet iets gebeuren! Alle touwtjes loslaten is een garantie voor ellende! Keer op keer moesten wij toezien hoe alles in de soep liep! Exact dezelfde fouten werden herhaaldelijk gemaakt! Maandenlang blijft het stil en wordt het kind aan zijn lot overgelaten. Vind je het gek dat een kind dan dreigt te ontsporen?

Nu is het kind 'opgesloten' in Zuid Limburg en ondanks het feit dat BJZ ons nog steeds wil elimineren, worden wij wel verschillende keren benaderd door de begeleiders van het kind, omdat zij constateren dat wij heel belangrijk voor N zijn.

Wij horen aan N's stem dat hij iets tot rust is gekomen en we horen dat hij goed functioneert en zelfs zijn school weer heeft opgepakt. Waar hij nu zit hoort hij niet thuis; dat vinden zijn begeleiders ook. Wij vinden het goed dat hij even in het gareel wordt gezet, maar hij verdient het wel om snel naar een goed gezin te mogen.

Dat dat niet meer bij ons is, daar zijn we het helemaal mee eens. Maar dat het kind een vader- en moederfiguur zoekt, is toch heel natuurlijk? Waarom pakte BJZ zijn laatste strohalm ook nog af? Alsof het kind nog niet voldoende getraumatiseerd was...

Klacht 10: 2016 2017

De gezinsvoogd weigert met ons te communiceren. Is dat in het belang van het kind en in het belang van de waarheidsvinding? Om nog maar te zwijgen over de veiligheid van het kind...

Klacht 11: 2016 2017

BJZ gaat volledig mee in de gedachtengang van vader. Vaders wil is wet. En dat terwijl vader geen contact heeft met zijn zoon en hem meerdere keren op straat heeft geschopt. De ziekmakende manier waarop hij met zijn zoon omgaat, is voor BJZ geen aanleiding om in te grijpen en voor het kind te kiezen.

Klacht 13: 2016 2017

We hebben nooit ondersteuning gehad om N op te voeden, hoewel dit wel was toegezegd. Ook frustreerde vader de opvoeding continu door bij ieder overleg weg te blijven en communicatie tussen opvoeders en BJZ en school te verbieden. BJZ greep hier niet op in.

Daarnaast belde vader N bijna dagelijks rond 22.00-22.30, vaak een uur lang, terwijl hij van ons in bed moest liggen.

Klacht 14: 2017

Voogd P van alles beloofde aan inspectie jeugdzorg, maar deze beloftes niet is nagekomen.

Klacht 15: 2016 2017

BJZ nam nooit contact op als wij een vraag/probleem hadden, maar dit afwimpelde met een mail dat ze het te druk hadden of niet aanwezig waren. Ook school liep tegen dit probleem aan.

Klacht 16: 2016 2017

BJZ heeft niet op een rijtje hoeveel en welke zorgmeldingen er zijn gedaan tegen wie en door wie.

Klacht 17: 2016 2017

Naar de huisarts wordt niet geluisterd.

Klacht 18: 2016

Als opa P. telefonisch contact met de voogd opneemt, wordt in eerste instantie de hoorn er op gegooid.

Klacht 19: sept 2016

De heer T. intimideert N als hij in de Widdonk zit.

Klacht 20: sept 2016

BJZ laat de advocaat tijdens een van de zittingen leugens vertellen en komt zelf niet opdagen.

Graag ontvangen wij een ontvangstbevestiging van onze klachten en perioden.

Met vriendelijke groet,

* de namen in deze brief zijn geanonimiseerd.

Dossier 4: “Het is niet vanzelfsprekend dat JBB beschikkingen van de rechtbank uitvoert”

In dit dossier heeft de rechtbank uitgesproken dat er een ervaren jeugdzorgwerker met kennis van ouderverstoting aan het dossier gekoppeld moet worden. Als de moeder kennismakt met de jeugdzorgwerker die de gecertificeerde instelling heeft aangesteld is zij verbaasd: een jeugdzorgwerker die net 20 is, nauwelijks ervaring heeft en zelf al aangeeft geen ervaring te hebben met ouderverstoting. Moeder dient een klacht in bij de gecertificeerde instelling. Hierop wordt een bemiddelingsgesprek voorgesteld. De uitspraken van de gebiedsmanager zijn schokkend en binnen de rechtsstaat Nederland onbegrijpelijk. Moeder heeft een verslag gemaakt van het gesprek, dat u hieronder kunt lezen. Huiver en laat langzaam tot u doordringen wat hier in Nederland binnen de Jeugdzorg gebeurt!

NB Dit dossier loopt nog steeds bij JBB, echter op basis van de uitspraken van de gebiedsmanager is de vraag gewettigd of er ooit nog een vertrouwensrelatie en samenwerking mogelijk is tussen partijen. De gebiedsmanager lijkt heel goed te weten dat hij met zijn uitspraken de cliënt sterk intimideert.

Verslag gesprek op 17-08-2018 bij JBB

Aanwezig waren:

- Dhr GS, gebiedsmanager
- Mw EA, gezinsvoogd
- CW, moeder en belanghebbende
- KtH, vertrouwenspersoon moeder

De gebiedsmanager opent het gesprek en schetst de aanleiding van dit bemiddelingsgesprek: een klacht over de voogd aangaande het beschaamde vertrouwen. Moeder heeft een klacht ingediend bij de interne Klachtencommissie van JBB op 25-06-2018.

De gebiedsmanager gaf een inleiding en korte samenvatting van waarom dit bemiddelingsgesprek plaatsvindt. Hij geeft aan dat hij heeft vastgesteld dat er geen vertrouwen meer is vanuit moeder naar de voogd na een valse start. Aan de hand daarvan heeft de gebiedsmanager besloten dat er een andere voogd wordt aangesteld. De gebiedsmanager geeft ook aan dit bijna nooit te doen, maar de e-mailwisseling en de gebeurtenissen die moeder naar hem had verstuurd maakten dat hij geen andere beslissing kon nemen. Mw EA kan dus niet meer verder binnen dit gezin als voogd. Dit was nog niet formeel zo, vanwege de vakantietijd konden ze nog geen nieuwe voogd aan ons gezin koppelen. De vertrouwenspersoon vraagt aan de gebiedsmanager: “Wat zijn de overwegingen geweest om tot dit besluit te komen?” Waarop de gebiedsmanager antwoordt: “dat het voor hem duidelijk was geworden uit alle stukken die ik had toegestuurd dat het ‘schier onmogelijk’ zou zijn om het vertrouwen te herstellen. Op het moment dat mijn medewerkers gaan liegen, dan heb ik ook een probleem.” De gebiedsmanager gaf zijn welgemeende excuses dat dit zo gelopen is, deze valse start zoals hij het noemt. Ook namens betreffende voogd gaf hij zijn excuses; deze voogd zat naast hem tijdens het gesprek, maar kon blijkbaar niet voor zichzelf praten.

Op de vraag van de vertrouwenspersoon waarom de beschikking niet wordt uitgevoerd zoals door de rechter is vastgesteld geeft de gebiedsmanager het volgende schokkende antwoord: "Het is niet vanzelfsprekend dat we de beschikkingen van de rechter uitvoeren". Later in het gesprek stelt hij: "De uitspraak van de rechter is vooral een voorkeursuitspraak". De vertrouwenspersoon spreekt hem hierop aan, waarna de gebiedsmanager direct aan de vertrouwenspersoon is wat zijn achtergrond is. De irritatie is hierbij van zijn gezicht af te lezen. De vertrouwenspersoon antwoordt: "Ervaringsdeskundige in ouderverstoting" en legt aan de gebiedsmanager voor: "Uitspraak is uitspraak, geen vrije interpretatie. JBB is een Nederlandse entiteit en dient zich aan de Nederlandse wetgeving te houden. En daar is afgesproken dat de rechter het uiteindelijke woord heeft en niet de medewerkers van een GI. Als blijkt dat u niet aan de uitspraak van de rechter kunt voldoen...". De gebiedsmanager valt hem op dat moment in de rede: "Dan moeten wij verantwoording afleggen aan de kinderrechter." Vertrouwenspersoon: "Dat had u direct moeten doen, nu zet u uw medewerker als voogd in een onmogelijke situatie. Waarom heeft u niet een ervaren voogd ingezet en mw. EA mee laten lopen?" De gebiedsmanager legt uit: "Daar heb ik niet voor gekozen," waarna de vertrouwenspersoon de vraag stelt: "Met een reden neem ik aan?" De gebiedsmanager antwoordt: "Ja, maar die heb ik al uitgelegd, we gaan niet in herhaling vallen." De vertrouwenspersoon geeft aan: "Oke, helder," waarna de gebiedsmanager vervolgt: "Maar mevrouw, ik was met u in gesprek." Moeder: "Nee, u was met ons beiden in gesprek"

Op de vraag waarom niet meteen voor een voogd met de door de rechter bevolen ervaring is gekozen geeft de gebiedsmanager het volgende antwoord: "Ervaring is een relatief begrip. Alle jeugdzorgwerkers werken in teams zodoende heeft mw EA toegang tot medewerkers binnen jeugdzorg met ervaring. Daar had ze met vragen bij terecht gekund." Over ervaring en kennis van ouderverstoting binnen JBB zegt hij het volgende: "Er is te weinig tijd geweest om dat goed vorm te geven. We hebben geen mensen die opgeleid zijn in het omgaan met ouderverstoting. Ouderverstoting is wel onder de aandacht." De vertrouwenspersoon stelt dat JBB dus niet kan voldoen aan de uitspraak van de rechter omdat ze geen kennis in huis heeft van ouderverstoting: "Waarom dan niet terug naar de rechter en aangeven dat u niet kan voldoen aan de uitspraak? Of anders iemand inhuren die daar wel verstand van heeft?" De reactie van de gebiedsmanager komt niet verder dan dat hij op vragen over de bedrijfsvoering van JBB geen antwoord wenst te geven.

Vervolgens spreekt de gebiedsmanager zich in het verdere verloop van het gesprek volop tegen: "Ouderverstoting maakt onderdeel uit of gaat maken van onze interne opleiding: Ja. Als u onder ervaring verstaat dat onze mensen ervaring met ouderverstoting hebben en daarin opgeleid zijn: die hebben we niet. We hebben wel mensen met ervaring waar iedereen wat aan heeft, maar niet op de manier zoals mevrouw dat wil." Opvallend in het verdere verloop van het gesprek is dat de uitspraak van de rechter door de gebiedsmanager telkens wordt uitgelegd als iets wat moeder wil. Hiermee de schuld van alles leggend bij de moeder en de uitspraak van de rechter volledig negerend.

De voogd wordt nu gewijzigd, maar dat is niet in het belang van de kinderen. Daar was gebiedsmanager het mee eens, maar het is nu eenmaal zo. Waarom dan niet meteen voldoen aan de beschikking? De gebiedsmanager antwoordt: "Op dat moment was er niemand voorhanden." Hij vindt zelf dat hij in voldoende mate aan de beschikking heeft voldaan: "Mw EA heeft niet op de manier kennis van ouderverstoting zoals moeder wil." Vertrouwenspersoon: "Zijn er mensen binnen de organisatie die zijn opgeleid in het herkennen en behandelen van ouderverstoting?" Gebiedsmanager: "We hebben mensen binnen de organisatie die voldoende kennis hebben van

ouderverstoting. We hebben een interne opleiding binnen jeugdzorg die ook ouderverstoting behandelt.” De vertrouwenspersoon stelt de vraag: “Is deze interne opleiding getoetst? Geaccrediteerd?” waarop de gebiedsmanager reageert: “Moet ik navragen, dat kan ik u zo niet zeggen. Ik weet ook niet of dat gedeeld mag worden.”

Daarna bedankte de gebiedsmanager moeder nog voor het hem erop attent maken van het gegeven dat de social media van een aanzienlijk deel van de medewerkers van JBB nog onvoldoende afgeschermd was ingericht. Dit terwijl hij tegelijkertijd aangaf dat als er personeelsleden werden aangenomen bij JBB er altijd werd gewezen op social media. Met dit kwetsbare beroep moest dat wel goed afgeschermd zijn. De gebiedsmanager zegt moeder en haar gezin niets toe wat betreft een nieuwe voogd. Hij weet niet of het binnen de mogelijkheden ligt om een voogd met ervaring voor het gezin in te gaan zetten. Moeder geeft hierop duidelijk aan dat zij hier geen genoeg mee neemt. De beschikking van de rechter is voor haar leidend hierin. De gebiedsmanager geeft aan: “We kunnen het niet voor iedereen goed doen, de ene keer niet voor papa en de andere keer niet voor mama.” De vertrouwenspersoon reageert hierop door aan te geven: “Als u het goed doet, dan doet u het niet goed voor papa of mama, maar voor de kinderen. Ouderverstoting bestaat, het is er.” Hier was de gebiedsmanager het helemaal mee eens. Op de vraag wat JBB als gecertificeerde instelling gaat doen met de adviezen van de Commissie Rouvoet omtrent ‘Scheiden...en de kinderen dan?’ wilde de gebiedsmanager geen antwoord geven.

Dossier 5: Hoe belangen van kinderen ondergeschikt zijn aan het economisch belang van de GI

In dit dossier gaat het al vanaf de intake fout. Enkel dagen voor het intakegesprek heeft de voorzieningenrechter een uitspraak gedaan waarin de moeder wordt opgedragen de omgangsregeling te hervatten. De Raad voor de Kinderbescherming stelt vast dat er door JBB afspraken gemaakt moeten worden over de omgangsregeling en de ouder die deze afspraken niet nakomt door JBB gesanctioneerd moet worden. JBB stelt in de eerste gesprekken dat zij zich niet gehouden voelen aan de adviezen van de Raad en de uitspraken van de rechter.

NB. In dit dossier loopt nog een onderzoek door de Nationale Ombudsman en de Kinderombudsman. Om die reden is er in de benoeming van dit dossier er bewust voor gekozen om sec de feiten te vermelden en geen oordelen benoemd. Dit om de onderzoekers van de Nationale Ombudsman en de Kinderombudsman hier objectief hun eigen oordeel in te kunnen laten vellen. De Klachtencommissie van JBB heeft inmiddels openlijk laten weten dat de relatie tussen partijen ernstig verstoord is, echter voor de GI is dat geenszins aanleiding om hier wat aan te veranderen en door te blijven gaan op de ingeslagen weg.

In dit dossier kunnen we niet anders dan vaststellen dat de GI de zaak vanaf dag 1 verknald heeft. Jeugdzorgwerkers, gebiedsmanagers, regiodirecteuren en zelfs de bestuurder tonen steeds opnieuw aan dat zij geen tegenspraak wensen, dat zij niet openstaan voor inhoudelijke kritiek en dat zij bepalen wat er gebeurt. Meerdere keren stellen de jeugdzorgwerkers vast dat zij beschikkingen van rechters niet op hoeven te volgen en dat de adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming enkel adviezen zijn en de onderzoekers van de Raad er geen verstand van hebben. De medewerkers van JBB hebben meer expertise dan wie dan ook. Deze uitspraken zijn in verschillende gesprekken gedaan waarbij getuigen aanwezig waren.

Deze houding van de GI maakt dat ook de moeder van de kinderen zich onaantastbaar waant en de vonnissen van de rechtbank naast zich neerlegt. Vader kiest ervoor om de strijd te strijden zoals die gestreden moet worden, via het recht. Dit leidt tot meerdere kort gedingen die telkens door vader worden gewonnen, met de opdracht aan moeder en JBB om de omgang op gang te brengen. Echter JBB verzint van alles om dat niet te hoeven doen en werkt omgang tegen.

Zo blijken er in het dossier meerder zaken te staan die niet kloppen. Informatie is niet geverifieerd en wordt zonder controle doorgestuurd naar derden. Er worden gedurende de gesprekken allerlei verwijten en beschuldigingen naar vader geuit door moeder zonder dat de jeugdzorgwerker ingrijpt. Ook de ontlastende bewijzen worden niet aangenomen door de jeugdzorgwerker. Om de zaak kracht bij te zetten gaat vader de formele procedures in. Vanaf dat moment strijdt vader niet alleen meer tegen de weigering van moeder om de omgangsregeling op gang te brengen maar ook tegen de GI die hem deze stap kwalijk neemt en hem vanaf dat moment tegen lijkt te werken. Dat hierbij niets te gek is blijkt wel uit de vele onjuistheden in het dossier waarbij de GI duidelijk niet aan waarheidsvinding doet. Alle ontwikkelingen worden hieronder puntsgewijs genoemd:

1. Bij de intake wordt duidelijk dat JBB niet mee gaat werken aan de opdracht van de rechter en de adviezen van de Raad van de Kinderbescherming. Vonnissen hoeven niet te worden opgevolgd en de adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming zijn enkel adviezen van mensen zonder expertise. De medewerkers van JBB zijn degenen met expertise en zij hoeven zich dus niets aan te trekken van derden. Althans, dat wordt gesteld door de jeugdzorgwerker RK en haar gebiedsmanager MS in diverse gesprekken.

2. Gedurende de looptijd blijkt dat de jeugdzorgwerker in het kamp van moeder is betrokken. Moeder kan onbelemmerd beschuldigingen uiten over vader (mishandeling, verwaarlozing en later zelfs misbruik) zonder aantoonbaar bewijs. De tegenbewijzen van politie, huisarts en Veilig Thuis dat er geen signalen zijn die hierop wijzen dan wel dat er geen aangiftes zijn gedaan worden als niet bestaand terzijde geschoven.
3. Als na enkele weken de ondertoezichtstelling wordt bekrachtigd door de rechtbank mag verwacht worden dat de jeugdzorgwerker de door de rechtbank bevolen omgangsregeling in gang zet. Echter als moeder weigert mee te werken besluit de jeugdzorgwerker de sessie met de melding dat als ouders er samen niet uitkomen er geen omgang komt. Hiermee een dikke middelvinger opstekend naar de rechtbank.
4. Binnen 6 weken na een ondertoezichtstelling dient er een plan van aanpak vastgesteld te worden en besproken te worden met beide ouders. Echter dit gebeurt niet. Ook dient er een risicotaxatie te worden opgesteld, waarvoor een thuisbezoek nodig is. De jeugdzorgwerker is nimmer bij vader thuis geweest.
5. De jeugdzorgwerker besluit dat er hulpverlening ingezet moet worden via een extern bureau. Zij weigert echter informatie over dit bureau te delen; ouders moeten dat zelf maar opzoeken. Na een informeel gesprek geeft vader zijn terugkoppeling aan de jeugdzorgwerker en geeft zijn akkoord op inzet van dit bureau. Echter het bureau geeft aan geen capaciteit te hebben om dit dossier aan te kunnen. Vanaf dat moment stelt de GI dat vader de hulpverlening heeft afgewezen en geen intrinsieke motivatie heeft voor hulpverlening. De onderbouwing hiervan wordt opgevraagd bij de GI, maar deze wordt niet gegeven.
6. Uit de hulpverleningsaanvraag blijkt dat onjuiste informatie is doorgestuurd naar het externe bureau. De informatie is niet alleen feitelijk onjuist, maar is ook niet geverifieerd en niet ter zake doende in het kader van de hulpverlening. In de zitting bij de Klachtencommissie kan de jeugdzorgwerker niet aangeven waar de informatie vandaan komt, erkent dat deze niet geverifieerd is en moet tevens erkennen dat deze informatie niet van belang was voor de hulpverlening. Hiermee wordt duidelijk dat de jeugdzorgwerker niet aan waarheidsvinding heeft gedaan, een wettelijk vereiste.
7. Dezelfde Klachtencommissie spreekt uit dat zij de keuze van de jeugdzorgwerker/GI om dit dossier in de methode Complexe Scheidingen in te delen onbegrijpelijk en onnavolgbaar acht. Hiermee is er geen ruimte meer voor de geadviseerde aanpak van de Raad voor de Kinderbescherming en wordt er tevens onvoldoende rekening gehouden met de faalrisico's.
8. Na de eerste zitting van de Klachtencommissie waarin enkele van de klachten van vader gegrond zijn verklaard stuurt de regiodirecteur van de GI een excuusbrief, maar er verandert niets. De gevolgen van de klachten worden ook niet hersteld.
9. Tijdens een bemiddelingsgesprek komt de gebiedsmanager met een opvallende uitspraak: de GI maakt zich zorgen om de geestelijke gesteldheid van vader. Die zorg wordt volgens de gebiedsmanager onderschreven door de huisarts en de POH van vader. Echter zowel de POH als de huisarts hebben vader al eerder gemeld dat zij de jeugdzorgwerker noch de GI hebben gesproken. Opnieuw een teken dat de GI liegt en met deze opmerking vader wil intimideren.

De uitspraken van de gebiedsmanager en de regiodirecteur zijn gedaan in het bijzijn van getuigen.

10. Maar het gaat de andere kant op: vermoedelijk geagiteerd vanwege de klachtzitting besluit de jeugdzorgwerker, zonder wettelijke toetsing bij de rechtbank, de opgelegde begeleide contacten te staken. Onder druk van een kort geding draait de regiodirecteur het besluit terug, wel wordt er alsnog een verzoek ingediend bij de rechtbank.
11. Naar aanleiding van de werkwijze van de GI wordt er door vader een open brief gestuurd aan diens gemeente, gemeenteraadsleden en college, de Tweede Kamerfracties en eveneens aan de Kinderombudsman, de Nationale Ombudsman en de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd. In plaats van de afzender te beantwoorden, wordt er door JBB geantwoord aan de gemeente. Er is nooit geantwoord aan vader.
12. Er wordt een nieuwe jeugdzorgwerker aangesteld: LM. Bij aanvang van dit contact wordt duidelijk dat als gevolg van de open brief de GI op oorlogspad is.
13. Tijdens het intakegesprek met de nieuwe jeugdzorgwerker wordt duidelijk dat er veel niet klopt in het dossier: zo zijn er inderdaad geen risicotaxaties opgesteld en blijken de overwegingen die hebben geleid tot beslissingen niet vastgelegd te zijn in het dossier.
14. In de een 2^e klachtzitting verklaart de Klachtencommissie alle vijf de klachten over het niet nakomen van termijnen en wettelijke voorschriften gegrond. Opnieuw volgen wel excuses, maar geen oplossingen en correcties. Na bijna 2 jaar is er nog altijd geen plan van aanpak ondertoezichtstelling vastgesteld, ondanks dat deze inmiddels al een keer verlengd is.
15. Op basis van de uitlatingen van de jeugdzorgwerker over het niet in orde zijn van het dossier vraagt vader een dossieronderzoek aan. De bestuurder accepteert dit verzoek en geeft aan op zoek te gaan naar een partij die dit kan uitvoeren. Aangezien vader geen slager wil die zijn eigen vlees keurt vraagt hij om de Nationale Ombudsman, de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd of de gemeente dit te laten onderzoeken. Er wordt tevens een verzoek ingediend bij de Kinderombudsman.
16. Ondertussen heeft vader een klacht ingediend bij de Nationale Ombudsman over de wijze van afhandeling van de gegrond verklaarde klachten door de bestuurder van de GI.
17. De nieuwe jeugdzorgwerker zou opnieuw hulpverlening inzetten via het zelfde bureau dat eerder het dossier heeft afgewezen. Echter de bepaling hulpverlening wordt niet uitgezonden aan de gemeente. Pas nadat vader de regiodirecteur hierop aanspreekt wordt deze verzonden. De regiodirecteur rest niets anders dan wederom excuses te maken voor het falen van haar organisatie.
18. Volgens de GI heeft dit externe bureau wederom aangegeven, alsmede ook een tweede bureau, dat zij dit dossier niet aannemen omdat uit gesprekken blijkt dat vader geen intrinsieke motivatie heeft voor hulpverlening. Echter vader heeft nimmer met deze bureaus gesproken. De e-mails waarin de bureaus dit gemeld zouden hebben worden ondanks meerdere verzoeken niet ter beschikking gesteld aan vader. Vader weet inmiddels dat deze e-mails niet bestaan.

19. De jeugdzorgwerker blijft stellen dat vader niet gemotiveerd is voor hulpverlening. Vader schakelt zijn eigen hulpverleners in om deze stelling uit de wereld te helpen. Echter de brieven van de hulpverleners van vader worden als niet geloofwaardig terzijde geschoven.
20. De jeugdzorgwerker geeft letterlijk aan dat zij haar visie over vader nimmer zal wijzigen ook al zijn deskundigen van mening dat haar visie onjuist is. Adviezen van derden die tegen haar standpunt ingaan, zal zij niet op hoeven te volgen. Derhalve kenbaar makend dat zij vast blijft houden aan haar standpunten en dat voortschrijdend inzicht niet bestaat.
21. Advies van de Nationale Ombudsman en de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd luidt dat er mediation opgestart moet worden tussen de GI en vader. Deze opstart wordt op diverse wijzen vertraagd door de GI, maar wordt uiteindelijk gestart.
22. Aan de mediation zit een geheimhoudingsovereenkomst vast. Na afloop wordt deze overeenkomst direct geschonden in de rechtbank door de regiodirecteur. In de klachtzitting bij de Klachtencommissie heeft de regiodirecteur geen afdoende antwoord op de vraag waarom ze zich niet gehouden heeft aan deze geheimhoudingsovereenkomst. In de zitting verdedigt ze haar actie door aan te geven dat ze toestemming heeft van de mediator. Die toestemming zou staan in e-mails van de mediator aan haar. Opvallend genoeg geeft de mediator desgevraagd aan géén toestemming te hebben verleend. Derhalve kan vastgesteld worden dat de regiodirecteur liegt tegen de Klachtencommissie, hiermee niet alleen de vader schofferend maar ook aantoonde de Klachtencommissie te minachten.
23. Ondertussen weigert de bestuurder zonder verdere kennisgeving vader inzage te geven in het dossier.
24. In de beantwoording op de vragen van de Kinderombudsman staan diverse onwaarheden en worden de feiten verdraaid. Met aantoonbare bewijzen kan een grote hoeveelheid wedervragen gesteld worden met betrekking tot hoe de GI aan deze informatie komt. Een van de leugens gaat zover dat de jeugdzorgwerker stelt vader in het ziekenhuis bezocht te hebben met de kinderen op een moment dat vader al niet meer in het ziekenhuis verbleef.
25. Vanaf 16 oktober 2017 is er geen inhoudelijk gesprek meer geweest over de ondertoezichtstelling tussen jeugdzorgwerker en vader. De jeugdzorgwerker reageert nergens op en wil geen inhoudelijke gesprekken aangaan; zij wil enkel een gesprek hebben over de wijze van communicatie.
26. Gemaakte afspraken in de mediation worden niet nagekomen. Externe partijen lijken onder druk gezet te worden om te handelen zoals de GI wenst, om zo in aanmerking te blijven komen voor opdrachten.
27. Aan de gemeente worden door de GI toezeggingen gedaan, waaronder dat de GI er alles aan doet om het vertrouwen van vader in de GI te herstellen, echter er is geen uitvoering hiervan. Gesprekken worden niet gevoerd en de voorstellen van vader om te komen tot vertrouwen worden geweigerd.
28. In de stukken naar de rechtbank stuurt de jeugdzorgwerker een brief met diverse beschuldigingen. Zo stelt de jeugdzorgwerker dat vader moeder bevecht, moeder en de

kinderen lastigvalt en schadelijke updates op social media plaatst. Echter geen van de stellingen wordt onderbouwd met bewijzen. Sterker nog: het is moeder die aantoonbaar schadelijk updates plaatst op haar social media. Hierover worden echter geen opmerkingen geplaatst in het schrijven. De jeugdzorgwerker wekt hiermee de schijn dat zij niet neutraal is en dat zij bewust smadelijke stukken over vader schrijft met als doel de rechter in een bepaalde richting te duwen in diens besluitvorming. Deze handelswijze toont wederom aan dat waarheidsvinding bij deze GI niet hoog aangeschreven staat en dat men tot alles in staat is om de eigen belangen te waarborgen boven de belangen van de kinderen.

29. In de gesprekken die vader met de gemeenten voert wordt duidelijk dat de GI alles in het werk stelt om vader als onbetrouwbaar af te schilderen en als een teleurgestelde ouder. De bestuurder herkent zich niet in de brieven van vader, echter daarmee (h)erkent hij ook niet de onderzoeken van de Kinderombudsman en de Nationale Ombudsman.
30. De Kinderombudsman en de Nationale Ombudsman hebben begin 2018 een onderzoek opgestart naar dit dossier. Het onderzoek spitst zich toe op de navolgende vragen:
  - a) Leeft de GI de wet- en regelgeving na?
  - b) Houdt de GI zich aan het Haags Kinderrechtenverdrag?
  - c) Handelt de GI op een dusdanige wijze zoals van een GI verwacht mag worden in het kader van goed bestuur?

Bestuurder, regiodirecteur, gebiedsmanager en jeugdzorgwerkers weigeren om constructief en inhoudelijk met vader in gesprek te gaan. Inmiddels is vast komen te staan dat de GI onder grote druk staat van de samenwerkende gemeenten in Brabant, mede aangezwengeld door de handelingen van vader. Het lijkt erop dat dit impact heeft op de contractonderhandelingen tussen de gemeenten en de GI. Hierdoor loopt de GI een groot economisch risico met de mogelijkheid van sluiting van één of meer kantoren. Om dat te voorkomen wordt er alles aan gedaan om vader te intimideren en te framen.

Daarnaast is de GI inmiddels van mening dat de activiteiten van vader binnen de Stichting HOVS schadelijk zouden zijn voor de kinderen en dat als vader hiermee doorgaat zij geen activiteiten zal opstarten voor contactherstel. Hiermee wordt niet alleen duidelijk dat zij vader wil intimideren en chanteren, maar ook dat de belangen van de GI zwaarder wegen dan de belangen van de kinderen en hun ontwikkelingsbedreigingen.

Dossier 6: De jeugdzorgwerker meegezogen in kamp van vader

Ook in dit dossier moeten we vaststellen dat JBB volledig de weg lijkt te zijn kwijtgeraakt en de jeugdzorgwerker is 'meegezogen' in het kamp van de vader. Er zijn zeer discutabele beslissingen genomen, beschikkingen zijn niet uitgevoerd en het rapport van een bijzondere curator is volledig genegeerd. Ook is de hulpverlening aan de kinderen gesaboteerd, hebben jeugdzorgwerkers een-tweetjes met advocaten, worden kinderen in onveilige situaties achtergelaten en wordt uiteindelijk de hulpverlening gestaakt zonder resultaat. Met ander woorden: de gecertificeerde instelling heeft meerdere jaren geld ontvangen, de zaak laten escaleren en de kinderen slechter achtergelaten dan voor de betrokkenheid van de JBB. In dit dossier heeft de betrokken ouder gekozen voor een uitgebreide tijdlijn om zo een patroon vast te leggen in het handelen van de gecertificeerde instelling.

NB Dit dossier is inmiddels beëindigd echter de cliënt heeft nog een klachtenprocedure lopen bij de GI. Dit als opmaat voor verdere procedures bij het SKJ en de Nationale Ombudsman.

Situatie bij aanvang ondertoezichtstelling

Bij beschikking uit 2011 (en gewijzigd in 2013) is vastgesteld: hoofdverblijf bij moeder en vader een omgangsregeling van om het weekend en om de week woensdag met overnachting. Dochter is weggelopen naar vader in augustus 2015 en de omgangsafspraken worden niet nageleefd. Er liggen diverse aangiftes wegens onttrekking aan het ouderlijk gezag.

Januari 2016

Op 20 januari vindt een gesprek plaats. Hiervan wordt het volgende verslag gemaakt:

- Het doel van de OTS zal zijn een omgangsregeling op te stellen, waar beide ouders zich aan conformeren en gezamenlijk uitdragen naar de kinderen. Het vasthouden van moeder aan: hoofdverblijf is bij mij en omgang met vader, zal de kinderen verder van haar afdrijven. Vader heeft gezegd te willen werken aan een oplossing dat de kinderen bij moeder zouden kunnen wonen en een flexibele, uitgebreide omgang met hem. Ook [REDACTED] zal gaan ageren tegen een huidige situatie.

Op 25 januari is de uitspraak over de ondertoezichtstelling. De opdracht van de rechter luidt: onderzoek waar de kinderen het beste hun hoofdverblijf kunnen hebben. JBB houdt echter haar eigen stelling van 20 januari vast: inzetten op het veranderen van de omgangsregeling en negeert de opdracht van rechter om onderzoek te verrichten. Vaders toezegging mee te willen werken heeft hij eind februari veranderd in de aanvraag van hoofdverblijf bij hem. Er gaan geen alarmbellen rinkelen bij JBB, maar JBB gaat vader helpen met zijn verzoek. Er ligt reeds een beschikking met een omgangsregeling voor vader, maar daar houdt hij zich niet aan. JBB grijpt niet in en handelt niet naar de bestaande beschikking. Daarentegen verwijt JBB moeder dat zij wil vasthouden aan de huidige beschikking (hoofdverblijf bij moeder, omgangsregeling met vader) en stelt kort daarop in het dossier dat moeder hierdoor de boel op scherp zet.

In het verslag van het van 20 januari staat tevens vermeld:

- Tijdens ons ES-gesprek heeft moeder het gehad over een "heel ernstig feit" waarom ze niet met vader in gesprek kan komen, maar ze kan er niet verder niet op ingaan (wordt ook naar gerefereerd in bijlage). BJJ kan hier nu niet adequaat op reageren, dit draagt in ieder geval niet bij aan een verbetering van de situatie. Voor moeder lijkt het het moeilijkst het gezamenlijk ouderschap aan te gaan met vader. Zo kan zij zich niet conformeren aan de zomervakantie-afspraken

In het Raadsrapport heeft moeder huiselijk geweld genoemd, JBB heeft hier niets mee gedaan. De schuld wordt bij moeder gelegd.

Februari 2016

Jeugdzorgwerker (voogd) LM zegt tijdens een huisbezoek niet aan waarheidsvinding te doen en vraagt aan de kinderen wat ze willen, waarna ze vervolgens zelf invult: "Jullie willen rust hè?" Moeder vraagt een individueel gesprek aan, voor de eerste keer. Pas in april reageert voogd hierop en vraagt moeder te motiveren waarom zij een individueel gesprek wil. Uiteindelijk wordt haar dit pas aangeboden op 20 juli – één dag voor de zitting van 21 juli. Vervolgens wordt op 21 juli in de rechtbank door JBB gesteld dat moeder 'alleen maar individuele gesprekken wil'. Dit is niet waar en hiermee manipuleert jeugdzorgwerker de rechter.

Op 28 februari wordt in het dossier vermeld dat uit de risicotaxatie van zoon komt dat psychiatrische problematiek bij moeder onbekend is.

Maart 2016

Op 1 maart wordt een kernbeslissing genomen. Opmerkelijk is dat dit document pas op 5 juli wordt aangemaakt, maanden later dus! Dit gebeurt idem bij het teamoverleg op 24 mei.

De eerste weken OTS heeft opgeleverd dat er tot-nu-toe gesteld kan worden: moeder stelt: "eerst [rooster] terug naar mij en dan kijken wel verder". Vader stelt: "eerst plaatsing formaliseren, dan kunnen we terug naar goed contact met moeder werken". Er lijkt wroeging t.a.v. het verleden bij moeder (relatie tussen ouders, betrokkenheid hulpverlening).

Volgens de jeugdwet hoort JBB zich aan de beschikking van de rechter te houden. Dit is niet gebeurd, maar vervolgens neemt JBB op in het dossier: "Er lijkt wroeging bij moeder." Moeder wordt hierdoor in een bepaalde hoek geduwd, terwijl dit een stelling van JBB is zonder dat er diagnostisch onderzoek is geweest en er is op dit moment nog steeds sprake van ex-partnergeweld en kindermishandeling, wat voogd bestempelt als wroeging. Moeder wil echter dat JBB zich aan de Jeugdwet en beschikking houdt.

Verder staat hier geschreven:

Vorige keer besproken (in vrijwillig kader). Eerder onderzocht wat maakt dat [rooster] niet bij moeder wil zijn. [rooster] wil bij vader wonen, maar is nog bij moeder. Moeder lijkt helemaal niet flexibel te (kunnen?) zijn. Is moeder bereid daaraan te werken? (dit onderzoeken). Dat wil ze pas als [rooster] terug is bij haar. Moeder geeft aan (tijdens afwezigheid vader) dat er sprake is (geweest) van mishandeling van moeder door vader. Bespreekt moeder dit met [rooster] erbij? Zijn ouders in staat vooruit te kijken en te werken aan gezamenlijk ouderschap? Anders ook voor [rooster] duidelijkheid creëren. Vader gaat hoofdverblijf aanvragen voor beide kinderen, maar op welke termijn? Dit uitzoeken. GV gaat hoofdverblijf verzoek voor [rooster] van vader wel ondersteunen (middels brief). Voor [rooster] nog eerste periode aankijken en onderzoeken.

Dochter wil dus niet bij moeder wonen omdat moeder niet flexibel zou kunnen zijn. JBB wil dit onderzoeken, maar dit is niet (diagnostisch) gebeurd. Dochter is een puber, zij schopt tegen grenzen aan. De mishandeling wordt niet onderzocht, maar de vraag wordt wel gesteld of moeder dit met de kinderen bespreekt. De vraag wordt gesteld of ouders in staat zijn te werken aan gezamenlijk ouderschap en zo nee, dan lijkt ook zoon weg te moeten bij moeder. Er wordt echter niet onderzocht waarom ouders geen gezamenlijk ouderschap aan kunnen gaan. Later in het dossier staat dat vader niet samen wil/kan werken, maar toch wordt hoofdverblijf naar vader ondersteund.

Op 2 maart wordt in het dossier vermeld dat uit de risicotaxatie van dochter komt dat er sprake is van psychiatrische problematiek bij moeder. Dit is opmerkelijk, gezien in de risicotaxatie van zoon

van 2 dagen eerder vermeld wordt dat psychiatrische problematiek bij moeder onbekend is. Er is geen brondocument dat bevestigt dat er inderdaad sprake is van psychiatrische problematiek. Verder is de gehele risicotaxatie in de optiek van moeder onterecht uiterst negatief ingevuld, wat ook geldt voor de risicotaxatie van zoon. Niets wordt onderbouwd met documentatie.

Opvallend is tevens dat moeder deze risicotaxaties niet kreeg toen zij in juni het dossier opvroeg omdat er in juli een zitting gepland stond. Door haar de beide risicotaxaties niet te geven is haar de mogelijkheid ontnomen om zich tijdig te kunnen verweren, op basis van volledige gegevens. In oktober/november werd vervolgens door de gebiedsmanager volgehouden dat moeder het complete dossier ontvangen heeft van voogd. Pas toen moeder concreet benoemde wat ontbrak kon de gebiedsmanager er niet meer onderuit en uiteindelijk ontving moeder pas in november deze foutief ingevulde risicotaxaties. Ondertussen was de lijn uitgezet, was de zitting in de rechtbank achter de rug (inclusief advies van JBB) en heeft moeder zich niet kunnen verdedigen tegen deze leugens. Inmiddels beschikt zij over een psychologisch onderzoek waaruit blijkt dat zij geen ernstige psychiatrische stoornis heeft.

Op 2 maart vindt er eveneens een gesprek plaats. Voorafgaand aan dit gezamenlijke gesprek maakt voogd 2 koffies en neemt deze mee naar de gesprekskamer. Dit valt moeder op en om het ijs te breken maakt ze een grapje richting voogd: *“Neem je nu een dubbele shot koffie?”* waarop voogd hooghartig antwoordt: *“Nee, dat is voor vader”* Moeder wordt niets aangeboden en zij moet haar drankje zelf meenemen.

Tijdens dit gesprek wordt moeder door vader bedreigd. Zij geeft dit tot 3x toe aan maar voogd grijpt niet in, kijkt steeds dieper weg in haar papieren en gaat ineens over op een ander onderwerp. Op dit moment heeft ze al een onderonsje met vader, waarvan moeder op dat moment nog niet op de hoogte was.

Tot slot wordt op 2 maart aan het einde van de middag het concept Plan van Aanpak gestuurd, waarop moeder voor vrijdag 4 maart moet reageren. Ze heeft hiervoor dus 1 dag de tijd. Het definitieve Plan van Aanpak is gedateerd op maandag 07-03-2016 en ligt direct na het weekend op de deurmat. Dit terwijl maandag geen werkdag is voor de betrokken voogd. Dit Plan van Aanpak is dus niet besproken of samengesteld met ouders. Met dit document kan vader een rechtszaak aanspannen tegen moeder om het hoofdverblijf van de kinderen te krijgen, want hij voelt zich gesteund door JBB. Moeder weet tegelijkertijd niet concreet waaraan zij moet werken om de dreigende uithuisplaatsing van de kinderen naar vader af te wenden.

In het Plan van Aanpak wordt de volgende benodigde hulpverlening vermeldt door Bureau Jeugdzorg (BJZ, sinds 1 januari 2017 is deze naam gewijzigd naar Jeugdbescherming Brabant, JBB):

- Ouders leren communiceren. Goodwill en vertrouwen kweken.
- Er moet zicht komen op welbevinden en draaglast van kinderen in de strijd.
- Moeder heeft iemand nodig om e.e.a. neutraal te verwoorden.
- Mediation, elke vorm van bemiddeling, kan passend zijn, mits beide ouders volledige medewerking en inzet verlenen.

- Onderhandelingen over omgang en overleg over gemaakte afspraken stagneert tussen vader en moeder. Uithuisplaatsing naar vader wordt door BJZ verzocht.

Daarnaast stelt BJZ de volgende eisen:

- Ouders verlenen medewerking aan uitvoeren van gezamenlijk ouderschap.
- Ouders geven inzicht in hun dagelijkse opvoedsituatie.
- Moeder en dochter hebben ouder-kind gesprekken om hun contact te normaliseren.

Bovengenoemde door BJZ zelf opgestelde doelen zijn niet behaald. Er staat niets in het Plan van Aanpak omtrent de opdracht die de rechter had meegegeven, namelijk het onderzoeken waar de kinderen het beste hun hoofdverblijf kunnen hebben.

Op 13 maart vraagt moeder nogmaals, nu schriftelijk, om een individueel gesprek, met urgentie. Op 16 maart ontvangt zij van voogd de reactie dat deze dit moet overleggen. Op 25 maart volgt een reactie van voogd waarin zij moeder om argumenten vraagt waarom moeder een individueel gesprek wil.

Tussen 16 maart en 25 maart wisselen voogd en de advocaat van vader meerdere e-mails uit. Zij lijken hierbij onder één hoedje te spelen om het hoofdverblijf van de kinderen op een veilige manier bij vader te krijgen. Voogd ondersteunt het hoofdverblijf van dochter bij vader en spreekt verder uit dat ze verwacht dat de wens van zoon om bij vader te wonen consistent zal zijn. BJZ bevestigt later (in het MCB van 24 mei) deze eigen stellingname in het dossier, door te vermelden dat de wens van zoon consistent is. Voogd lijkt hier zelf naartoe te werken.

Op 25 maart laat voogd per e-mail aan de advocaat van vader weten dat BJZ achter hoofdverblijf van dochter bij vader staat. Ondertussen komen er berichten vanuit de school van dochter die gedragsproblemen melden.

April 2016

Op 5 april stuurt moeder een uitgebreide argumentatie over wat er gebeurt, aangevuld met haar zorgen. BJZ hoort haar niet en voogd biedt haar pas op 5 juli een datum voor een individueel gesprek aan. Dit eerste datumvoorstel komt dus 3 maanden na het initiële verzoek van moeder! Voogd wil dit gesprek de volgende dag al, op 6 juli, wanneer moeder ook naar BJZ komt om het dossier op te halen. Voor moeder is 1 dag van tevoren te kort om een vertrouwenspersoon mee te kunnen vragen. Daarnaast wil voogd de geplande gezamenlijke afspraak van 6 juli verzetten naar 20 juli, één dag voor de zitting. Moeder geeft hierop aan dat zij zich de dag voor de zitting moet concentreren op de zitting, waarna jeugdzorgwerker het gezamenlijke gesprek annuleert. Later stelt voogd voor het individuele gesprek 20 juli voor, geen rekening houdend met wat moeder eerder heeft aangegeven. Manipulatie! Ondertussen wordt moeder elk gesprek blootgesteld aan mishandeling door haar ex-partner in het bijzijn van BJZ, terwijl BJZ tegen de rechter vermeldt dat moeder de gezamenlijke gesprekken frustreert.

Op 8 april geeft voogd in een gezamenlijk gesprek aan dat ouders goodwill moeten tonen; er wordt niets gedaan met het gegeven dat moeder dit wel doet en vader niet, dit wordt niet gemonitord. Vaders tegenwerkende gedrag wordt niet begrensd. Voogd geeft tevens aan dat dochter het gesprek

met moeder aan moet gaan omdat zij hier anders later last van krijgt, maar hulp hierbij blijft uit. BJZ doet niets aan het door haar zelf opgestelde doel 'contactherstel dochter en moeder'. Voogd noemt daarnaast dat vader moeder meer moet informeren over dochter nu dochter bij hem woont, maar ze monitort niet of dit gebeurt – terwijl dit uitblijft.

In ditzelfde gesprek vraagt vader of het door moeder tijdens de ondertoezichtstellingszitting van 25 januari 2016 ingediende rapport van Zingeving en Autonomie. Moeder wil hierop geen antwoord geven, waarna voogd aangeeft er dan niets mee te doen. Dit terwijl de rechter heeft aangegeven dit een belangrijk stuk voor voogd te vinden. Uiteraard gaat dit stuk over vader, anders had moeder het niet ingediend. In moeders optiek vraagt vader naar de bekende weg en steunt voogd hem hierin.

Het is 29 april en het is meivakantie. Vader houdt zich niet aan de gemaakte afspraken en moeder stuurt voogd een e-mail met de vraag welke stappen nu ondernomen kunnen worden. Haar reactie luidt: "Zet vader in CC zodat ik kan reageren." Vervolgens wordt de verantwoordelijkheid bij beide ouders gelegd onder het mom 'los het samen maar op' en vraagt voogd aan vader om naar moeder te reageren welke stappen hij heeft ondernomen om zich aan de gemaakte afspraken te houden en dus om dochter terug naar moeder te sturen nu ze is weggelopen. Vader reageert op 30 april met verwijten, en voogd laat het hierbij zitten. Vader geeft aan dat voogd met de kinderen moet praten en duwt zo de kinderen in de handen van een ondeskundig iemand.

Mei 2016

Op 11 mei en 20 mei worden e-mails aan school verstuurd met het verzoek om informatie. Hiervan staat geen gespreksverslag in het dossier.

Op 13 mei vindt er een gesprek plaats. Moeder heeft hiervan zelf een verslag geschreven, waarin vermeld staat dat voogd zegt: *"Als vader niet een rechtszaak was gestart, dan waren wij dus kritisch gaan kijken moeten wij het hoofdverblijf van dochter of de omgangsregeling niet aanpassen, en gaan wij dat door de rechter laten bekrachtigen als wij er hier samen niet uit komen? Mijn conclusie zou onderdaad op een gegeven moment zijn zoals ik er nu in sta, daar komen wij samen nu niet aan uit dus zou dik at wel aan de rechter vragen."* Dit terwijl de opdracht van rechter was om te onderzoeken waar het beste het hoofdverblijf voor de kinderen kan zijn. Dus nu vader een rechtszaak is gestart, meent voogd geen inspanning meer te hoeven doen om te onderzoeken waar kinderen het beste hoofdverblijf kunnen hebben. Ondertussen stuurt voogd wel een brief naar de rechtbank waarin ze het hoofdverblijf bij vader ondersteunt, zonder dat zij enig zicht heeft op de situatie.

In ditzelfde gesprek zegt moeder: *"Je hoort, nee, ik zeg, je hoort mijn zorgen, je kent mijn zorgen, je ziet wat er nu gebeurt, maar zoon wil graag naar zijn vader. Vind je dat verantwoord? Kan dat op dit moment?"* waarop voogd antwoordt dat zij daar wel naartoe werken. Voor moeder bevestigt dit dat voogd haar niet hoort en blijkbaar niets heeft gedaan met haar e-mail van 5 april.

In dit gesprek ziet voogd ook duidelijk dat dochter een loyaliteitsprobleem en hechtingsprobleem heeft, maar doet er verder niets mee.

Op 17 en 18 mei voert voogd gesprekken met de kinderen. Hiervan zijn geen gespreksverslagen aanwezig in het dossier.

Op 18 mei geeft vader aan grote zorgen te hebben over zoon en vraagt voogd in gesprek te gaan. Moeder krijgt het idee dat vader en voogd zoon onder druk zetten. Zoon geeft aan meer contact met vader te willen en in plaats van zoon normaliteit bij te brengen, gaat voogd werken aan een verruimde omgangsregeling, zonder deugdelijk onderzoek naar of dit wel verantwoord is. Later blijkt (uit het rapport van de bijzondere curator op 21-12-16) dat vader een onveilige opvoedomgeving is voor de kinderen. Zoon begint ondertussen raar gedrag te vertonen thuis en loopt op 11 juli weg, 2 weken voor zijn 12^e verjaardag en 2 weken voor de zitting over het hoofdverblijf van dochter. In het dossier staat vermeld dat vader in februari 2016 hoofdverblijf voor beide kinderen aan wil vragen, waarbij voogd schrijft dat dit voor zoon nog even moeilijk is: *"Even aankijken, hij is nog net geen 12 jaar."*

Eveneens op 18 mei stuurt voogd een format voor informatieoverdracht tussen ouders. In het daarop volgende gesprek zegt voogd dat ouders er niets mee hoeven te doen. Van de wet moet vader moeder echter informeren nu dochter 100% bij hem verblijft. Hier wordt niets mee gedaan door voogd.

Op 22 mei gaat moeder, onder druk van BJZ, akkoord met de verruimde omgangsregeling voor zoon. 2 dagen later in het teamoverleg beweert voogd ineens dat moeder weigert mee te bewegen. Hierdoor wordt het team verkeerd geïnformeerd en wordt moeder als weigerachtige ouder gezien. Deze dag werd de kernbeslissing genomen.

Op 24 mei vindt een teamoverleg plaats. Het document hierbij wordt pas op 5 juli aangemaakt, 6 weken later dus weer. In het verslag staat onder meer:

Juridisch: Vader kan voor [ ] ook wijziging hoofdverblijf aanvragen (en nihilstelling alimentatie). JZW wil aan wens [ ] tegemoet komen, wens om meer bij vader te zijn is consistent. In gezamenlijke gesprekken is getracht [ ] vaker naar vader te laten gaan. Moeder geeft tot nu toe geen gehoor aan deze wens. JZW wil verzoek indienen wijziging zorg- en opvoedtaken

Ondanks dat moeder 2 dagen eerder akkoord is gegaan met de verruimde omgangsregeling voor zoon informeert voogd het team onjuist. Naar 'de wens van zoon' is in haar optiek actief door vader en voogd naartoe gewerkt.

In het verslag staan eveneens adviezen vermeldt vanuit het team:

6. Adviezen en tips MCB-groep

- Bespreken of [ ] vaker naar vader kan. Twee opties: UHP van moeder naar vader of wijziging hoofdverblijf. Wat te doen? In ieder geval gesprek aangaan met moeder, risico is aanwezig dat ook [ ] de verblijfplaats bij vader gaat "afdwingen". De meest wenselijke situatie is die waarin beide ouders een hoofdverblijfplaats ondersteunen en er een gezamenlijk gedragen omgangsregeling bestaat (met mogelijkheden tot wisselingen op kindniveau). Er moet aandacht zijn voor een goed contact met moeder.

Het team adviseert uithuisplaatsing en vreest dat zoon dit gaat afdwingen. Hoewel zoon nu vaker naar vader gaat, loopt hij op 11 juli weg en grijpt BJZ niet in, maar staat toe dat zoon geïsoleerd wordt van zijn moeder.

Aan het doel omtrent aandacht voor een goed contact tussen dochter en moeder wordt geen gehoor gegeven. Op een later moment, in juli, gaat voogd actief tussen dochter en moeder in staan en schaadt de ouder-kindband. Verderop in de tijdlijn wordt dit toegelicht.

Ondertussen wordt de informatie van moeder over huiselijk geweld nog steeds door voogd genegeerd en wordt moeder gedwongen mee te gaan in de wens van (vader en) de kinderen zonder enig deugdelijk onderzoek. Moeder heeft alle reden tot bezorgdheid over een uitbreiding van de omgangsregeling. Immers, als de kinderen bij vader zijn verslechtert het contact tussen kinderen en moeder. Dit is gebleken want tijdens de ondertoezichtstelling is ook zoon weggelopen en inmiddels ziet moeder haar kinderen niet meer tot heel af en toe.

Juni 2016

Op 6 juni vraagt moeder in een e-mail aan voogd hoe te komen tot contactherstel met haar dochter. Hierop heeft zij geen reactie gekregen van voogd.

Wat vind u dat ik moet doen? Er is geen contact met onze dochter, er is geen samenwerking tussen ons als ouders, vind u dat ik nu gewoon met vader akkoord moet gaan, zodat hij [rooster] van haar moeder laat vervreemden en gelukkig kan maken? [rooster] wordt hiermee heel kwetsbaar gemaakt, ze heeft beide ouders nodig. Nu het idee over wat het belang is van [rooster] zo ver uiteen ligt, er ook niet over gesproken kan worden, er ook geen bereidheid is samen te werken, wat vind u dat ik kan doen? Om tot samenwerking te komen met vader ben ik afhankelijk van vader.

Graag uw advies hoe we tot contactopbouw en structurele oplossingen komen.

Op 8 juni is er een gesprek, waarvan moeder zelf een verslag maakt. Hier staat onder meer dat voogd zegt: *"En daarmee geeft moeder ook aan, als het moeilijk gaat bij moeder en dan mag ze naar jou (vader), en er gebeurt verder niets mee, dan wordt ze keer op keer voor haar gevoel bevestigd dat het niet leuk is bij mama en het is beter bij papa. Keer op keer hoeft zij daar niets mee. Dan is het rustig voor haar, dan is het probleem uit de weg, zit ze veilig bij jou (vader) voor haar gevoel en gaat ze weer verder met de orde van de dag. Maar het feitelijke probleem dat er een conflict is geweest en het is niet opgelost dat blijft keer op keer bestaan en dat moeten we aangaan, dat moet dochter aangaan. En dat kan ze niet alleen, daar moeten ouders bij helpen, daar kan ik haar bij helpen. Dat moet ze wel aangaan, ze moet die conflicten gaan oplossen."* Dit klinkt veelbelovend, maar vervolgens doet voogd hier niets mee. Vader heeft verderop in het dossier aangegeven hulp nodig te hebben bij het stimuleren van de kinderen in contact met hun moeder. BJZ ziet echter niet dat vader de boel manipuleert, want als er eenmaal hulp geïndiceerd is trekt vader zich met allerlei smoezen terug van hulpverlening.

Voogd geeft wel aan dat door vaders houding van het openhouden van de deur voor dochter wanneer zij wegloopt bij moeder en het niet terugsturen van haar, moeder geen grenzen kan stellen. Hier doet vader vervolgens niets mee.

Voogd zegt eveneens dat ze heeft gehoord dat moeder negatieve dingen zegt over vader, maar kan geen concrete voorbeelden noemen. Ze zegt ook dat ze niet weet of dit waar is. In de rechtbank wordt vervolgens gezegd dat moeder zich negatief uitlaat over vader. Dit is nergens op gefundeerd.

Er wordt een afspraak gemaakt voor een gezamenlijk gesprek tussen voogd, dochter en moeder om over de zomervakantie te praten, waarbij het alleen over de zomervakantie mag gaan. Hoewel dit het eerste en enige georganiseerde contact tussen moeder en dochter is, mag het niet over alle andere zaken die zijn voorgevallen gaan.

Op 9 juni vraagt moeder haar dossier op en krijgt enkel een gedeelte. In november, na een klachtgesprek met de gebiedsmanager, vraagt zij om ontbrekende stukken. De gebiedsmanager beweert dat moeder alles heeft ontvangen, maar enkele dagen/weken later ontvangt moeder de

risicotaxaties waarin gesteld wordt dat er sprake is van een borderline persoonlijkheidsstoornis bij moeder. Deze zijn in de optiek van moeder bewust achter gehouden.

Op 22 mei stuurt moeder een e-mail aan vader en doet vier pogingen om tot overeenstemming te komen voor de vakantie. Volgens vader en BJZ zou 3 weken vakantie voor dochter bij moeder te lang zijn en hij houdt alles af. Voogd doet hier niets mee en staat hierdoor contactherstel tussen dochter en moeder in de weg.

Juli 2016

Moeder ontvangt op 5 juli een e-mail van voogd dat zij de volgende dag haar dossier kan ophalen en dat ze de gezamenlijke afspraak wil gebruiken voor het door moeder verzochte individuele gesprek. Omdat moeder in 1 dag tijd niet geregeld krijgt dat er een vertrouwenspersoon met haar meegaat is dit voor haar geen optie. Zonder de reactie van moeder af te wachten verplaatst voogd de gezamenlijke afspraak naar 20 juli.

Op 6 juli ontvangt moeder van voogd een e-mail waarin deze aangeeft de rechtbank te hebben gebeld waar het proces verbaal blijft met in de bijlage de brief die ze naar de rechtbank zou hebben gestuurd op 17 mei. Navraag bij de rechtbank leert dat zij geen brief van BJZ heeft ontvangen en de documenteigenschappen van de brief tonen aan dat deze brief op 6 juli is aangemaakt, enkele minuten voordat deze brief als bijlage in de e-mail is verzonden. De brief is niet op briefpapier en is niet ondertekend, wat sterk de indruk wekt dat deze brief nooit is verzonden. Voor moeder is het echter te laat om door het indienen van een Hoger Beroep het proces verbaal alsnog te verkrijgen, waardoor haar de mogelijkheid is ontnomen voor haar belangen en die van de kinderen op te komen. Opvallend is ook dat de brief niet in het dossier is opgenomen en dat de e-mail niet is vermeld in het contactjournaal.

Op 11 juli loopt zoon weg en wil voogd een gesprek met zoon, maar vader houdt dit tegen. Vervolgens wil voogd een gesprek met ouders samen, maar ook dit houdt vader tegen. Voogd grijpt niet in en staat daarmee toe dat er geen contact is tussen moeder en zoon. Direct na de zitting van 21 juli neemt vader de kinderen voor 3 weken mee op vakantie en voogd grijpt niet in waarmee zij toelaat dat zoon verder van moeder geïsoleerd en daarmee vervreemd raakt. Er is geen kans om dingen uit te praten. Moeder leest later in het dossier dat JBB zich vanaf 3 augustus niet meer met het dossier bemoeide omdat er een bijzondere curator was aangesteld door de rechtbank die het over zou nemen en die interventies zou plegen. Dit klopt echter niet, de bijzondere curator was aangesteld om onderzoek te doen – dat wat de opdracht voor BJZ was maar waaraan BJZ niet heeft voldaan – en niet om interventies te plegen.

Op 11 juli stuurt moeder een e-mail naar voogd met de kenmerken van ouderverstoting die zij ziet bij haar kinderen, ter voorbereiding op het individuele gesprek een dag later, en vraagt zij voogd de meldcode in te zetten. Hiermee is nooit iets gedaan, behalve dat die bij het kopje 'onveilig' is vermeld aan de kant van moeder in het dossier.

Op 12 juli vindt er een gesprek plaats tussen voogd, dochter en moeder over de zomervakantie bij moeder thuis. Dochter zou tegen een weekje opzien en heimwee hebben – wat ze nooit eerder heeft gehad. In plaats van dochter te stimuleren gaat voogd actief tussen moeder en dochter staan. Het voorstel van moeder om een weekje te kamperen zou niets voor tieners zijn, terwijl vader ook met de kinderen gaat kamperen en daarvan niets wordt gezegd. Dochter wordt niet geënthousiasmeerd

voor een vakantie met moeder, maar voogd boort de ideeën van moeder in bijzijn van dochter de grond in.

Op 13 juli stuurt voogd n.a.v. het gesprek met moeder en dochter onderstaande per e-mail:

Over het gesprek met [REDACTED]. Ik heb geprobeerd [REDACTED] tegen haar moeder te laten vertellen waar ze concreet tegenaan loopt. Het blijkt wel dat haar (negatieve) gevoelens over de periode na de breuk tussen jullie, haar er momenteel moeilijk toe kunnen bewegen te werken aan een verbetering van haar relatie met haar moeder. Ik heb dit wel geprobeerd te stimuleren en haar te doen inzien hoe belangrijk een onbelaste relatie met beide ouders is. Het zou goed zijn als dit vanuit jullie gedragen wordt: kleine succeservaringen zijn nodig om te komen tot een onbelast, verbeterd contact met haar moeder.

Voogd verwijst ouders dus naar hun verantwoordelijkheid, terwijl de ondertoezichtstelling er is omdat ouders het niet zelf kunnen samen. Voogd heeft niet onderzocht waardoor het ouders samen niet lukt en grijpt ook niet in. Hier is hulp nodig, maar dit wordt niet ingezet. Daar waar op dit moment eigenlijk al duidelijk is dat ouders er samen niet uitkomen, is voogd nog steeds zelf aan het dokteren; ze heeft *"zelf geprobeerd te stimuleren."*

Op 18 juli vindt de zittingsoverdracht plaats en weer wordt opgeschreven dat het doel is een omgangsregeling vast te stellen, terwijl dit helemaal niet de opdracht van de rechter was. Opgeschreven staat ook dat moeder geen tegenverzoek heeft gedaan voor omgangsregeling, wat niet correct is gezien moeder dit wel heeft ingediend.

Vervolgens gaat moeder naar de huisarts en na overleg met de huisarts zet de huisarts de meldcode in. Het antwoord van Veilig Thuis (in overleg met BJZ) luidt dat moeder deze melding heeft gedaan omdat er een zitting aankomt; de melding wordt niet doorgezet. Op 20 juli heeft Veilig Thuis contact met BJZ:

[REDACTED] VT tel 06 [REDACTED]

Inhoud van het gesprek wordt hier niet nader omschreven

We zijn het er over eens dat er zo snel mogelijk een constructief en onbelast contact tussen de kinderen en moeder moet zijn.

21 juli is de zittingsdatum omtrent het hoofdverblijf van dochter. In het dossier leest moeder voorafgaand aan de zitting dat BJZ een ondersteuningsbrief naar de rechtbank heeft gestuurd waarin wordt aangegeven het hoofdverblijf van dochter bij vader te steunen. In de ochtend stuurt moeder een e-mail dat zij deze met spoed wil ontvangen, maar krijg geen reactie. Op deze manier wordt vader door BJZ in het zadel geholpen zonder dat er deugdelijk onderzoek is geweest naar de situatie.

In het zittingsverslag staat geschreven:

Moeder blijft overal lang op doorgaan en blijft vasthouden aan haar mening

Echter: dit is een mening van BJZ, geen feit. Tevens wordt aan de rechter aangegeven dat moeder de gezamenlijke gesprekken frustreert omdat zij eerst wil dat dochter naar huis komt. BJZ handelt al die tijd niet naar de bestaande beschikking en nu wordt de schuld bij moeder gelegd:

De zitting duurde erg lang. Moeder bleef vasthouden, vader hilde.

Dat vader huilde toen het ging over geld wordt niet nader omschreven. Sympathie wordt hiermee gewekt voor vader en moeder wordt als dader neergezet. Moeder wordt niet gehoord.

BJZ stelt een KUK-(Kinderen Uit de Knel-)traject voor, onduidelijk is waarom zij hier pas over beginnen in de rechtszaak. Als BJZ dit van plan was geweest hadden zij dit aan het begin van de ondertoezichtstelling moeten instellen. Nu heeft het meer schijn van het manipuleren van de rechter:

UITSpraak

- Op zitting.

Wijziging hoofdverblijf: nu nog te vroeg. Er wordt een bijzonder curator aangewezen (hij ging op zoek naar een orthopedagoog/psycholoog). Zij moet in een korte tijd gaan onderzoeken waar de problemen liggen tussen moeder en de kinderen, onderzoeken waar het hoofdverblijf moet komen te liggen, adviseren omgang moeder en de kinderen. Zij moet de kinderen een steun gaan geven. En een advies richting de hulpverlening: hoe nu verder.

Later in het dossier spreekt moeder voogd aan dat de bijzondere curator onderzoek moest doen naar het hoofdverblijf van de kinderen, iets waartoe de rechter aan BJZ eerder de opdracht had gegeven. Voogd blijft dan volhouden dat zij nergens in het dossier kan vinden dat de bijzondere curator onderzoek moest doen naar het hoofdverblijf, maar in dit zittingsverslag staat het vermeld. Op 26 juli heeft voogd zelfs een e-mail aan ouders gestuurd van gelijke strekking.

BJZ schrijft in dit verslag dat de bijzondere curator advies moet uitbrengen over de omgang tussen moeder en kinderen, terwijl de curator moet onderzoeken waar de kinderen het beste hun hoofdverblijf kunnen hebben en wat dit inhoudt voor de omgang met de andere ouder. Het gaat dus niet om het enkel adviseren over omgang met moeder. BJZ documenteert niet het juiste.

Op 26 juli doet Veilig Thuis melding aan BJZ over moeders aangifte van onttrekking van de kinderen aan het ouderlijk gezag. BJZ heeft vervolgens contact met Veilig Thuis en zij zijn het erover eens dat er snel constructief en onbelast contact moet komen tussen kinderen en moeder. Vervolgens wordt hier niets mee gedaan; er wordt geen hulp geboden/ingezet vanuit BJZ. Sinds weglopen van dochter (24-8-2015) en zoon (11-7-2016) is er nog niets aan contactherstel gedaan.

Op 27 juli stuurt Veilig Thuis een e-mail aan voogd met het verzoek de zorgmelding n.a.v. de aangifte van moeder mee te nemen in de hulpverlening en te bespreken met ouders. Hierover is vervolgens geen gesprek met ouders geweest en er is niets met deze zorgmelding gedaan. Hier is sprake van inspanningsverzuim/nalatigheid.

Op 27 juli wordt tevens de vakantieoverdracht vastgelegd in het dossier. Opnieuw wordt de eigen stelling van JBB herhaald: het doel van de ondertoezichtstelling is het vaststellen van een omgangsregeling. Dit klopt zoals eerder vermeld niet, en ook over de doelen uit het Plan van Aanpak wordt met geen woord gerept.

Augustus 2016

In de beschikking van de rechtbank gedateerd op 3 augustus geeft BJZ het volgende aan:

en de man bovendien laat blijken emotionele toestemming te geven om de minderjarigen ook contact met de vrouw te laten onderhouden. In het belang van beide minderjarigen dient vanuit die situatie te worden onderzocht welke behoeften van de minderjarigen...

Dit terwijl later uit het dossier blijkt dat vader onvoldoende emotionele toestemming geeft.

September en oktober 2016

Zorgbelang stuurt op 1 september namens moeder een uitgebreide klachtbrief naar de gebiedsmanager en voogd met het verzoek tot een gesprek en een andere voogd.

Op 13 september stuurt de gebiedsmanager een e-mail met daarin een voorstel voor het klachtgesprek: 7 oktober. Deze afspraak wordt echter op 30 september afgezegd door de gebiedsmanager wegens persoonlijke omstandigheden. Voogd stelt een nieuwe datum voor: 21 oktober. In deze periode doet de bijzondere curator echter onderzoek en dus stuurt moeder een e-mail terug met daarin dat een afspraak op korte termijn wenselijk is omdat voogd een grote invloed heeft gehad op de ontstane situatie. De reactie van de gebiedsmanager is dat voogd erbij aanwezig moet zijn omdat de gebiedsmanager niet inhoudelijk op de hoogte is van de casus.

Op 21 oktober stuurt voogd direct na het klachtgesprek een e-mail naar de ouders met daarin dat dit klachtgesprek heeft plaatsgevonden. Dit is opmerkelijk, voogd is ineens transparant.

November 2016

Op 4 november stuurt voogd een e-mail met daarin dat ze contact heeft gehad met de bijzondere curator en dat diens gesprekken zijn afgerond. Hiervan is geen gespreksverslag of contactmoment opgenomen in het contactjournaal. Voogd nodigt ouders uit voor een gesprek op 23 november, maar vermeldt hierbij niet het doel van het gesprek. Dit ervaart moeder als manipulatie gezien de gesprekken met de bijzondere curator nog helemaal niet zijn afgerond. Sterker nog: ouders hebben op 23 november gezamenlijk een gesprek met deze persoon. Voogd mengt zich hier nu in en probeert invloed uit te oefenen op waar dit gesprek plaats moet vinden, terwijl zij geen partij is in deze. Moeder krijgt sterk de indruk dat voogd hier meegaat in het straatje van vader, die aangeeft geen geld te hebben om naar de curator toe te rijden.

Op 8 november vindt er weer een teamoverleg plaats. In dit verslag staat onder meer:

Na beschikking Rechtbank 03-08-2016 zijn er geen gezamenlijke gesprekken met ouders of individuele gesprekken met [REDACTED] en [REDACTED] meer geweest (om curator niet in de weg te zitten). Belangrijkste vraag is is

BJZ geeft hier dus het onderzoek door de bijzondere curator als reden waarom er sinds het weglopen van zoon in juli geen gesprekken zijn geweest, niet eens een gesprek waarin bepaalde zaken in een normaal perspectief geplaatst hadden kunnen worden.

Ook staat er dat moeder niet meewerkt aan wijziging hoofdverblijf:

Moeder is niet bereid geweest aan wijziging hoofdverblijf (voor in ieder geval [REDACTED]) mee te werken, wat een verandering in de communicatie steeds in de weg stond. BJZ heeft getracht moeder te bewegen om te komen tot gezamenlijke oplossing, strijd werd alleen maar groter. Kinderen hebben grote behoefte aan rust en duidelijkheid. Deze kan gecreëerd worden in de situatie bij vader, die emotionele toestemming kan geven in het contact aangaan met moeder.

Wat hierin niet wordt vermeld is dat moeder niet is gehoord door BJZ in dat er sprake is van huiselijk geweld, terwijl de curator aangeeft dat het terecht is dat moeder geen goed gevoel bij de opvoeding door vader heeft. Vader zou emotionele toestemming moeten geven staat hier beschreven, terwijl in het eerstvolgende MCB staat beschreven dat vader de toestemming die hij kinderen geeft tot contact met moeder onvoldoende uitstraalt.

In het verslag van het teamoverleg staat ook dat individuele hulp voor moeder noodzakelijk is voor de kinderen en dat de curator daarin zal adviseren. Dit terwijl al in het Plan van Aanpak van 07-03-2016 staat dat individuele hulpverlening voor moeder gewenst is waarna moeder heeft aangegeven reeds individuele hulp te hebben. Daarnaast adviseert de curator juist dat hulp voor vader noodzakelijk is voor contactherstel tussen kinderen en moeder. Voogd heeft hierin niet doorgepakt en heeft toegestaan dat vader hulp voor zichzelf niet accepteerde.

Op 15 november stuurt moeder een e-mail aan de gebiedsmanager als reactie op diens verslag van het klachtgesprek. Dit verslag sluit niet aan bij de klacht van moeder en moeder verzoekt de punten die zij noemt te wijzigen in het dossier. Dit is echter nooit gebeurd; de gebiedsmanager laat op 17 november wel weten dat moeders e-mail (slechts) wordt toegevoegd aan het dossier.

Op 15 november heeft moeder tevens gevraagd haar het volledige dossier toe te zenden. De gebiedsmanager geeft aan dat moeder de stukken na 1 juli zal krijgen omdat de rest in haar bezit is. Dit klopt niet, want er ontbreken 2 belangrijke risicotaxaties van de aanvang van de ondertoezichtstelling. Er ontstaat een welles nietes met de gebiedsmanager en uiteindelijk (als moeder concreet benoemt wat zij nog mist) krijg zij op 2 december beide risicotaxaties.

December 2016

Ook wordt moeder aan het lijntje gehouden met betrekking tot de toewijzing van een nieuwe voogd. De gebiedsmanager gaat eerst op vakantie en schuift deze beslissing vooruit. Op 2 december stuurt de gebiedsmanager een e-mail dat het niet gelukt is een beslissing te nemen en schuift deze weer een week vooruit. Ondertussen is het rapport van de bijzondere curator nog niet binnen en hebben er geen gesprekken met ouders plaats gevonden voor een verlenging van de ondertoezichtstelling. In het verslag van het teamoverleg van 8 november leest moeder echter dat er reeds een nieuwe voogd is benoemd: SB, maar de gebiedsmanager laat moeder op 2 december nog in het ongewisse. Hier ligt de gebiedsmanager dus tegen moeder.

Op 5 december ontvangt moeder een e-mail van voogd waarin deze aangeeft de ondertoezichtstelling te willen verlengen omdat het rapport van de bijzondere curator nog niet binnen is. Ze wil dit verder kunnen volgen en toetsen. Ze biedt een individueel gesprek aan. Moeder geeft op 11 december aan dat dit verlengingsgesprek gezamenlijk kan, waarop zijn geen reactie ontvangt. Ook geeft moeder aan dat ze nu op een andere lijn zitten omdat de bijzondere curator onderzoek heeft gedaan. Uiteindelijk krijgt vader wel een gesprek met voogd, moeder niet. Voogd biedt vader aan bij hem thuis te komen, maar het gesprek kan ook op kantoor. Uit het dossier wordt niet duidelijk waar het gesprek heeft plaatsgevonden, maar wel blijkt weer hoe vader op handen wordt gedragen door BJZ.

Op 9 december ontvangt moeder een e-mail van de gebiedsmanager die aangeeft dat er een nieuwe voogd is aangesteld, maar nog geen naam te hebben. Dit wekt bij moeder de suggestie dat BJZ in haar maag zit met het nog te ontvangen rapport van de curator. Immers: uit het dossier blijkt dat op 8 november al bekend was wie de nieuwe voogd zou worden.

Op 21 december is het rapport van de bijzondere curator gereed.

Op 22 december stuurt vader een e-mail aan moeder waarin hij zijn verantwoordelijkheid (zorg voor kinderen die bij hem verblijven) bij moeder legt. In haar weekje vakantie moet zij om steunzolen met

de kinderen, terwijl moeder beter in de onderlinge band kan investeren in plaats van meteen de zorgtaken te krijgen. Voogd doet hier niets mee en rapporteert in de risicotaxatie dat vader de medische controles nakomt en moeder niet.

Opmerkelijk is dat er een artikel in de krant verschijnt waarin vermeld staat dat voogd haar eigen collega's een cursus over ouderverstoting heeft gegeven, terwijl ze de signalen in deze casus niet herkent dan wel hier niets mee doet.

Naar aanleiding van de gedragsproblemen met kinderen tijdens de Kerst stuurt moeder op 29 december voogd en gebiedsmanager een e-mail. Van beide ontvangt zij een out of office reply vanwege afwezigheid. (Naderende) vakanties worden niet van tevoren vermeld aan cliënten.

Januari 2017

Op 6 januari belt moeder voogd met een verzoek tot ingrijpen n.a.v. Kerst (en de gemaakte zorgmelding). Volgens protocol moet voogd met beide ouders in gesprek na een zorgmelding, maar dit gebeurt niet. Voogd geeft aan dat de situatie van ouders niet past binnen de kaders van JBB (BJZ is vanaf 01-01-2017 officieel van naam gewijzigd) en het vervolg Plan van Aanpak, gedateerd op 05-12-2016, schrijft hetzelfde beleid voor. Moeder heeft het idee zo nooit tot oplossingen te komen en geeft aan het verlengingsverzoek ondertoezichtstelling nog niet te hebben ontvangen. Voogd belooft dit te sturen. Moeder spreekt voogd ook aan over het feit dat vader een individueel gesprek heeft gehad over deze verlenging en moeder niet, terwijl zij dit ook had gewild. Hiermee heeft voogd niet neutraal gehandeld. Voogd geeft aan dat er een nieuw Plan van Aanpak gemaakt moet worden, iets wat de nieuwe voogd zal doen. Dit is echter nooit gebeurd.

Op 11 januari reageert voogd op het gespreksverslag van moeder. De beloofde bijlage verlengingsverzoek ondertoezichtstelling ontbreekt. Voogd vermeldt dat als de hulpverlening niet door beide ouders wordt gedragen, ze in dezelfde cirkel blijven. Later in het dossier zet JBB haar macht niet in om de andere ouder te dwingen mee te helpen aan de door de rechter opgelegde hulpverlening en staat dus hiermee toe dat de situatie niet verbetert. De kinderen blijven dus in hun ontwikkeling worden bedreigd. Aan het einde van de ondertoezichtstelling stelt JBB dat de kinderen veilig zijn, wat tegenstrijdig is met de bevindingen van de bijzondere curator. Tevens stelt voogd dat vader gebruik gemaakt heeft van een individueel gesprek en geeft aan dat moeder hier ook gebruik van kan maken. Moeder heeft in december al aangegeven graag een gesprek te willen maar hierop is nooit gereageerd, terwijl voogd nu de indruk wekt dat dit aan moeder ligt. 7 dagen later is de zitting die moeder in gaat zonder een gesprek met JBB, terwijl vader dit wel heeft gehad. Hierdoor wordt de partijdigheid opnieuw bevestigd. Voogd geeft tot slot aan dat op 13 januari de overdracht van voogd zal zijn en dat deze nieuwe voogd de lijnen van de ondertoezichtstelling zal uitzetten met ouders. Dit terwijl de gebiedsmanager in december heeft aangegeven dat met het aanstellen van een nieuwe voogd de uitgezette lijn ongewijzigd zal blijven. Dit laat zien dat hoewel er een rapport ligt van een bijzondere curator JBB er niets mee doet. En dit terwijl de kinderen zich bij vader in een onveilige opvoeding bevinden aldus JBB.

Op 13 januari mailt nieuwe voogd SB moeder een voorstel voor een kennismakingsgesprek, waarop moeder aangeeft nog voor de zitting van 18 januari een individueel gesprek te willen gezien vader dit gesprek ook heeft gehad.

In het rapport van de bijzondere curator naar aanleiding van diens onderzoek staat een aantal opvallende punten vermeld:

Er lijkt volgens de bijzondere curator sprake van het ouderverstotingssyndroom. Het is van groot belang dat de kinderen in behandeling worden genomen voor het ouderverstotingssyndroom, de OTS moet worden verlengd en deze moet zich toespitsen op het stoppen van emotionele chantage die vader en de kinderen als middel inzetten om niet naar de belangen van de ander te hoeven kijken. Behandeling voor vader is gewenst voor het terugdringen van de emotionele chantage. Door te kiezen voor een contextuele benadering is het mogelijk om dit in de behandeling te betrekken. De bijzondere curator verzoekt de

Bij de hulpvraag die JBB bij de hulpverlener neer zal leggen op 15 maart wordt dit niet vermeldt en beperkt JBB de hulpvraag tot contactherstel tussen moeder en kinderen en het verbeteren van de communicatie tussen ouders onderling over de kinderen. Dit terwijl er zoveel meer aan de hand is. Ze hanteren de door henzelf uitgezette lijn vanaf het begin van de onder toezichtstelling.

Ook onderstaande hulpvraag zal achterwege blijven richting de hulpverlener vanuit JBB:

JBB wil de kinderen meer sterker en autonoom maken. Het is belangrijk dat de kinderen een manier vinden om te kunnen omgaan met alles wat ze moeilijk vinden in de relatie tussen hun ouders en dat er zicht is op het welbevinden en de draaglast die de kinderen in de strijd ervaren. [REDACTED] en [REDACTED] hebben het nodig dat ouders tot gezamenlijk ouderschap komen. Ouders moeten de kinderen de ruimte (blijven) geven om hun eigen wensen kenbaar te maken

JBB vermeld enkele zorgpunten bij vader, maar desondanks ondersteunt JBB nog steeds het hoofdverblijf van de kinderen bij vader want 'ze zijn veilig en gelukkig'.

Actuele risico's, ontwikkelingsbedreigingen, (delictgerelateerde) criminogene factoren en beschermende factoren

Vader:

- vader is "hulpverleningsmoe" (staat niet zozeer negatief t.o.v. de hulpverlening, maar heeft er weinig vertrouwen in)
- vader legt de schuld "buiten zichzelf", ziet niet zijn eigen aandeel in de ontstane situatie
- vader is niet in staat met moeder tot gezamenlijk gedragen afspraken te komen

Op 18 januari volgt de zitting over de verlenging van de ondertoezichtstelling. De opdracht van de rechter luidt: opstarten herstellen contacten en hulp opstarten middels systeemtherapie.

Op 20 januari volgt een gezamenlijk kennismakingsgesprek met de nieuwe voogd. Vader zegt achter de hulpverlening te staan en heeft aangegeven handvatten nodig te hebben om de kinderen naar moeder te sturen. Dit terwijl vader in de hele ondertoezichtstelling geen hulp heeft geaccepteerd en voogd niet heeft ingegrepen. De nieuwe voogd geeft aan dat de lijn van JBB niet zal veranderen en dat zij (nog steeds, ondanks een tegenstrijdig deskundigenrapport) hoofdverblijf van kinderen bij vader ondersteunt. Vader geeft aan niet met moeder te kunnen communiceren. De nieuwe voogd biedt moeder een evaluatiegesprek aan en biedt vervolgens vader ook nog een (2^e!) individueel gesprek aan. Na het gesprek stuurt vader meteen een e-mail met verwijten over moeder en zet hiermee de toon. De nieuwe voogd doet hier niets mee en antwoordt op 24 januari dat gekeken gaat worden of een hulpverlener passende hulp kan bieden.

Op 30 januari stuurt moeder de nieuwe voogd een e-mail, omdat zij nog geen datumvoorstel voor het individuele gesprek heeft ontvangen.

Februari 2017

Op 3 februari is vader akkoord met het dyslexieonderzoek voor zoon en meldt moeder aan vader dat zij zoon zal aanmelden. Dit hele onderzoek heeft echter nooit plaatsgevonden. Het zou eerst meegenomen worden met het systeemtraject, maar dat traject heeft JBB tot dusver 2x gestopt. Zoon is nog niet getest en is tijdens de ondertoezichtstellingen van vwo naar mavo gezakt, terwijl hij op het vwo goede resultaten behaalde toen hij bij moeder woonde.

9 februari was het individuele gesprek van moeder gepland, maar voogd zegt dit af vanwege een crisis. Hoewel mijn vertrouwenspersoon al onderweg is naar het gesprek, is het voor voogd echt niet mogelijk dit door te laten gaan.

Op 17 februari stuurt moeder een e-mail aan voogd, waarop ze pas in april een reactie ontvangt. In die reactie wordt de gestelde vraag niet beantwoord.

b. Vader houdt zich al lang niet aan de afspraken en beschikkingen betreffende de kinderen. Ziet BJZ hierin een taak ter bescherming van de kinderen?

Op 20 februari vindt alsnog het individuele gesprek van moeder met voogd plaats. Moeder geeft aan dat ze het contact met de kinderen zal verbreken als JBB geen andere lijn uitzet. Het rapport van de bijzondere curator bevestigt dat contactherstel moeder – kinderen niet mogelijk zal zijn als de destructieve band tussen vader – kinderen niet wordt doorbroken en kinderen de baas zijn. De volgende afspraken worden gemaakt tijdens dit gesprek:

Afspraken:

- jzw gaat alles goed uitzoeken mbt het verhaal van moeder
- jzw gaat uitzoeken wat de reden is dat de bijzonder curator is ingezet
- jzw zal een nieuwe RITAX maken en naar moeder mailen
- jzw zal haar SKJ nummer naar moeder mailen (vraag van moeder)
- Moeder stuurt haar resterende vragen nog naar de jzw nav het gesprek.

Tot dusver is ook deze nieuwe voogd niets nagegaan met betrekking tot het verhaal van moeder.

Maart 2016

Op 15 maart staat er een telefoonnotitie in het dossier vermeld tussen voogd en hulpverlener:

Doelen zijn het contactherstel tussen moeder en de kinderen en het verbeteren van de communicatie tussen ouders over de kinderen.

Dit terwijl het rapport van de bijzondere curator adviseert dat er nader onderzoek moet komen (er wordt gesproken over ouderverstoting), aangeeft dat de kinderen zwaar beschadigd zijn en met spoed hulp nodig hebben. Dit advies gaat veel verder dan de hulpvraag die JBB bij de hulpverlener neerlegt.

April 2018

Op 18 april is er opnieuw een teamoverleg. In het verslag worden de volgende tips vermeld:

6. Adviezen en tips MCB-groep

ES heeft geen meerwaarde, dus alleen per e-mail [REDACTED] gaat binnenkort starten met systeemtherapie. Naar verwachting zijn er dan ook gesprekken met de kinderen. Vader geeft wel toestemming voor contact met kinderen en moeder, maar straalt dat onvoldoende uit.

Verzoek tot hoofdverblijf van kids bij vader wordt 1 juni behandeld ter zitting. JBB staat hierachter. Dan wordt de rapportage van BC daarbij behandeld. Visie JBB ter schrift overbrengen naar rb voorafgaand aan de zitting, ook in kopie naar ouders zenden. In die brief ook opnemen wat visie is op omgang met mdr.

Mdr wil plaatsing van kids in pleeggezin. Daarvan is geen sprake, want veiligheid bij vader. Geen grond voor uhp, zoals wij dat in ons stelsel kennen.

BC heeft geadviseerd kids over te plaatsen naar moeder. Voor JBB is uitgangspunt ontwikkelingsbedreigingen kids. Er is nog weinig zicht vanuit derden om te kunnen beoordelen in hoeverre

de kinderen nog bedreigingen in hun ontwikkeling hebben. JZW gaat school benaderen over informatie van hoe het met hen gaat. Kinderen gaven aan dat het hen goed ging en dat ze niet met mdr om wilden gaan, omdat mdr niet instemt met contact met vdr en ze heel streng is. [REDACTED] zal die gesprekken met die kinderen overpakken.

JBB geeft hier aan dat er geen grond is voor een uithuisplaatsing. Dit terwijl het advies van de bijzondere curator luidt dat de kinderen bij moeder moeten verblijven gezien de onveilige opvoedomgeving bij vader. JBB blijft het op communicatie tussen ouders gooien maar ziet niet in dat hier 1 partij is die de boel manipuleert, wat ook de bijzondere curator bevestigt, en uit de correspondentie tussen ouders in het dossier genoeg valt op te maken. Dus ondanks dat een deskundige zegt dat kinderen beter af zijn bij moeder, blijft JBB volharden in de lijn dat de kinderen naar vader moeten, omdat ze bij hem veilig zijn aldus JBB. Onbekend is waarop dit gebaseerd is: op dat de kinderen het naar hun zin hebben bij vader? Dat zou geen argument mogen zijn gezien er sprake is van emotionele chantage over en weer tussen vader en kinderen.

Opvallend is dat er geen gespreksverslag of datum van een contactmoment met school in dossier aanwezig is. De vraag is of er wel contact is geweest met school. Het gedrag en de motivatie van dochter op school laat te wensen over. JBB wil inzicht van derden, maar laat na informatie in te winnen.

Hoewel het rapport van de bijzondere curator ruim 3 maanden gereed is, vind JBB 3 maanden later nog altijd dat zij niet kan beoordelen in hoeverre de kinderen nog bedreigingen in hun ontwikkeling hebben. Er is in tussentijd geen hulp geboden en de situatie is niet gewijzigd, dus waarom dit zo wordt gesteld in het dossier is onduidelijk. De ontwikkelingsbedreiging van deze kinderen bestaat eruit dat de kinderen geen onbelast contact met beide ouders kunnen hebben en dit is nog niet verholpen.

En verderop in het verslag wordt geschreven dat moeder er niet achter kan staan het hoofdverblijf bij vader te formaliseren. Voor moeder spreekt dit voor zich: zonder het geadviseerde nadere onderzoek naar ouderverstoting volhardt JBB in het standpunt 'kinderen naar vader' en weet daarmee de kinderen niet te beschermen en laat moeder blootgesteld blijven worden aan ex-partnergeweld. De kinderen en moeder zitten klem!

5. Schaalvraag

Uitkomst schaalvraag veiligheid

5.5

Toelichting uitkomst schaalvraag veiligheid:

- kinderen hebben geen contact met moeder
- De lijn welke JBB uitzet, daar kan moeder niet achterstaan
- Is er sprake van het ouderverstotingssyndroom?
- Ouders lukt het niet om op een constructieve wijze met elkaar te communiceren

Op 11 april stuurt moeder voogd een e-mail met de vraag wanneer zij een reactie op haar e-mail van 17 februari kan verwachten, waarop voogd antwoord pas na 17 april te kunnen antwoorden. Op 18 april loopt de termijn voor hoger beroep af, wat betekent dat moeder niet tijdig in hoger beroep kan.

Op 14 april stuurt moeder voogd een e-mail, omdat de gemeente aangeeft de indicatie niet uit te kunnen schrijven omdat de handtekening van voogd ontbreekt. Hierdoor wordt de start van de hulpverlening vertraagd.

Moeder ontvangt op 19 april een reactie van voogd, waarin deze stelt dat de bijzondere curator niet heeft aangegeven dat hulp direct moet starten en dat de bijzondere curator telefonisch heeft aangegeven dat de hulpverlener de zitting eerst moet afwachten. Gezien het lange wachten heeft JBB besloten de hulp alvast maar in te zetten, waarvoor ze zichzelf op de borst klopt. Er is geen gespreksverslag van dit contact tussen voogd en de bijzondere curator in het dossier aanwezig. Daarnaast vermeldt het rapport van de bijzondere curator dat de kinderen met spoed hulp nodig hebben, waardoor ik twijfels heb bij of het wel klopt wat voogd rapporteert en of de bijzondere curator dit wel gezegd heeft.

In de e-mail schrijft voogd ook:

Wat ik van jullie als ouders verwacht is dat jullie meewerken aan de hulpverlening. Het plan van aanpak kunnen we gezamenlijk bekijken en veranderingen aanbrengen, mits jullie hier beiden achterstaan. Ik heb nog vragen, kunnen we dat?

Hoewel vader het traject meerdere keren heeft gefrustreerd is de schriftelijke aanwijzing nooit uitgeschreven en heeft voogd nooit ingegrepen. Het Plan van Aanpak is ook niet bekeken dan wel aangepast door ouders.

Mei 2017

Moeder doet een melding waarna op 3 mei het crisisinterventieteam bijeenkomt. Voogd wordt geïnformeerd en gekeken wordt hoe de melding opgepakt zal worden.

Op 3 mei meldt de hulpverlener van de kinderen dat ze de begeleidingsovereenkomst aan vader heeft meegegeven en dat vader deze ondertekend bij moeder in de brievenbus moet doen. Op 30 mei ontvangt moeder de niet ondertekende overeenkomsten. Hoewel vader niet mee lijkt te werken, gaat er bij JBB geen belletje rinkelen.

Op 4 mei e-mailt voogd een eenzijdig verslag van een telefoongesprek tussen moeder en voogd over het weglopen van de kinderen in de meivakantie aan de hulpverlener, zonder dat moeder dit vooraf heeft kunnen corrigeren. Moeder stuurt om die reden een gecorrigeerde versie naar de hulpverlener.

maar met deze inhoud (o.a. dat er sprake is van huiselijk geweld) wordt niets gedaan. JBB geeft aan geen gronden te hebben voor uithuisplaatsing.

Op 4 mei wordt het Plan van Aanpak van de hulpverlener bekend: om hulp aan de kinderen te laten slagen is er een psychologisch onderzoek van beide ouders nodig. Hoewel vader hieraan niet heeft meegewerkt, wordt er door voogd geen schriftelijke aanwijzing aan hem gegeven. De kinderen worden blijvend in hun ontwikkeling bedreigd. Dit Plan van Aanpak is niet opgenomen in het contactjournaal van JBB. JBB wenst haar eigen stellingen te blijven volgen en weer documentatie van derden uit haar dossier.

Op 25 mei stuurt de hulpverlener het volgende per e-mail aan JBB:

Zoals besproken houden we u graag op de hoogte van het traject van de familie [REDACTED] binnen [REDACTED]. Wij signaleren dat de thuissituatie van de kinderen op dit moment niet functioneel is voor de hulpvraag die bij ons bestaat. Wij signaleren dat de kinderen momenteel functioneel bij vader wonen en weinig tot geen contact met moeder hebben. De hulpvraag contactherstel tussen ouders en kinderen te realiseren wordt hierdoor bemoeilijkt.

Graag plannen we een overleg met u in om bovenstaande situatie te bespreken en te zoeken naar oplossingen.

Ondanks dit verzoek besluit voogd het hulpverleningstraject op 14 juni op te schorten tot na de uitspraak van de rechter omtrent het hoofdverblijf en passeert hiermee moeder als gezaghebbende ouder.

Op dit punt is een aantal pagina's uit het dossier gehaald.

Op 30 mei doet vader de niet getekende begeleidingsovereenkomsten in de brievenbus van moeder en komt hiermee zijn afspraak om mee te werken aan de hulpverlening niet na. Desondanks grijpt voogd niet in. Wanneer moeder de risicotaxaties van vader naar feiten zou moeten invullen zou de score in het rood zijn, maar ondanks alles wat wordt waargenomen blijft JBB volhouden dat de kinderen veilig zijn bij vader.

Juni 2018

Op 1 juni vindt de zitting omtrent het hoofdverblijf plaats. Het verslag hiervan ontbreekt in het dossier; duidelijk is dat een aantal pagina's in zijn geheel ontbreekt. De beschikking n.a.v. deze zitting luidt dat de rechter hoofdverblijf bij vader uitsprekt en de visie van JBB onderschrijft dat er door deze duidelijkheid rust komt. Doordat de verblijfplaats niet langer ter discussie staat, kan er weer ruimte komen voor contactherstel met moeder middels het reeds opgestarte systeemtraject bij de hulpverlener. De rechtbank benadrukt dat zij verwacht dat vader zich voor dit traject zal inzetten en de kinderen hierin mee zal nemen. Echter, in de praktijk heeft vader zich niet ingezet, hij heeft zich niet laten diagnosticeren hoewel dit een vereiste voor de hulpverlener.

In de beschikking staat ook vermeld dat de situatie vaak uit de hand loopt bij moeder en dat onderzocht moet worden wat de mogelijkheden zijn:

2.11 De jeugdzorgwerker van de GI heeft ter terechtzitting aangegeven dat de GI bij haar standpunt blijft zoals vermeld in voormelde brief. In overleg met [REDACTED] zal een traject uitgezet moeten worden ten aanzien van het contactherstel. Nu loopt de situatie vaak uit de hand wanneer de minderjarigen bij hun moeder zijn. Zowel de minderjarigen als partijen moeten worden beschermd in de huidige situatie en onderzocht moet worden welke mogelijkheden er zijn om de situatie te normaliseren, aldus de jeugdzorgwerker.

Dit terwijl het geen kans heeft gekregen door nalatigheid van JBB. En waarom loopt het uit de hand? Hierin heeft JBB moeder niet willen horen, terwijl de curator hier duidelijk over was.

In de beschikking staat ook dat de GI intensief moet inzetten op het herstel van het ouderschap van partijen:

2.12 De vertegenwoordiger van de raad heeft ter terechtzitting naar voren gebracht dat het systeemgerichte traject bij [REDACTED] heel belangrijk is. Daarbij is het van belang dat er sprake is van een vaste situatie van waaruit gewerkt kan gaan worden. Niet alleen zal gewerkt moeten worden aan het contactherstel, maar ook zal er gewerkt moeten worden aan de autoriteit van partijen als ouders en dat dit door de minderjarigen wordt gerespecteerd. Partijen moeten in hun autoriteit als ouder hersteld worden. Gezien de leeftijd van de minderjarigen hebben zij veel sturing en grenzen nodig. Het op dit moment weghalen van de minderjarigen bij de man zal volgens de raad hun negatieve gevoel jegens de vrouw versterken. Hoewel de visie van de bijzondere curator over een neutrale verblijfplaats begrijpelijk is, acht de raad dat in deze situatie niet in het belang van de minderjarigen. De GI zal intensief moeten inzetten op het herstel van het ouderschap van partijen.

Ook dit gebeurt vervolgens niet, en zeker niet intensief. Op 11 december juli verwijt voogd per brief aan de rechtbank dat het lang duurde voordat ze contact kreeg met de hulpverlener vanwege diens vakantie, terwijl uit het dossier blijkt dat ook voogd vakantie heeft gehad in die periode ervoor/erna. Dit maakt het verwijt richting deze hulpverlener niet terecht.

Daarnaast staat er:

De rechtbank zal het verzoek tot vaststelling van een contactregeling tussen de minderjarigen en de vrouw aanhouden in afwachting van de resultaten van het traject bij [REDACTED] en bericht van de GI. Gezien de weerstand van de minderjarigen tegen het contact met de vrouw alsmede de vraag of deze weerstand voortkomt uit het ouderverstotingssyndroom acht de rechtbank zich thans onvoldoende in staat om een beslissing te nemen over welke vorm en frequentie van contact in het belang van de minderjarigen moet worden geacht. Dit zal nader aan de orde (moeten) komen tijdens het traject bij [REDACTED]. De rechtbank gaat er daarbij vanuit dat op het moment dat blijkt dat er bij de minderjarigen ruimte ontstaat voor contact met de vrouw – mede door het traject bij [REDACTED] – door de GI hierop zal worden ingezet. De rechtbank vreest – zoals hierboven reeds overwogen – dat wanneer het contact op dit moment teveel zal worden geforceerd dit enkel een averechts effect zal hebben. De GI zal zich hierover moeten laten informeren door de professionals van [REDACTED]. De rechtbank verzoekt de GI hiervan verslag op te maken en dit twee weken voor de na te noemen datum pro forma aan de rechtbank te verzenden onder gelijke verstrekking aan de advocaten van partijen.

Ouderverstoting heeft niet aan de orde kunnen komen bij de hulpverlener want aan traject is geen medewerking verleend door vader (en hiervoor is geen schriftelijke aanwijzing geschreven) en vervolgens is dit traject stopgezet door JBB in december 2017. JBB doet niets met wat in de beschikking staat. De hulpvraag aan de hulpverlener beperkt zich tot contactherstel en communicatie tussen ouders. Als de hulpverlener na de zitting vraagt aan JBB om een Plan van Aanpak te maken, wijst JBB terug naar de hulpverlener. Een ander Plan van Aanpak komt er niet.

Op 28 juli stuurt JBB de hulpverlener van de kinderen 2x een e-mail over de beschikking, maar deze zitten inhoudelijk niet in het dossier. Ook hier ontbreken hele pagina's uit het dossier dat moeder heeft ontvangen; doordat de paginanummering niet goed loopt is dit duidelijk zichtbaar.

September 2017

Op 21 september ontvangen ouders een e-mail van voogd waarin deze schrijft: *"Een voorwaarde is dat beide ouders diagnostiek en behandeling krijgen vanuit deze zorgaanbieder"*. Hieraan is niet toegevoegd dat vader slechts 1x op gesprek is gekomen in oktober en verder allerlei redenen aanwendde om niet mee te hoeven werken aan het traject: geen geld, geen vertrouwen, zich afhankelijk maken van of moeder wel mee werkt. Hoewel voor diagnostiek geen geld benodigd is, spreekt voogd vader hier niet op aan. Zij gebruikt uiteindelijk het excuus dat de kinderen hulpverleningsmoe zijn waarna JBB het traject beëindigd. Dit terwijl het bij ouderverstoting kenmerkend is dat de kinderen hun verzorgende ouder napraten. Kinderen worden emotioneel gechanteerd door vader, en andersom.

Op 28 september vraagt de hulpverlener aan voogd waar het behandelplan blijft, waarop voogd antwoordt dat het einddoel is dat de kinderen weer contact hebben met moeder. In het dossier leest moeder op een later moment dat de emotionele chantage moet worden teruggedrongen en dat de kinderen weer autonoom moeten leren denken. Dit is belangrijker dan contactherstel, maar voogd gaat hier helemaal aan voorbij.

In de rechtbankstukken van vader ziet moeder correspondentie tussen voogd en vader in deze periode, terwijl in het kennismakingsgesprek is afgesproken om elkaar in de CC te zetten. Daar waar moeder aangesproken wordt als zij vader niet in de CC zet, krijgt vader een geheime ingang.

November 2017

Op 2 november verstuurt de hulpverlener een e-mail: ze wil graag een afspraak met vader/ouders en de kinderen. De hulpverlener wil daarbij aanwezig zijn zodat een plan gemaakt kan worden omtrent hoe nu verder. Dit gesprek is er, om voor moeder onduidelijke redenen, niet geweest. Dit terwijl JBB dit had kunnen, en moeten, faciliteren.

Op 3 november staat er in het dossier een telefoonnotitie van voogd: *"Afspraak met vader en de kinderen gemaakt op 10-11. Deze moeten afzeggen i.v.m. een crisis"*. Dus een evaluatiegesprek wordt 1 week van tevoren afgezegd i.v.m. een crisis? JBB weet 1 week van tevoren al dat er een crisis gaat plaatsvinden?

Overigens laat voogd moeder pas op 10 november, de dag zelf, weten dat de afspraak met vader en de kinderen niet doorgaat, terwijl vader al een week op de hoogte hiervan blijkt. Vervolgens geeft moeder aan niet akkoord te zijn dat voogd met de kinderen een evaluatiegesprek aangaat, gezien ze de kinderen enkel 1x heeft gesproken ter kennismaking, wat alweer een jaar geleden is. Moeder verwijst voogd voor informatie over de kinderen naar de hulpverlener. Het antwoord van voogd luidt dat zij geen toestemming aan ouders hoeft te vragen. Nu laat voogd wel haar macht dus wel gelden, maar wanneer dit in het belang van de kinderen is weigert ze haar macht te gebruiken.

Op 9 november vindt er een evaluatiegesprek plaats tussen voogd, moeder en de hulpverlener van moeder. In het dossier treft moeder een ander verslag aan dan het verslag dat haar psycholoog heeft opgesteld. In het verslag van voogd ontbreken afspraken, zoals dat voogd heeft toegezegd dat vader

een schriftelijke aanwijzing krijgt). In het gesprek vraagt voogd moeder of zij vader nog vertrouwt, waarbij ze aangeeft dat dit niet in het dossier komt maar dat ze dit voor zichzelf wil weten. Later leest moeder dit echter wel terug in het verslag, een verslag dat ook naar vader is verstuurd. Hiermee is het vertrouwen van moeder in voogd geschaad.

Op 16 november ontbreekt het verslag van de hulpverlener in het dossier.

December 2017

Op 11 december is het evaluatiegesprek van vader en de kinderen bij de hulpverlener van de kinderen. Vader geeft aan dat de rit naar de hulpverlener te veel tijd en vrije dagen kost. Hierbij wordt onjuiste informatie gegeven of opgeschreven. De kinderen hebben namelijk in een nabije plaats hun gesprekken. Vader manipuleert op deze manier en voogd doet niet aan waarheidsvinding. Vader geeft ook aan dat hij die rit er wel over zou hebben als de zorgaanbieder de juiste hulp kan bieden. Voogd grijpt hierop niet in door aan te geven dat zorgaanbieder de juiste hulp wél kan bieden. Sterker nog, in haar brief aan de rechtbank noteert voogd dat vader geïnformeerd heeft bij de hulpverlener en dat deze aangeeft niet de juiste hulp te kunnen bieden. Dit in tegenstelling tot wat de hulpverlener zelf aanbiedt. Voogd corrigeert vader echter niet en gaat mee in zijn manipulatie, waardoor de rechter wordt gemanipuleerd. Voogd is duidelijk niet neutraal.

Op 11 december schrijft JBB in een brief aan de rechtbank:

met moeder te willen. Moeder geeft aan geen contact te hebben met de kinderen. Toch hoort de jeugdzorgwerker dat [REDACTED] en [REDACTED] een aantal keer bij moeder op visite zijn geweest, daar gesproken kan

Deze informatie klopt niet. In haar gesprek met voogd heeft moeder aangegeven nauwelijks contact te hebben met de kinderen en heeft zij niet gesproken over geen contact. Door dit zo te schrijven wordt hier een negatief beeld van moeder geschetst waarmee de indruk wordt gewekt dat moeder liegt.

Ook staat er in de brief dat de hulpverlener geen passend hulpaanbod heeft:

Moeder komt haar individuele afspraken bij [REDACTED] na. Vader geeft aan dat hij de financiële middelen niet heeft, voor iets waar hij geen vertrouwen in heeft. Vader geeft aan contact te hebben gehad met [REDACTED] daar zij aangeven geen systeemtherapie te kunnen bieden, wat wel van belang is om aan contactherstel te gaan

Dit terwijl in het aanmeldformulier duidelijk dat er systeemtherapie geboden wordt. Ook hier creëert JBB een indruk die niet klopt. Voor moeder is het walgelijk dat zij dergelijke leugens opnemen in hun correspondentie en hiermee de rechter op het verkeerde been zetten.

Waar in de beschikking van 4 juli staat over herstel van het ouderschap:

GI zal intensief moeten inzetten op het herstel van het ouderschap van partijen.

Schrijft JBB in deze brief van 11 december aan de rechtbank het volgende:

De jeugdzorgwerker heeft na de uitspraak contact proberen te leggen met [REDACTED]. Dit heeft even geduurd omdat de desbetreffende werker met vakantie was.

Wanneer het dossier wordt nagelezen, blijkt er op 6 juni door de hulpverlener gereageerd te zijn op voogd: *"Hallo voogd, ik kan op korte termijn op de dinsdag afspreken, 13 juni en 20 juni"*. Voogd geeft aan de hulpverlener aan dat zij 20 juni op vakantie is, terwijl er op 21 juni weer e-mailcontact is van voogd naar de hulpverlener (waarvan geen inhoud wordt weergegeven). Voogd was toch op vakantie? Van vakanties van jeugdzorgwerkers is moeder overigens nimmer op de hoogte gebracht.

Vervolgens is in het gesprek van 13 juni tussen JBB en de hulpverlener het hulpverleningstraject door JBB stopgezet, in afwachting van de uitspraak van de rechter. Op 28 juli e-mailt voogd naar de hulpverlener en op 29 augustus reageert de hulpverlener: *"Onze vakanties overlappen elkaar precies"*. Dit laat zien dat het niet alleen ligt aan de vakantie van de hulpverlener, maar ook aan de vakantie van voogd. Weer wekt voogd een verkeerde indruk richting de rechtbank en manipuleert zo de rechter.

Dan mailt de hulpverlener een afspraakbevestiging voor 7 september, waarop voogd reageert met de vraag of het later op de dag kan. De afspraak wordt een telefonische afspraak en voogd neemt haar telefoon niet op, en heeft gesprekken gepland staan op een tijdstip waarvan ze eerder aangaf contact te kunnen hebben. Voogd manipuleert hier zichtbaar en doet de rechter voorkomen alsof het aan hulpverlener ligt.

Vanuit [REDACTED] wordt gesteld dat iedereen binnen het gezin volledige medewerking moet geven en dat er sprake moet zijn van motivatie mocht er gewerkt kunnen worden aan contactherstel tussen moeder en de kinderen.

In haar brief aan de rechtbank laat voogd achterwege dat diagnostiek en behandeling voor beide ouders een vereiste was. Wel neemt voogd hierin het volgende op over de afronding van het traject bij de hulpverlener:

Op 7 december staat er nog een overleg gepland bij [REDACTED] met de jeugdzorgwerker [REDACTED] geeft aan dat zij de casus zullen gaan afsluiten, omdat zij niet verder komen. De jeugdzorgwerker staat achter het besluit, omdat de hulp alleen maar zorgt voor meer stress/ weerstand en de kinderen duidelijk hebben aangegeven dat zij rust nodig hebben

Dit is niet correct. In het verslag van hulpverlener staat dat het JBB is die de casus heeft gesloten en niet de hulpverlener. Tevens doet voogd net alsof ze luistert naar de hulpverlener, maar dat is niet correct: ze volgt haar eigen overtuiging dat de kinderen rust nodig hebben. Deze visie komt overigens regelmatig terug in het dossier, terwijl bij ouderverstoting rust voor de kinderen alleen maar in hun nadeel werkt omdat de verstotende ouder zo alle mogelijkheid krijgt om zijn of haar werk te voltooien: de kinderen nog verder inzuigen en opzetten tegen de andere ouder...

Ook neemt voogd onderstaande op in de brief:

Met zorgaanbieder [REDACTED] is afgesproken dat zij de jeugdzorgwerker het verloop van het hulpverleningstraject over de kinderen zullen mailen. Echter heeft de jeugdzorgwerker niks mogen ontvangen, daar de jeugdzorgwerker ook middels mail en telefoon de zorgaanbieder nogmaals heeft gecontacteerd, maar hier ook geen reactie op is gekomen.

Het gesprek tussen JBB en de hulpverlener was donderdag 7 december. De brief aan de rechtbank dateert van maandag 11 december. Er is de hulpverlener dus een onredelijke termijn gegeven om

een verslag te sturen aan JBB, maar dat wordt niet vermeld. Ook is er geen gespreksverslag van het gesprek van 7 december opgenomen in het dossier en zijn andere contactmomenten of contactpogingen over het verslag van de hulpverlener niet aanwezig in het dossier. Opnieuw manipuleert voogd de rechter.

Op 19 december stuurt moeder een e-mail naar voogd met daarin haar reactie op het concept evaluatieplan: *"Door het weglaten van de juiste context (in dit geval het verslag van hulpverlener) kunnen de kinderen niet worden beschermd en blijft JBB enkel hun eigen stellingen en aannames verdedigen hetgeen niet ten goede komt aan de bescherming van de kinderen.*

Vader werkt niet mee aan hulpverlening. Je hebt mij per mail aangegeven hem een SA te zullen geven indien hij niet meewerkt. Wanneer gaat dit gebeuren? De kinderen hebben dringend hulp nodig nu zij in hun ontwikkeling worden bedreigd. Je hebt aangegeven dat er meer drang nodig is en dat er dit jaar nog uit een ander vaatje getapt zou moeten worden. Het jaar is bijna uit. Graag heb ik voor eind deze week antwoord en wil ook graag van je weten hoe jij dit alles ziet en hoe JBB hiernaar gaat handelen zodat de kinderen beschermd kunnen gaan worden".

Pas op 18 januari reageert voogd op de e-mail van moeder van een maand eerder: *"Wat betreft de schriftelijke aanwijzing; deze was niet meer nodig omdat vader en de kinderen in november toch op de afspraak zijn verschenen."* In de beschikking van 04-07-2017 staat dat de rechter verwacht dat vader zich zal inzetten voor het traject en de kinderen daarin mee moet nemen. Voogd vindt 1x op een afspraak verschijnen blijkbaar voldoende inzet voor een compleet traject waarin diagnostiek een vereiste is. De vereiste diagnostiek heeft dan ook niet plaatsgevonden. Moeder verwacht dat uit het systeemtraject kindermishandeling naar boven was gekomen, waarmee vader er dus alle belang bij had het systeemtraject te frustreren. Ook JBB heeft hier een belang, namelijk het verdoezelen dat ze fouten hebben gemaakt.

Op 19 december worden in het verslag van het teamoverleg, net als in de brief naar de rechtbank van enkele dagen eerder, diverse zaken verdraaid of komen anders door de woordkeuze van voogd. Bijvoorbeeld met betrekking tot een voorval tussen moeder en dochter wordt klakkeloos het verhaal van vader gecommuniceerd naar de rechtbank, zonder wederhoor van moeder. Ook leugens die vader heeft verteld worden klakkeloos overgenomen en richting vader worden zaken niet in het juiste perspectief geplaatst. Zo moeten ouders beiden meewerken aan systeemtherapie, maar omdat vader aangeeft hier geen geld voor te hebben (terwijl hij wel een vliegvakantie naar Marokko kan bekostigen) komt dit niet van de grond. Dat deze systeemtherapie vanuit de basisverzekering wordt vergoed (en voor de kinderen door de gemeente) had voogd aan vader kunnen vertellen, maar zij lijkt meegegaan te zijn in de door hem zelf aangemeten slachtofferrol. Voogd had op dit moment de beloofde schriftelijke aanwijzing SB had moeten uitschrijven.

In het verslag van het teamoverleg worden als adviezen en tips genoemd: *"Kinderen zijn hulpverleningsmoe, willen niet meer, willen rust en duidelijkheid. Hulpverlening van hulpverlener heeft op dit moment geen meerwaarde (feitelijk is er nog geen hulp geboden), het is zelfs schadelijk aan het worden. Bij hulpverlener is geen gezamenlijk vertrekpunt geweest."* Dit terwijl de bijzondere curator duidelijk was over waar het probleem ligt; het is JBB die hiermee niets heeft gedaan. Er is niet eens diagnostisch gemeten of hulpverlening schadelijk zou zijn. Tevens staat er: *"Geen kindeigen problematiek."* wat JBB stelt zonder dat dit diagnostisch is gemeten. Immers: diagnostiek heeft geen kans gehad en JBB heeft dit laten gebeuren door niet in te grijpen. Tot slot staat er: *"Nazorg:*

wanneer ouders niet meer op betrekkningsniveau communiceren, zullen de kinderen baat hebben bij mediation." Hiermee is er sprake van emotionele chantage: het stadium van inhoudelijke gesprekken zullen we nooit bereiken, dus komt er geen mediation en dus zijn de kinderen blijvend in hun ontwikkeling bedreigd. De conclusie van het team luidt dat er geen verlenging van de ondertoezichtstelling nodig is. Dit terwijl de door JBB zelf opgestelde doelen niet zijn behaald, de kinderen nog steeds in hun ontwikkeling bedreigd worden, de bevindingen van de bijzondere curator in de wind geslagen zijn en hiermee sluit JBB de ondertoezichtstelling af. JBB vindt dat de kinderen bij vader veilig zijn omdat ze het daar naar hun zin hebben. JBB heeft enkel 'de wens van de kinderen' (cq vader) gevolgd, zonder oog te hebben of dit hun echte belang wel diende. De curator vond bijvoorbeeld al dat de wens van de kinderen schadelijk zou zijn op langere termijn.

Op 22 december volgt de beslissing omtrent geen verlenging van de ondertoezichtstelling:

De OTS maatregel zal ook geen meerwaarde hebben op het gebied van communicatie tussen ouders. Ieder moet eerst zijn eigen aandeel zien, alvorens er een stap verder gezet kan worden. Tot slot heeft [REDACTED] aangegeven dat zij de casus af zullen gaan sluiten, omdat er sprake is van stagnatie en zij ook niet weten hoe verder te handelen. De jeugdzorgwerker staat achter het besluit van [REDACTED], omdat de hulp zorgt voor meer onrust dan dat deze helpend is. De jeugdzorgwerker gelooft wel dat de kinderen naar de afspraak zullen gaan, maar deze zal niet helpend zijn omdat de kinderen er dan zullen zitten omdat het moet, dus voor de vorm. Ondanks dat de kinderen nu hebben aangegeven geen contact meer te willen, is het van belang dat [REDACTED] en [REDACTED] weten dat zij altijd welkom zijn bij moeder.

Communicatie tussen ouders was uitbesteed aan de hulpverlener, maar door het frustreren van dit traject door vader (toegestaan door voogd) kwam dit niet van de grond. Tevens wordt weer vermeld dat het de hulpverlener is die de casus gaat sluiten, terwijl uit verslag van de hulpverlener blijkt dat het JBB is die de casus heeft afgesloten. Er is niet diagnostisch gemeten of het klopt dat hulp voor de kinderen voor meer onrust zal zorgen dan wel schadelijk zou zijn. Dat de kinderen zeggen geen contact te willen met moeder is een grote alarmbel en kenmerkend voor ouderverstoting, maar JBB pikt deze niet op.

Het evaluatieplan schrijft:

kinderen veel rust gegeven. Jeugdbescherming Brabant is van mening dat [REDACTED] en [REDACTED] zich binnen een veilige en stabiele opvoedomgeving bevinden en zijn gelukkig. Echter hebben de kinderen nauwelijks contact met moeder. Zowel [REDACTED] als [REDACTED] geven aan dat zij niet meer open staan voor contact met

Onduidelijk is waarop JBB zich hier baseert. De bevindingen van de bijzondere curator (gekwatificeerd voor dergelijk onderzoek) staan haaks op de bevindingen van JBB. Onderaan het evaluatieplan staat een opsomming van eerdere hulpverlening en resultaten daarvan. Het onderzoek door de bijzondere curator en het systeemtraject zijn hierbij weggelaten.

Onder het kopje 'wat zou goed zijn voor de kinderen' geven ouders, kinderen en JBB hun mening weer. Achter 'wat vinden derden ervan' is niets ingevuld, terwijl er wel informatie verstrekt is vanuit derden. Dit sluit echter niet aan bij de mening van vader, kinderen en JBB. JBB fraudeert hiermee in het dossier en blijft vasthouden aan haar eigen stellingen.

Januari 2018

Moeder stuurt een e-mail aan voogd en gebiedsmanager:

"Ik verzoek u mijn reactie (bijlage) en het verslag van hulpverlener van dit gesprek (bijlage) aan deze evaluatie ondertoezichtstelling toe te voegen en verzoek u tevens het verslag van hulpverlener toe te voegen aan het Jeugddossier van zowel dochter als van zoon. Bij het opvragen van het Jeugddossier blijkt het verslag van hulpverlener van ons gesprek niet te zijn toegevoegd. Dit verslag is u toegestuurd en hier heeft u een reactie op kunnen geven, maar dit is niet gedaan, zodat daar mee van uitgegaan mag worden dat u akkoord bent met de inhoud van het verslag van hulpverlener. Uw verslag laat slechts zien dat deze de functie heeft om de eigen stellingnames en deze welke onverminderd door Jeugdbescherming worden gehanteerd wenst te onderbouwen ten behoeve van uw eigen informatie aan de rechtbank en berust dus niet op feiten. Door uw wijze van formuleren, de aannames, keuzes van onjuiste gebeurtenissen, het uit de context laten van informatie en het achterwege laten van belangrijke feiten leidt er dus toe dat de rechter éézijdig en onjuist wordt geïnformeerd met alle gevolgen voor zoon en dochter van dien. Daarbij zou in de Evaluatie van de ondertoezichtstelling moeten zijn vermeld dat in de gehele periode van 2 jaar ondertoezichtstelling gezinsvoogden met hun rigide stellingnames hebben nagelaten de kinderen te beschermen en oudervervreemding hebben bevorderd.

Terwijl de rechter beschikt dat met spoed hulpverlening voor alle betrokkenen dient te worden ingezet ten behoeve van de bescherming van de kinderen, alle betrokkenen hiertoe verplicht zijn en de curator de rechter heeft geïnformeerd over de nalatigheid en de risico's in de relatie tussen de kinderen en hun vader wat reden is voor spoed, is gezinsvoogd aantoonbaar nalatig in haar opdracht die zij heeft gekregen van de rechter. De vader geeft eerst aan geen vertrouwen te hebben in hulpverlening en pas als hij het hoofdverblijf van de kinderen heeft vader hiervoor geld beschikbaar heeft. Vader heeft eerst, gesteund door het kwalijke gedrag (zie klachtbrief) van de eerdere gezinsvoogd het hoofdverblijf toegewezen gekregen en beschikt dan over geld, maar vervolgens 'wenst' vader niet te investeren in hulpverlening, 'omdat hij hier geen vertrouwen in heeft'. Gezinsvoogd is vader gevolgd in zijn argument en 'wens' om niet deel te nemen aan hulpverlening bij hulpverlener, waarmee zij in haar opdracht van de rechter ernstig heeft verzaakt. Naar mij als moeder heeft gezinsvoogd per mail aangegeven vader een schriftelijk aanwijzing te geven en te verplichten deel te nemen aan hulpverlening bij hulpverlener, doch dit is niet uitgevoerd. Waar vader zelf niet wenst deel te nemen, hebben vervolgens noch vader én, noch de kinderen deelgenomen aan een traject bij hulpverlener en dit sluit haarscherp aan bij de oudervervreemding zoals deze is geconstateerd en op welke wijze zonder enige begrenzing door vader in stand kan worden gehouden. De ongewenste situatie voor de kinderen duurt dus nog steeds voort en de uitvoering van de gehele ondertoezichtstelling tot heden en de rigide stellingname, zoals deze ook weer blijkt uit uw verslag van de evaluatie, hebben slechts bijgedragen aan het in stand houden van een situatie waarin de kinderen als inzet kunnen blijven worden misbruikt.

Het verslag van hulpverlener is voor mij leidend en een inhoudelijke evaluatie van de ondertoezichtstelling zal ik de rechter rechtstreeks doen toekomen, zodat verdere stappen ter bescherming van de kinderen zorgvuldig kunnen worden overwogen.

N.B. Het is u wel bekend dat het niet goed gaat met de kinderen en geen van de doelstellingen van de ondertoezichtstelling die door Jeugdbescherming zelf zijn geformuleerd zijn behaald.

Op deze e-mail komt als reactie vanuit voogd: *“Raad is toetsende partij, je kunt de stukken daar naartoe sturen”.*

Op 9 januari stuurt moeder opnieuw een e-mail aan voogd: *“Ik heb vernomen dat de evaluatiegesprekken ondertoezichtstelling welke je in december hebt gehad met vader en de kinderen gezamenlijk zijn geweest. Dit was niet de afspraak. Je hebt mij toegezegd dat je de evaluatiegesprekken met vader en de kinderen afzonderlijk van elkaar zou hebben.”* Hierop reageert voogd op 12 januari:

Het klopt dat het een gezamenlijk gesprek is geweest. Ik had je dit moeten mededelen, maar ik ben het vergeten. Is niet handig geweest van mij, maar niet met opzet gebeurd. Mijn oprichte excuses hiervoor.
De reden waarom ik toch voor een gezamenlijk gesprek heb gekozen, is omdat er een ontspannen sfeer hing met vader erbij. Daarnaast stelde vader ook goede vragen aan de kinderen, wat juist een meerwaarde was tijdens het gesprek. Maar nogmaals mijn excuses.

Oftewel: voogd schendt hier een afspraak en is pas transparant nu moeder ernaar informeert.

Hierop reageert moeder op 15 januari naar voogd: *“Dit is niet de eerste keer dat je iets 'vergeten' bent te melden aan mij. In het evaluatiegesprek was je heel stellig dat het gesprek met vader en kinderen los van elkaar zou plaats vinden. Als wij afspraken maken of er worden toezeggingen gedaan, dan moeten wij beiden ervan uit kunnen gaan dat deze niet (keer op keer) geschonden worden, vind je ook niet? De bijzondere curator heeft het over ouderverstoting gehad. In het licht van deze bevindingen is het heel logisch dat wat jij bij vader in huis hebt gedacht te zien ('perfecte situatie'.... toch??). Welke vragen heeft vader aan de kinderen gesteld? Welke vragen heb jij aan de kinderen gesteld? In het gesprek dat wij hadden in januari 2017, is jou al gewezen op het boek 'the empathy trap'. Voor een buitenstaander raakt deze hele situatie aan perfectie, doch je wordt misleid. Ik heb 19 jaar met vader samen geleefd, ik weet hoe het plaatje er voor de buitenwereld uit ziet. Ik weet ook hoe het achter de voordeur eruit ziet. Dit is niet gelijk aan elkaar. JBB is er om de kinderen te beschermen en verzaakt dit! In 2 jaar ondertoezichtstelling is de situatie alleen maar verslechterd. Dit is heel ernstig!*

Wat betreft de informatieplicht over het buitenland kan ik je melden dat een rechter al eens eerder tegen vader heeft gezegd dat hij mij moet informeren. De eerste gezinsvoogd LM heeft vader ook al een keer aangesproken dat hij mij moet informeren. Vader laat dit keer op keer na en komt beloftes die hij doet stelselmatig niet na. JBB heeft hier niet op ingegrepen, geen prikkel om vader te bewegen moeder te voorzien van informatie, hetgeen een wettelijke plicht is als gezaghebbend ouder! Vader schendt keer op keer alle afspraken, zelfs die van de rechtbank! JBB doet he-le-maal niets! Dit riekt naar partijdigheid, inspanningsverzuim en leidt ertoe dat de kinderen zich nog steeds in een onveilige situatie bevinden.

Zoals ik je eerder heb verteld maakt het niet uit wat ik tegen vader zeg of wat ik aan hem vraag. Ik krijg geen antwoord op mijn vraag en daarnaast heb ik keer op keer moeten ervaren dat vader mij enkel beschuldigd en verwijt. Dat vader kwaad spreekt over mij als moeder. En nu wil je mij weer in die situatie zetten? Ouderverstoting is niet alleen kindermishandeling, het is ook (ex-) partnergeweld. JBB heeft de MACHT iets voor ons gezin te kunnen betekenen maar doet niets. Je stelt zelf dat het JBB niet is gelukt om de communicatie tussen ouders op een normaal nivo te brengen (vader is niet aangesproken op- en begrensd in zijn gedrag!) en wenst 'neutraal' te blijven in je communicatie naar de rechtbank. Dit heb je uitbesteed aan hulpverlener. Daar waar hulpverlener iets had kunnen betekenen, heb jij nagelaten vader een beloofde Schriftelijke Aanwijzing te geven zodat hij zich zou in gaan spannen voor het traject (wat ook de opdracht was van de rechter!) zodat het

weer beter kon gaan met de kinderen. Zoals ik je heb gezegd is in het dossier goed te lezen hoe het gaat. Iedere vorm van communicatie met vader resulteert in mishandeling van mij als moeder, als mens. Dit heb ik meerdere keren aangegeven en JBB deed niets! Dit alles is klachtwaardig!”

Februari 2018

Op 23 februari reageert voogd op de vraag van moeder om het complete dossier inclusief alle (e-mail)bijlagen, processtukken, brieven, werkaantekeningen enzovoort: ze geeft aan enkel interne stukken te kunnen geven; de andere stukken dient moeder zelf op te vragen bij de betreffende instanties. Hierdoor is echter niet te controleren welke stukken in het dossier van JBB aanwezig zijn en welke zij genegeerd hebben.

Maart en april 2018

In maart meldt moeder zich bij CJG met een hulpvraag. CJG geeft aan dat er een afschalingsgesprek had moeten plaatsvinden vanuit JBB, zodat CJG nog enig zicht zou kunnen houden op het gezin.

Op 21 maart ontvangt moeder naar aanleiding van haar vraag hierover per e-mail een antwoord van voogd: *“Jeugdbescherming Brabant is niet meer betrokken in de casus. Er heeft geen overdracht plaatsgevonden met het CJG omdat er vanuit JBB geen hulpvraag meer was voor de kinderen waar aan gewerkt kon worden.”*

Hoewel voogd expliciet aangeeft dat JBB niet meer betrokken is, is er op 10 april toch een zittingsvertegenwoordiger aanwezig die 2x spreektijd krijgt en de rechter adviseert geen vaste contactregeling met moeder vast te stellen.

Hoe is de situatie nu

Vader heeft inmiddels (tijdens de lopende ondertoezichtstelling) officieel het hoofdverblijf gekregen en moeder staat zonder kinderen. Er is geen vaste omgangsregeling vastgesteld en de kinderen kunnen naar moeder wanneer zij dat willen. Volgens de curator is contactherstel met moeder niet mogelijk zolang de destructieve band tussen vader en kinderen niet wordt doorbroken en zijn de kinderen de baas en dat blijkt wel. Moeder ziet haar kinderen niet tot zeer sporadisch, beperkt tot de momenten dat er iets te halen valt, bijv. verjaardagsgeld of moeder flink haar portemonnee trekt. En als er dan contact is dan manipuleren de kinderen, dwingen en als ze begrensd worden (of vader regisseert en kadert de bezoeken) zijn ze weg. En moeder heeft het nakijken. Aan het vereiste herstel van de autoriteit van ouders is geen medewerking verleend. De kinderen worden nog steeds in hun ontwikkeling bedreigd. Opgevoed worden door 1 (pathogene) ouder zou de kinderen rust moeten geven aldus GI en RvK, maar uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat dit niet zo is. Kinderen hebben beide ouders nodig in hun leven. Door JBB staat moeder nu aan de zijlijn en groeien de kinderen op in een ongezonde opvoedomgeving, hetgeen schadelijk voor ze is op langere termijn... Dit is inmiddels voor dochter al 3 jaar en voor zoon 2 jaar...

Dossier 7: Hoe een moeder niet alleen vernederd wordt door haar ex maar ook door de jeugdzorgwerker

In dit dossier zien we dat voordat JBB in beeld komt al een lang spoor van ellende door ex-partnergeweld waarbij een ex-partner niet alleen zijn ex, de moeder van 2 kinderen, vernedert, maar ook nog eens op intimiderende wijze één van de kinderen weghoudt bij de moeder. In het vrijwillige kader is hulpverlening kansloos en biedt het ouders altijd mogelijkheden om ouderverstoting toe te passen. Op het moment dat JBB in beeld komt ontspoort het dossier volledig. Saillant detail in dit dossier is dat de ex-partner van deze moeder een relatie heeft met de adjunct-directeur van Veilig Thuis, ketenpartner van JBB met zeer korte lijnen wat het ontbreken van de normale afstandelijkheid tussen zorgwerker en cliënt kan verklaren. Hieronder een tijdlijn.

27 november 2017

Eerste gesprek met jeugdzorgwerker (RK) bij mij thuis. Mijn zoon maakt ook kennis. Het eerste gesprek zei hij nog niet zoveel. Wel benoemde hij dat er bij vechtscheidingen vaak sprake was van een dominante partner en een te volgzame partner. Ik voelde me begrepen. Uiteraard heb ik in het eerste gesprek alles aangegeven. Ik heb aangegeven dat er sprake is van ex-partnergeweld. Niet dat ik in het verleden blijf hangen. Hiermee is nooit iets gedaan; er werd vriendelijk geknikt. Dat was het. Mijn zoon heeft ook een kennismaking; hem wordt verder niets bijzonders gevraagd. Er wordt mijn zoon al niet gevraagd naar het vermeende slaan dat eerder is geopperd door Veilig Thuis. Ik leg uit dat het doel wat mij betreft is: contactherstel en het stoppen van de wekelijksse intimidatie. Ik zeg dat ik geen bericht krijg van mijn dochter, alleen berichten van mijn ex over wat mijn dochter gezegd/gewild zou hebben. Mijn dochter denkt dat we een afspraak hebben: geen contact tot haar therapie. Ik zou een dergelijke afspraak nooit maken.

1 december 2017

Mijn ex zet de helft van de kinderalimentatie op eigen houtje stop. Mijn dochter woont immers bij hem. Er is geen verzoek wijziging alimentatie.

15 december 2017

Gesprek met jeugdzorgwerker, mij en mijn ex.

Jeugdzorgwerker laat weten dat mijn zoon onrustig was op school en dat dit lag aan het wisselmoment. Ik heb gezegd: hoe kan mijn zoon aan mij toegewezen zijn als ik hem zou slaan? Mijn zoon wordt niet gehoord. Er komt geen reactie.

15 januari 2018

We hebben een gesprek met de jeugdzorgwerker over de vakantieverdeling. Ik maak hem duidelijk dat ik vaste afspraken wil die voor de komende jaren gelden en leg ook uit waarom. De jeugdzorgwerker maakt me naar mijn idee belachelijk. Hij zegt dat hij de intimidatie niet ziet. Ik zeg hem dat hij niet kijkt. En natuurlijk houdt mijn ex zich in nu de jeugdzorgwerker meekijkt. De mails zijn verpakt als een vriendelijk verzoek, maar discussie is niet mogelijk. Dan ga ik niet 'in op het voorstel'. Voor de zoveelste keer leg ik uit dat mijn ex mij al jarenlang lastigvalt en dat het moet stoppen. De jeugdzorgwerker reageert afwijzend, ziet de noodzaak niet.

Zoals tijdens elk gesprek begin ik ook nu over contactherstel met mijn dochter. Ik leg uit dat de intimidaties sinds de scheiding (om over daarvoor maar te zwijgen) mij in paniek brachten. Daar heeft mijn dochter last van gehad en dat spijt me. Maar dan neem ik volgens jeugdzorgwerker 'geen verantwoordelijkheid voor mijn eigen gedrag'. Want ik 'kan niet op mijzelf reflecteren' en daarom moet ik in therapie, maar dat weiger ik.

Ik heb een paar berichten van school gekregen dat mijn zoon zijn huiswerk niet af had. Als ik in mijn agenda kijk, zie ik dat hij die momenten bij zijn vader was. De jeugdzorgwerker ontkent dit. Verder meld ik dat mijn zoon vies thuiskomt. Hij heeft vet, ongekamd haar en lange, vieze nagels. Mijn ex liegt over een gesprek over het ruilen van dvd's waar mijn zoon bij is. Hij had beloofd om de dvd's die mijn zoon had gekocht te ruilen, maar dat is niet gebeurd. De jeugdzorgwerker kijkt me arrogant aan en reageert niet: ik maak problemen vindt hij. Dit terwijl ik het zielig vond voor mijn zoon dat er werd gelogen. Stelselmatig worden mijn zorgen van tafel geveegd. Er wordt gewoon niet op gereageerd, hooguit wordt gezegd dat het niet zo is. Er is geen sprake van waarheidsvinding; er wordt onverkort meegaan met het verhaal van mijn ex.

26 februari 2018

De jeugdzorgwerker beslist over de vakantieverdeling .

Mijn zoon gedraagt zich slecht op school en volgens mijn ex ligt dat aan mij. Jeugdzorgwerker belt met school, zo hoor ik van de mentor. Er is geen verzoek geweest, geen rapportage achteraf. De mentor stelt dat mijn zoons gedrag gewoon pubergedrag is; er is niets aan de hand. Weer een storm in een glas water. Verder stelt tegenover jeugdzorgwerker dat mijn vertrouwenspersoon 'mijn zaak geen goed doet'. Ik trek het allemaal niet meer. Jeugdzorgwerker stelt weer dat hij niet wil meewerken aan contactherstel.

28 maart 2018

Gesprek met jeugdzorgwerker bij mijn advocaat. Jeugdzorgwerker legt de verantwoordelijkheid volledig bij mij neer en daarover wil ik in gesprek, net als over ouderverstoting. Ik wil graag weten waarom hij dat niet wil erkennen. Er komt een konijn uit de hoge hoed: er zou een opening zijn bij mijn dochter. Hij had diverse gesprekken met haar gehad, waarvan ik niet op de hoogte was, maar nadat ik die week een artikel naar haar had gestuurd over ouderverstoting ging bij haar de deur weer dicht. Hierdoor concludeerde jeugdzorgwerker dat het mijn schuld was dat er geen contact kwam. Ik geef (nogmaals) aan dat ik vaste regels wil voor de omgang; elke vakantie en elke vrije dag word ik lastiggevallen. Wat lijkt op een verzoek, blijkt altijd een eis. De afgelopen vakantie leidde dat zelfs tot dreigen met een kort geding. Mijn ex mocht van mij een dag eerder op vakantie dan afgesproken. Dat werden twee dagen, en er kwam geen compensatie. Daarop trok ik mijn toestemming in, waarna een kort geding volgde. Hierop reageert de jeugdzorgwerker eigenlijk niet; hij zegt steeds dat hij de intimidatie niet ziet.

4 april 2018

Gesprek jeugdzorgwerker, mij en mijn ex. We zitten in een kleine spreekkamer. Ik zit per ongeluk bij de noodknop en maak er nog een grapje over. Het doel van dit gesprek is te komen tot afspraken over vakanties. Ik wil vaste afspraken voor de komende jaren, om intimidatie te voorkomen. Jeugdzorgwerker maakt me belachelijk, net als eerder bij mij thuis. Hij start de bijeenkomst met het voorlezen van een uitgebreide omgangsregeling van een ander kind. Hij zegt dreigend: "Is dat wat je wilt? Dan kan ik je nu vast zeggen dat je het nooit helemaal dichtgetimmerd krijgt." Mijn ex geniet en

intimideert me. "Ik kan jouw gevoel niet begrijpen." zegt hij, "De dwang en intimidatie zie ik niet." Als ik alles wil dichttimmeren, dan ben ik dus 'intimiderend'. Ik zeg dat hij een karikatuur van mij maakt. Hij zegt ook: "Je reageert heel erg emotioneel," terwijl ik geen traan heb gelaten en rustig aan het meeschrijven ben. En "Jij moet er persoonlijk iets mee dat het je minder raakt."

De jeugdzorgwerker geeft aan dat in het contact met mijn dochter de regie bij haar ligt. Voorlopig komt er geen contact, pas als zij eraan toe is. Jeugdzorgwerker krijgt het gevoel dat ik mijn zoon laat weten dat ik het beter doe dan mijn ex, terwijl hij mijn zoon 1 keer bij mij heeft gesproken. En, zo blijkt veel later, 1 keer bij mijn ex thuis. Ik ben hierover niet geïnformeerd.

De conclusie van jeugdzorgwerker luidt dat er vanaf nu minimaal contact is en dat het niet anders is; het is mijn verhaal tegen dat van mijn ex. Hij stelt ook dat het hebben van geen contact met een van de ouders 'het kind niet per definitie beschadigt'. Ik stel dat hij mijn dochter tekort doet, waarop mijn ex reageert dat ik daar steeds bevestiging in zoek en dat dit voor zijn dochter ongemakkelijk is.

Mijn ex geniet er zichtbaar van. Bij het handen schudden blijft mijn ex in de kamer zitten met de jeugdzorgwerker en loop ik alleen weg.

24 april 2018

Eerste 'keukentafelgesprek' met het wijkteam over het verlengen van mijn zoons PGB. Ze heeft de meest actuele aanvraag niet bij zich. We herzien mijn zoons leerdoelen m.b.t. zijn autisme. De ondertoezichtstelling komt ter sprake. Ik ben open geweest; eerder vroeg ik hulp bij haar collega. Het is zwaar om met de intimidaties en het gedrag van jeugdzorgwerker om te gaan. Maar ik trek me terug, ik durf niemand te vertrouwen. Met het wijkteam bespreek ik wel mijn klacht richting jeugdzorg, die immers al op tafel lag. Ze vindt het vreemd dat ik dat doe.

Er wordt over een weer gemaaild over mijn zoons PGB. Hij zou toestemming moeten hebben van jeugdzorgwerker. Ik vraag om een wettelijke onderbouwing, die ik krijg ik op 23 mei. Maar de inhoud komt niet overeen met wat wordt beweerd. Uiteindelijk mailt het wijkteam op 31 mei dat het dossier wordt afgesloten en: "Heel veel succes en ik hoop dat er voor u maar zeker ook voor uw zoon snel rust en duidelijkheid komt. Wij zullen het dossier van uw zoon gaan afsluiten."

Ik schakel de gemeente in en krijg positieve respons van een ambtenaar die het gaat uitzoeken. De gemeente neemt de schuld op zich, want e.e.a. zou niet duidelijk zijn in de opdracht aan het wijkteam. De burgemeester heb ik ook geïnformeerd omdat de wethouder niet reageert op mijn mails. Hij laat me op 11 juli weten vertrouwen te hebben in jeugdzorg, maar dat het PGB wordt hersteld. Mijn zoon krijgt 2 jaar PGB.

16 mei 2018

Gesprek met de adjunct-directeur van de school van mijn dochter. Ik heb aangegeven dat ik niet word geïnformeerd over mijn kind, dat ik bezorgd ben over mijn dochter en dat ik beter contact wil met school. De vorige mentor was naar mijn mening al zo tegen me opgezet dat hij kortaf was en geen informatie gaf. De adjunct-directeur stelt dat mijn dochter geen contact met me wil, en dat dit een grote zorg is.

22 mei 2018

Mijn vertrouwenspersoon van Stichting (H)erken Ouderverstoting wordt gesommeerd om ten

kantore van de regiomanager van Jeugdzorg te verschijnen. Ik krijg dezelfde week een aankondiging schriftelijke aanwijzing.

6 juni

Gesprek bij JBB met gebiedsmanager GS en mijn vertrouwenspersoon. Ik heb het gesprek opgenomen en uitgeschreven. Ook het bericht van mijn vertrouwenspersoon op de Facebookpagina van Herken Ouderverstoting. De gebiedsmanager zegt onder meer dat de mening van de minister (over ouderverstoting) minder relevant is. Hij heeft mijn vertrouwenspersoon gesommeerd om op kantoor te verschijnen

22 juni 2018

Alimentatiezitting. Mijn ex verzwijgt zijn ontslagvergoeding en zijn woonlasten, die hij deelt met zijn nieuwe partner. Ook ontkent hij kleding van mijn zoon stelselmatig achter te hebben gehouden en verzoekt om betaling van de helft van de 2 schoolreisjes van mijn dochter (India en Rome). De reisjes zijn geboekt zonder om mijn toestemming te vragen. Rechter stuurt ons de gang op en we onderhandelen een partneralimentatie uit.

13 juli 2018

Zitting rechtbank over schriftelijke aanwijzing; mijn bezwaar is afgewezen en er is geen hoger beroep mogelijk. De jeugdzorgwerker stelt zich onprofessioneel op. Hij komt, op de gang, naar me toe om me een hand te geven. We zijn in het nieuwe rechtsgebouw in Breda. Hij zegt iets in de trant van "als er ergens geld is, dan is het wel hier." Dit in reactie op het verwijt van mijn vertrouwenspersoon dat JBB enkel kinderen van vechtscheiding in ondertoezichtstelling neemt voor de vergoeding. Maar dat heb ik niet gezegd.

Mijn ex komt twintig minuten nadat de zitting had moeten starten aan. Hij gaat bij de jeugdzorgwerker zitten. In de rechtszaal blijkt mijn dochter zojuist gehoord te zijn, wat ik niet wist. Ik wist ook niet dat mijn ex aanwezig zou zijn. Hij en jeugdzorgwerker trekken één lijn tijdens de zitting: mijn berichten over ouderverstoting hebben mijn dochter depressief gemaakt en ze is weer in therapie, wat mij niet is verteld en ik dus van de rechter moet horen. Als ik e.e.a. uitleg lachen ze beiden mijn argument van tafel. Ze kiezen dezelfde toonzetting. "Ach ja, ik reageer daar niet eens op, want dan wordt het alleen maar welles-nietes," zegt jeugdzorgwerker. "Dat mens is knettergek," stelt mijn ex.

De rechter lijkt al bij voorbaat een besluit te hebben genomen en ik maak geen schijn van kans. Ik vertel dat niet mijn berichten maar de ouderverstoting zelf mijn dochter beschadigen. Jeugdzorgwerker en mijn ex verlaten samen de rechtszaal. Er is geen enkele sprake van professionele afstandelijkheid, laat staan neutraliteit.

Blogs

In dit gedeelte van het zwartboek nemen we u mee naar de verschillende blogs die de auteur de afgelopen periode heeft geschreven naar aanleiding van wat er allemaal gebeurt rondom JBB. Een aantal blogs gaat over dossiers die tevens in dit zwartboek zijn opgenomen, andere blogs gaan over de steeds zorgelijkere situatie van JBB en de wijze waarop deze gecertificeerde instelling handelt. Toekomstige blogs zijn te volgen op www.jeugdzorgnederlandfiles.blog.

Blog 1: Het is niet vanzelfsprekend dat JBB beschikkingen van de rechter opvolgt

Als, helaas gedwongen, ervaringsdeskundige in de jeugdzorg, en dan met name met Jeugdbescherming Brabant, heb ik in de afgelopen anderhalf jaar vele schrijnende gevallen meegemaakt. Ik heb veel dossiers gelezen, betrokkenen gesproken en ben diverse keren ingeschakeld als vertrouwenspersoon.

Onlangs was ik als vertrouwenspersoon betrokken bij een gesprek tussen een cliënte van JBB en de jeugdzorgwerker mw. A en gebiedsmanager de heer S. De rechter had in deze zaak bij beschikking uitgesproken dat de GI een ervaren jeugdzorgwerker diende aan te wijzen die ervaring had met ouderverstoting. Bij de kennismaking met de jeugdzorgwerker bleek deze pas net een jaar ingeschreven te staan bij het SKJ. In het gesprek gaf zij ervaringen op die niet overeenkwamen met haar eigen social media. Tevens gaf ze aan moeder te zijn, wat achteraf ook niet klopte. Wel erkende ze geen ervaring te hebben met ouderverstoting, iets wat overduidelijk geëist was door de rechter.

De cliënt heeft een klacht ingediend tegen de jeugdzorgwerker omdat deze gelogen had over haar ervaring en over het feit dat de GI zich niet gehouden heeft aan de uitspraak van de rechter. Zoals te doen gebruikelijk volgt er dan eerst een bemiddelingsgesprek.

Schokkend

Wat er tijdens het gesprek vervolgens gesteld wordt is als schokkend te ervaren. Allereerst stelt gebiedsmanager S dat ervaring eigenlijk een relatief begrip is en dat een jeugdzorgwerker werkt in een team waar zij te rade kan gaan. Dus in dat kader heeft zij altijd voldoende ervaring. Vervolgens stelt hij ook dat hij geen mensen in zijn team heeft die ervaring hebben met ouderverstoting. Dus aan die voorwaarde kon hij simpelweg niet voldoen. Wat er niet is, is er niet.

Dit was een interessant punt. Hoe kun je een beschikking opvolgen als je het door de rechter opgelegde, namelijk: ervaring met ouderverstoting, niet kunt bieden? Het antwoord was schokkend en ik citeer hier letterlijk de uitspraak van gebiedsmanager S: "Het is niet vanzelfsprekend dat wij de beschikkingen opvolgen," om hier later aan toe te voegen: "Uitspraken van rechters in het familierecht zijn slechts voorkeursuitspraken." Met die laatste opmerking wilde hij uiteraard proberen zijn eerdere uitspraak te rechtvaardigen, waarin hij stelde dat het niet vanzelfsprekend is dat de GI vonnissen opvolgt.

Niet de eerste keer

Het is niet de eerste keer dat een medewerker van JBB stelt dat zij vonnissen niet hoeft uit te voeren. Ook andere gebiedsmanagers en jeugdzorgwerkers hebben deze uitlating diverse keren gedaan tegen cliënten en vertrouwenspersonen.

Maar een uitspraak is een uitspraak. En de gebiedsmanager moest erkennen dat hij in Nederland woont en werkt, JBB een Nederlandse entiteit is en daarmee gehouden is aan de Nederlandse wetgeving. En dat in de rechtsstaat Nederland de rechter bepaalt.

Wat deze gebiedsmanager en die andere medewerkers kennelijk niet weten is dat hun eigen bestuurder, René Meuwissen, in oktober 2017, in het bijzijn van regiodirecteur Miranda Dekkers, heeft gesteld dat JBB vonnissen van de rechtbank natuurlijk en onverkort moet uitvoeren. De vraag is dan ook waar deze interne 'interpretatieverschillen' vandaan komen. Het lijkt er steeds meer op dat deze bestuurder en zijn regiodirecteuren de medewerkers niet onder controle hebben dan wel dat zij intern een andere boodschap en beleidslijn verkondigen dan zij naar buiten toe doen. En hiermee een staat in een staat creëren.

Terugkrabbelen

Over de ontbrekende ervaring met ouderverstoting krabbelde de gebiedsmanager in het gesprek, wederom na doorvragen, ook terug: er waren wel degelijk mensen die getraind zijn in en ervaring hebben met ouderverstoting, om dat later weer te wijzigen naar dat er mensen in dienst zijn die dusdanige ervaring hebben dat zij binnen de interne opleidingsmodules van JBB de jeugdzorgwerkers kunnen en mogen trainen op dit vlak. Waar die mensen deze kennis vandaan hebben en of ze daarin geaccrediteerd zijn kon hij niet zeggen. Of die interne opleiding geaccrediteerd is en wat er dan zoal getraind wordt over ouderverstoting kon hij ook niet zeggen. Op het algemene beleid van JBB in casussen waarbij er sprake is van ouderverstoting wilde hij geen toelichting geven, terwijl dit voor cliënte van wezenlijk belang is in wat zij kan verwachten van de GI. Vervolgens hebben we ook gevraagd wat JBB gaat doen met de adviezen van de commissie Rouvoet. Ook hier wilde hij geen direct antwoord op geven. Hij heeft aangegeven binnen 14 dagen schriftelijk te reageren op de vraag of de GI deze vragen gaat beantwoorden.

Hulpverlening ondergeschikt aan bedrijfsvoering

De cliënte merkte terecht op dat zij mag verwachten dat de kinderen het beste krijgen wat er is. En dat als er iemand moet komen met ervaring in ouderverstoting dit ook verwacht mag worden. De gebiedsmanager erkende dat ook. Dat lokte ons uit de vraag te stellen: "Maar als u die niet voorhanden heeft waarom gaat u dan niet terug naar de rechter en stelt u vast dat u de opdracht niet kunt uitvoeren of waarom huurt u die ervaring niet in?" Als voorbeeld gaven we dat iemand op de afdeling cardiologie die geopereerd moet worden wanneer de cardioloog niet voor handen is toch ook niet door een KNO-arts geopereerd wordt? Ook dit antwoord was ontluisterend: "Op vragen over onze bedrijfsvoering ga ik niet in." Hiermee de schijn creërend dat de zorg ondergeschikt is aan de bedrijfsvoering van JBB. Het feit dat de belangen van de kinderen en hun hulpvraag ondergeschikt zijn aan de economische bedrijfsvoering is hiermee wat mij betreft onverkort aangetoond.

Bij geen vertrouwen moet jeugdzorgwerker vervangen worden

Positief aan het gesprek was dat er bij JBB kennelijk een nieuw beleid is ingesteld: als er geen vertrouwen is tussen de jeugdzorgwerker en de betrokken belanghebbende(n) heeft doorgaan met elkaar geen zin. Om die reden had de gebiedsmanager besloten de jeugdzorgwerker te vervangen –

om daar wel aan toe te voegen dat dit niet betekende dat hij de eisen uit de beschikking zou opvolgen en dat hij dit ook niet kon garanderen. Dit voelde als pure intimidatie in het gesprek overigens: wij vervangen de jeugdzorgwerker en dan nu niet meer verder zeuren, de klacht van tafel en zeker geen klachtzitting.

Maar voor alle ouders die te maken met JBB: heeft u geen vertrouwen in uw jeugdzorgwerker, klim dan massaal in de pen naar de gebiedsmanagers en verzoek om een nieuwe jeugdzorgwerker. En zet bij weigering de klacht door naar de Klachtencommissie.

Geen respect voor vertrouwenspersoon

Tot slot nog een mooi staaltje intimidatie: na een vraag van mij om een nadere toelichting op een antwoord was de reactie van de gebiedsmanager: "Ik ben met mevrouw in gesprek," hiermee pogend mij de mond te snoeren. De knappe reactie van de cliënte was: "Nee, u bent met ons beiden in gesprek!" Nadien werden enkele keren de vragen die ik namens cliënte stelde volledig genegeerd.

En de jeugdzorgwerker? Waar blijft zij in het verhaal? Ze wordt vervangen, maar in het gesprek kregen cliënte en ik het met haar te doen. Zij was door haar eigen gebiedsmanager in een onmogelijke positie gemanoeuvreerd, heeft gepoogd haar positie te redden en dingen gezegd die niet juist zijn. Zij heeft dat ook zelf direct vastgesteld en haar excuses aangeboden. Daarvoor chapeau. De gebiedsmanager voegde hier nog aan toe dat het absoluut onbestaanbaar is als zijn mensen gaan liegen want "als zij gaan liegen heb ik een groot probleem." Ik kon een schamper en cynisch lachje niet meer onderdrukken: de club die bekend staat om de categorische leugens zegt dat ze niet mogen liegen!

De carrière van deze jonge jeugdzorgwerker heeft binnen een jaar een forse deuk opgelopen en ze is een illusie armer. Zonde, want van enthousiaste jongelingen moeten we het gaan hebben. Jongelingen die wel openstaan voor maatschappelijke ontwikkelingen waarvan ouderverstoting een uitvloeisel is. En dat allemaal te danken aan een gebiedsmanager die het niet vanzelfsprekend vindt dat vonnissen worden uitgevoerd! En die wat mij betreft zichzelf hiermee een brevet van onvermogen heeft opgespeld en eigenlijk zowel intern als extern zichzelf heeft gediskwalificeerd als gesprekspartner.

We kijken uit naar de schriftelijke beantwoording door de gebiedsmanager, en eigenlijk ook een reactie van René Meuwissen.

Blog 2: Hoe JBB appels met peren vergelijkt

In de afgelopen vakantie heb ik de tijd genomen om het jaarverslag van Jeugdbescherming Brabant te lezen. Ik ben uiteraard benieuwd wat de bestuurder van deze gecertificeerde instelling, René Meuwissen, aan verantwoording wenst af te leggen aan onder meer de Raad van Toezicht, opdrachtgevers zoals gemeenten en rechtspraak, Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, ketenpartners en de betrokken (pleeg)ouders.

Een jaarverslag moet een waarheidsgetrouw beeld geven van de ontwikkeling binnen de organisatie. In hoeverre de waarheid gesproken wordt kan ik niet beoordelen omdat ik de interne cijfers niet heb

gezien. Wat ik wel kan beoordelen is of wat er in verslag staat realistisch is en of de cijfers binnen het document elkaar niet tegenspreken. Ook kan ik zaken afzetten tegen oudere jaarverslagen en de vele dossiers die ik gezien heb en waarin ik een adviserende rol speel als vertrouwenspersoon.

Mijn grootste aandachtspunt ging enerzijds naar het financiële verslag maar ook naar het onderdeel over de klachten bij deze GI.

Grote hoeveelheid geld

Ten aanzien van het financiële verslag blijf ik mij verbazen over de grote hoeveelheid geld die omgaat in een dergelijke instelling. Met een budget (lees: subsidies) van € 33 miljoen die niet direct naar zorg gaat, want alle andere kosten voor de inhuur van zorg wordt apart en rechtstreeks door de gemeenten betaald aan de zorgverleners en zit niet in de subsidie aan de GI, is dit wat mij betreft veel weggegooid geld. Feitelijk moet je stellen dat een GI niet meer en niet minder is dan een bemiddelingsbureau tussen vraag voor zorg en aanbod van zorg. Een rol die de gemeenten perfect zelf lokaal kunnen regelen en waarvoor binnen de diverse gemeentehuizen al mensen aanwezig zijn om deze rol op te pakken.

Van die € 33 miljoen gaat 83% naar personeelskosten. Met 422 medewerkers betekent dit personeelskosten van ruim € 65.000 per medewerker. Dit is uiteraard niet het salaris van de medewerkers, maar het zijn de salarissen, af te dragen sociale lasten, pensioenvoorzieningen, reiskosten, etc. Dan mag er op zijn minst ook wel resultaat verwacht worden. Daarnaast is ook niet terug te lezen wat de bezoldigingen van de bestuurders zijn. Elke instelling die het grootste gedeelte van haar inkomsten verwerft uit subsidies is gehouden aan de Wet Normering Topinkomens. Het salaris van de bestuurders moet daarin verantwoord worden, maar in het jaarverslag van JBB is dit helaas niet te zien. Op basis van het financiële jaarverslag van 2016 is te zien dat de bestuurder ongeveer 2x het bedrag verdient dat er aan een medewerker wordt uitgegeven.

Structurele oplossing

Een budget van € 33 miljoen dat grotendeels opgaat aan een GI die regionaal of provinciaal werk doet, en daarmee eigenlijk tegen de decentralisatie van de zorg ingaat, is serious business. Want was het niet de bedoeling van de regering in 2015 dat met de decentralisatie de zorg lokaal geregeld wordt omdat het dan goedkoper, efficiënter, sneller en beter geregeld zou kunnen worden? Om vervolgens als overheid te bepalen dat de zorg via een gecertificeerde instelling moet lopen. Alleen de 15 regionaal of landelijk opererende GI's hebben al een gezamenlijk budget van ca. € 500 miljoen. Hier kan dus een structurele besparing worden behaald als de decentralisatie verder wordt vormgegeven. Een structurele besparing die iets kan doen aan de structurele gaten van Rutte die in de begroting komen in de komende weken op weg naar Prinsjesdag.

De appels en peren van de klachten

Maar nog opvallender vind ik het gegoochel met de cijfers rondom het aantal klachten. Volgens Meuwissen is het aantal klachten in 2017 afgenomen. Maar de goede lezer en diegene die het jaarverslag van 2016 erbij pakt ziet dat hij appels met peren vergelijkt. Voor ik in ga op de cijfers zal ik dat even uitleggen: tot 1 januari 2017 behoorden de Veilig Thuis locaties Noordoost Brabant en Zuidoost Brabant tot de zelfde stichting als JBB. In het jaarverslag 2016 zijn de cijfers van deze 3 geconsolideerd tot 1 getal.

Wie het jaarverslag 2017 leest ziet in de grafieken op alle vlakken een daling in het aantal klachten. In de kleine lettertjes staat dan dat de klachten van Veilig Thuis niet meer zijn meegenomen. Maar ze zijn niet verwijderd uit de cijfers van 2015 en 2016. Het aantal klachten in 2016 was hoger dan in 2015. Door nu de klachten van 2017 (exclusief VT) te vergelijken met die van 2016 (inclusief VT), kun je eenvoudig wijzen op goede resultaten, maar die worden nergens onderbouwd. Gezien de ontwikkelingen is de claim dat het aantal klachten afneemt niet hard te maken op basis van deze cijfers. Ergo, uit betrouwbare bronnen weet ik dat het aantal klachten toeneemt en dat zelfs de Klachtencommissie spreekt over werkdruk.

56% van de klachten gegrond

Ingetrokken klachten en geslaagde bemiddelingspogingen worden opgenomen in de cijfers om aan te geven hoe positief het gesteld is met de klachtontwikkeling. Maar als we de klachten gaan bekijken die daadwerkelijk door de Klachtencommissie worden behandeld dan zien we dat 56% van deze klachten gegrond verklaard wordt. Dat is een enorm hoog percentage. De ervaring van cliënten is dat er vervolgens een excuusbrief wordt verzonden, maar dat er niets gebeurt in de afhandeling van de klacht. Met andere woorden: bedankt dat u ons op onze fout hebt gewezen, we zullen het nooit meer doen en we bieden ons excuus aan. De gevolgen en schade worden niet hersteld. We drinken een glas, doen een plas en alles blijft zoals het was.

Klachten worden volgens het verslag ondergebracht in verschillende categorieën:

1. houding en bejegening (bv. luisteren naar de cliënt, fatsoenlijke bejegening, onpartijdigheid)
2. professionaliteit (bv. de-escalatie, coulante opstelling)
3. gebruik van bevoegdheden (bv. evenredigheid, integriteit)
4. omgaan met de belangen en rechten van de cliënt (bv. respecteren grondrechten, bijzondere zorg, fair play, samenwerking, betrouwbaarheid)
5. informatieverstrekking
6. besluitvorming (bv. transparant, goede voorbereiding, redelijkheid, goede motivering, maatwerk)
7. voortvarendheid
8. administratieve zorgvuldigheid
9. overig

92% van de gegronde klachten gaat over de punten 1,2 en 4!

Elke klacht kan meerdere onderdelen bevatten. Als we de cijfers bekijken zijn er 82 klachten gegrond verklaard op punten 1, 2 en 4. Dat is 92%(!!!!) van het aantal gegrond verklaarde klachten. Je kunt dus stellen dat er nogal wat schort aan de houding en bejegening van de jeugdzorgwerkers en de GI, dat er terecht vragen zijn over de professionaliteit van de jeugdzorgwerkers en de GI maar bovenal dat het met de belangen en rechten van de cliënten slecht gesteld is binnen Jeugdbescherming Brabant. Ik had graag de vergelijking gemaakt met het jaar ervoor, maar u begrijpt het al: in die cijfers zitten de klachten van Veilig Thuis nog verwerkt.

Naar aanleiding van de klachten komt de Klachtencommissie met aanbevelingen. Die aanbevelingen zijn ook opgenomen in het jaarverslag. De bestuurder stelt dat er op basis van die aanbevelingen maatregelen zijn genomen. Maar hoe die genomen zijn en hoe die geborgd zijn in zijn organisatie wordt niet duidelijk. Opvallend is dat een van de maatregelen gaat over het correct volgen van de procedure 'inzage dossier'. Het is zorgelijk om vast te stellen dat de bestuurder maatregelen zegt te nemen die hij vervolgens enkele weken nadien, het jaar was nog geen 4 weken oud, zelfstandig negeert om in een van de dossiers het inzagerecht 'on hold' te zetten zonder gegronde redenen. Dus in hoeverre we de maatregelen die genomen zijn serieus moeten nemen, net als de cijfers in het jaarverslag, is de grote vraag.

Het is onbegrijpelijk dat een Raad van Toezicht van de GI, waarin toch niet de minsten zitten, deze simpele dingen zelf niet ziet en zich kennelijk laat ringeloren door haar eigen bestuurder. Het is daarnaast triest dat met deze cijfers gepoogd wordt om ketenpartners en gemeenten om de tuin te leiden over hoe goed deze GI functioneert.

Blog 3: Jaarverslagen GI's / Zorgen om klachtcijfers JBB

Naar aanleiding van mijn [blog](#) van gisteren over het jaarverslag van JBB heb ik de nodige reacties gehad van lezers over de verplichtingen van een gecertificeerde instelling met betrekking tot het bekend maken van hun cijfers. En over hoe het met andere gecertificeerde instellingen zit ten aanzien van hun informatie en jaarverslagen. Tevens nog een aanvulling op mijn visie ten aanzien van de klachtcijfers van JBB.

Elke GI heeft de verplichting om haar jaarverslag aan te melden bij het ministerie van VWS. Er is een [portal](#) waar men de informatie kan uploaden en terug kan vinden. Hier kan iedere burger zoeken naar de gegevens van zijn of haar GI. Daarnaast dient iedere GI ingeschreven te staan bij de Kamer van Koophandel. Ook hier heeft de GI een publicatieplicht, maar deze geldt alleen voor het financiële jaarverslag. Ook hier kun je, tegen betaling, inzage krijgen in de financiële cijfers van een GI. In hoeverre de GI's de verplichting hebben om een verslag openbaar te plaatsen op hun website is mij niet bekend.

Kwaliteit sommige verslagen ronduit slecht en soms heel oud

Toen ik op onderzoek was bij de 15 GI's die zijn aangesloten bij Jeugdzorg Nederland was dat wel even schrikken. De jeugdzorg in Nederland blijkt een behoorlijk gesloten bolwerk dat niet graag inzage lijkt te willen geven in haar resultaten. In een aantal gevallen was het jaarverslag eenvoudig te vinden, maar bij de meesten kostte het even tijd en ik kan me indenken dat iemand die dit niet dagelijks zoekt het ook niet zomaar even kan vinden. Daarnaast waren in een aantal gevallen de laatst gepubliceerde verslagen van 2015 of 2016. Onderaan deze blog heb ik de links gezet naar de meest actuele jaarverslagen die er zijn van de verschillende GI's.

Ook de kwaliteit van de verslagen is soms ronduit triest. In sommige gevallen is de verantwoording op de site niets meer en minder dan een leaflet met wat ze doen en hoe goed ze het dan doen, en worden nauwelijks cijfers over de performance gegeven en ontbreekt ook een financiële

verantwoording. JBRA spant wat dat betreft de kroon met een uitgebreide presentatie waarin niet één cijfer naar voren komt over haar performance.

Maar het lijkt me als GI, die betaald wordt middels en leeft van gemeenschapsgeld, wel het minste wat je kunt doen: jezelf verantwoorden aan de gemeenschap. En doe dat dan niet op verborgen plekken op je website, het kost soms echt heel wat zoekwerk om een jaarverslag te vinden. Maak te allen tijde een menuknop 'Over ons' en maak daar een submenu 'Jaarverslag'.

Mijn blog was mij niet te doen om JBB op voorhand al aan de schandpaal te nagelen; ik was gewoon benieuwd naar de resultaatontwikkeling. Ik had eerder al het jaarverslag 2016 bekeken. Maar bij het lezen van 2017 en de opmerking over het lagere aantal klachten was mijn aandacht getrokken en toen heb ik ook de versie 2016 er nog eens bij gepakt. Hierdoor merkte ik dat er dingen niet klopten en ben ik verder gaan lezen en rekenen.

Echt belangrijke resultaten ontbreken

Overigens verdient JBB wel een compliment. Er zijn maar heel weinig GI's in Nederland die op een dergelijk uitgebreide manier zichzelf verantwoorden, ook al is het een opgepoetst plaatje voor de buitenwereld. Want de echt belangrijke resultaten staan er niet in (bij geen enkele GI overigens): in hoeveel procent van de dossiers de vooraf gestelde doelen zijn gehaald en in hoeveel procent van de dossiers de doelen niet zijn gehaald en een ondertoezichtstelling zonder resultaat is beëindigd bijvoorbeeld. Dit lijken me juist cijfers die van belang zijn voor de gemeenten om op te kunnen sturen ten aanzien van de inkoop van de hulpverlening in de eigen omgeving.

Een jaarverslag moet een duidelijke verantwoording zijn van de ontwikkeling van de GI. Los van de complete financiële jaarcijfers, inclusief de WNT-melding over de bezoldiging van de bestuurders, moeten daar ook minimaal de volgende punten in terug komen:

1. De ontwikkeling van het aantal dossiers, de bereikte resultaten binnen de dossiers.
2. Het totaal aantal maatregelen dat is uitgevaardigd.
3. Hoeveel wisselingen van jeugdzorgwerkers er zijn geweest in de dossiers en de redenen voor deze wisselingen.
4. Het totaal aantal verzoeken naar de rechtbank met daarbij het aantal toegewezen, afgewezen of aangehouden verzoeken inclusief de beroepen hiertegen.
5. De ontwikkeling van het aantal klachten.
6. De resultaten van de klachtbehandelingen met bij voorkeur een eigen verslag van de Klachtencommissie.
7. De wijze waarop gegronde klachten zijn afgehandeld en welke maatregelen genomen zijn.
8. Hoeveel klachten op een andere manier voorgelegd zijn, zoals bij de Ombudsman of het SKJ-tuchtrecht, en wat de uitkomsten hiervan zijn.
9. De betrokkenheid van de cliënten in de GI.
10. Een sociaal jaarverslag dat inzicht geeft in personeelsverloop, ziekteverzuim, etc.

11. Welke kwalificaties er zijn bij het personeel en welke aanvullende opleidingen er zijn gevolgd in enig jaar.

Waar het om gaat is dat er duidelijkheid gegeven gaat worden zodat de gemeenten en de rechtspraak weten met wie ze te maken hebben. Ik kan me goed indenken dat een wethouder geen zorg inkoopt bij een GI waar ruim 90% van de gegrond verklaarde klachten gaat over de bejegening van de cliënten, waar het slecht gesteld staat met de professionaliteit van de jeugdzorgwerkers en waar de rechten van de cliënten slecht geborgd zijn. Maar ook niet bij een GI waar bijvoorbeeld meer dan 10% van de dossiers zonder dat de beoogde doelstellingen bereikt zijn beëindigd wordt. Het zou goed zijn als het ministerie van VWS voorwaarden waaraan de jaarverslagen moeten voldoen gaat stellen aan de GI's en een publicatieplicht op de eigen website stelt.

Maatwerk

Met betrekking tot de opleidingen moet er meer inzicht komen in wat de medewerkers voor achtergronden en kwalificaties hebben. De rechter moet weten of een GI wel kennis en ervaring heeft van bijvoorbeeld ouderverstoting, kinderen die moeten worden of kinderen met autisme of ADHD. Als die specifieke kennis niet aanwezig is dan heeft doorverwijzing naar die GI geen zin. De ervaring nu leert dat elke GI vecht om een dossier zolang mogelijk vast te houden ook al ontbreekt het aan de benodigde specialistische kennis voor dat dossier. Want een dossier is geen standaardpakket maar is maatwerk. En daar hoort geen algemene medewerker bij maar een specialist.

Voortbordurend op dat punt blijkt steeds meer dat het systeem van de GI's als zodanig is achterhaald. Het past niet in de transitie van de zorg, waarbij de zorg lokaal georganiseerd moet worden terwijl de GI's landelijk of regionaal werken. Wat we ook zien is dat de GI's het ["niet vanzelfsprekend vinden dat ze de beschikkingen naleven"](#). Gevolg is dat ze volledig eigenwijs de beslissingen van de rechter en de adviezen van de Raad of de reclassering naast zich neer lijken te leggen en zelf onderzoeken nog eens dunnetjes over doen. Hiermee wordt zeer veel geld, maar bovendien kostbare tijd in een kinderleven, vergooid. Daarnaast is zorg steeds meer maatwerk. In combinatie met de transitie lijkt het zinvoller en efficiënter dat de gemeente zorgdraagt voor de complete afwikkeling van een dossier. De rechter verwijst een dossier naar de gemeente en die voert onverkort, zonder eigen interpretaties, de beschikking uit. Het kan en mag niet zo zijn dat als de rechter op advies van de Raad zegt we gaan naar links de jeugdzorgwerker zonder blikken of blozen (en bovendien: zonder enige consequentie) zegt: "nee hoor ik ga naar rechts."

Zorgen om klachtcijfers JBB

Na bestudering van alle jaarverslagen, voor zover beschikbaar, ben ik de cijfers over de klachten bij JBB ook nog in een ander perspectief gaan bekijken: het heeft mijn zorgen over de performance van deze GI flink laten toenemen. Niet alleen in het absolute totaal aantal klachten staat JBB bovenaan, ook met 56% van de klachten die als gegrond verklaard zijn staat zij eenzaam aan de top. In mijn eerste Quick Scan heb ik geen enkele GI gezien die ook maar in de buurt komt van deze cijfers. En bij geen enkele GI zijn er zoveel gegrond verklaarde klachten over zaken als houding en bejegening, professionaliteit en het omgaan met de belangen en rechten van de cliënten. Dit zijn voortekenen die duiden op een ongewenste cultuur van machtsmisbruik en intimidatie. Met een rapport van de Ombudsman Rotterdam, eerder dit jaar, in het hoofd waarin bij JBRR erop is aangesproken dat zij cliënten intimideerden, en wetende dat de oud-bestuurder van JBRR nu bij JBB de scepter zwaait,

bekruipt mij een angstig gevoel voor een ieder die met JBB te maken heeft. En worden de signalen die ik krijg steeds duidelijker en herkenbaarder als patroon in plaats van als incident.

Overzicht GI's en hun jaarverslagen

GI	Link	Opmerking
Bureau Jeugdzorg Limburg	Jaarverslag 2017	
De Jeugd & Gezinsbeschermers	Jaarverslag 2016	2016(!) is het laatste verslag. Voor 2017 is wel de accountantsverklaring gepubliceerd, maar zonder cijfers.
Jeugdbescherming Brabant	Jaarverslag 2017	Uitgebreide jaarrekening ontbreekt.
Jeugdbescherming Gelderland	Jaarverslag 2016 Jaarrekening 2016	2016(!) is het laatst gepubliceerde verslag. Jaarverslag en jaarrekening worden apart gepubliceerd.
Jeugdbescherming Noord	Jaarverslag 2016	2016(!) laatst gepubliceerd. Geen financiële verantwoording te vinden.
Jeugdbescherming Overijssel	Jaarverslag 2017	Geen financiële verantwoording te vinden.
JBRA Jeugdbescherming Amsterdam	Jaarverslag 2017	Een knappe brochure echter zonder enige verantwoording over de ontwikkeling in dossiers, klachten, financiën, etc. Een schaamteloze zelfbeleving van deze organisatie.
JBRR Jeugdbescherming Rotterdam Rijnmond	Jaarverslag 2015 Jaarrekening 2015	Laatste verslagen dateren van 2015. Geven nauwelijks inhoudelijk cijfers. Rondt schandalig dat er geen verantwoording wordt afgelegd. Werk aan de winkel voor gemeenten die met deze GI werken.
Jeugdbescherming West	Jaarverslag 2017	Leaflet van 2 pagina's zonder enige inhoud en verantwoording, zelfs het verslag van 2016 was beter!
Leger des Heils	Jaarverslag 2015	Laatste verslag dat gepubliceerd is dateert van 2015(!) en is zeer summier: geen financiële verantwoording, geen inzicht in dossiervoorloop en klachten.
Regiecentrum Bescherming & Veiligheid	Jaarverslag 2017	Zeer summier verslag.

GI	Link	Opmerking
SAVE Samen Veilig Midden Nederland	Jaarverslag 2017	Geen financieel verslag. Wel goed: een uitgebreid zelfstandig verslag van de Klachtencommissie.
Stichting Intervence	Jaarverslag 2017	1 pagina met alleen wat algemene cijfers, in schril contrast met het verslag van 2016. Opvallend: er zijn op de site 2 pagina's met jaarverslagen die niet gelijk zijn met elkaar!
William Schrikker Groep	Jaarrekening 2017	Alleen een jaarrekening met de financiële verantwoording. Er wordt dus geen inzage verleend in de dossierontwikkeling, klachtenprocedures, etc.
Jeugd Veilig Verder	Jaarverslag 2017	Helemaal niets gepubliceerd, alleen een vage belofte dat te gaan doen.

Blog 4: De partijdigheid van de jeugdzorgwerker blootgelegd

Als ervaringsdeskundige ten aanzien van het falen van de jeugdzorg in Nederland word ik regelmatig gebeld en gemaïld door mensen die ten einde raad zijn. Zo kwam ik begin dit jaar in contact met een moeder bij wie de twee kinderen met medewerking van JBB weggehouden zijn bij haar.

Aan de telefoon gaf ze aan dat een zekere LM haar jeugdzorgwerker was. Toevalligerwijs ook mijn jeugdzorgwerker, en mijn interesse was direct gewekt. Ik heb voor enkele dagen later een afspraak gemaakt. Het gesprek met deze moeder leverde mij niet alleen déjà vu gevoelens op, maar ook een grote rij van trieste herkenningen. Ik heb haar verhaal aangehoord, dat ze gelijktijdig onderbouwde met duidelijke bewijzen.

Dit is ook meteen mijn werkwijze: ik wil elk verhaal aanhoren maar pel vervolgens de emotionele schil van het conflict af om zo tot de kern van het verhaal te komen en me te richten op de feiten. En die feiten moeten met bewijzen onderbouwd kunnen worden. Ik neem niets zomaar aan en zal geen enkele mening als feit vastleggen als het niet is aangetoond. Als een jeugdzorgwerker iets stelt in het dossier dan wil ik daarvan ook de bewijzen zien dan wel het tegenbewijs ter ondersteuning van de ontkenning. Daarnaast wil ik de vrijheid hebben die bewijzen op echtheid te kunnen toetsen. De adviezen die ik vervolgens geef zijn gericht op wat het in het belang is van de kinderen en de betreffende ouder(s). Een werkwijze waar ik wel eens van denk: dat zouden de jeugdzorgwerkers ook eens moeten doen. En alles wat niet met bewijzen onderbouwd wordt direct opzij leggen en die ouder schriftelijk manen alleen nog maar met feiten te komen. Maar helaas is dat voor de gemiddelde jeugdzorgwerker te hoog gegrepen.

In het kamp van vader gezogen

Terug naar het dossier. Ik heb het volledige dossier in de afgelopen periode bestudeerd en kwam hier

een aantal opvallende zaken tegen. Ondertussen heb ik de moeder bijgestaan in de opstart van de nodige procedures tegen de GI.

De betreffende moeder had een lang en zeer vervelend traject met de jeugdzorgwerker LM. Er is zelfs extern vastgesteld dat er getwijfeld mag worden aan de neutraliteit van de jeugdzorgwerker. De bijzondere curator die door de rechtbank was aangewezen voor dit dossier, stelde in haar rapport aan de rechtbank vast: *“Bovendien heb ik zelf (bijzonder curator) ervaren dat de voogd (L M) die hierbij betrokken was teveel in het kamp van vader is gezogen.”*

Ik zal het volgende voorbeeld hierbij geven: in de aanvangsfase van dit dossier heeft de vader naar jeugdzorgwerker LM de wens uitgesproken dat de kinderen naar hem zouden komen en dat zij daar hoofdverblijfplaats zouden krijgen. Zonder duidelijke aanleiding is de jeugdzorgwerker het spoor van vader gevolgd. Zij neemt contact op met de advocaat van vader, om gezamenlijk het verzoekschrift voor te bereiden. Op basis van de aanwezige correspondentie is direct duidelijk dat de jeugdzorgwerker inderdaad niet neutraal is. Zij stelt de argumenten voor deze uithuisplaatsing op voor de advocaat van vader. Vervolgens adviseert ze de advocaat van vader om het verzoek zelf in te dienen omdat dat ‘veiliger’ is: dit geeft meer kans van slagen en JBB zou achterover kunnen leunen.

Een ander opvallend punt in dit dossier is onder andere een risicotaxatie waarin wordt gesteld dat moeder een borderline persoonlijkheidsstoornis zou hebben. Deze conclusie wordt zonder brondocument en verder onderzoek door LM vastgelegd in het dossier en komt telkens weer terug. Moeder is nimmer gediagnosticeerd als borderline patiënt. Het blijkt de mening van vader te zijn die door LM als feit is vastgelegd. Het is voor moeder een zeer lastig punt: telkens wordt ze geconfronteerd met een diagnose die niet gesteld is en haar op achterstand zet in haar strijd om haar kinderen en haar rechten. Hiermee is duidelijk dat de wettelijk verplichte waarheidsvinding bij LM, en daarmee bij JBB, niet nageleefd wordt. Het zou JBB sieren als zij per direct deze diagnose zouden verwijderen en daarna het complete dossier opnieuw lieten beoordelen door een externe professional met de vraag of, zonder deze onterechte diagnose, de juiste beslissingen genomen zijn.

In het zelfde rapport van de bijzondere curator, die overigens een psychologische achtergrond heeft met kennis van ouderverstoting, wordt gesteld: *“Het is niet direct in het belang van de kinderen dat zij de vaste verblijfplaats bij de vader krijgen.”* Elders stelde de bijzondere curator ook vast dat *“vader niet in staat was om weerwoord te bieden aan de kinderen en op één lijn te gaan zitten met de moeder. Hierdoor was duidelijk dat de kinderen de vader emotioneel chanteerden (en andersom) en de dienst uitmaakten.”*

Dergelijke conclusies tonen aan dat er bij vader geen stabiele en goede basis is voor een gezonde opvoeding met een vast verblijf en dat het een bron vormt voor ouderverstoting. De rechter neemt het rapport over en beveelt uitvoering te geven aan het rapport. De rechter geeft daarbij aan dat er een onderzoek moet komen naar ouderverstoting. Desondanks blijft LM vasthouden aan de ingezette lijn dat de kinderen naar vader moeten. Met het rapport van de bijzondere curator gebeurt niets. De conclusies van de bijzondere curator worden weggestreept tegen de bevindingen van LM om zo de eigen mening en beleidslijn te vergoelijken en te blijven volgen. Hiermee plaatst LM zich op gelijke hoogte met de bijzondere curator qua positie, kennis en expertise. De bijzondere curator is een NIP-geregistreerde psycholoog terwijl LM niets meer en niets minder is dan een jeugdzorgwerker zonder verdere aantoonbare kwalificaties. Jezelf dan op gelijke hoogte zetten met een geregistreerde psycholoog toont een zeer grote hoogmoedswaanzin met kennelijk als enig doel: je eigen zin

doordrijven. Een goede jeugdzorgwerker laat de conclusies over aan de professionals en gaat aan de slag met de adviezen in plaats van zelf amateurpsycholoog te spelen.

De zogenaamd verzonden brief

Een ander opvallend punt in dit dossier is een al dan niet verzonden brief door LM aan de rechtbank. Er is een zitting geweest waarin een rapport van een externe deskundige besproken is en waarvan de rechter van mening was dat hier wat mee diende te gebeuren. Op enig moment vraagt moeder bij LM naar de stand van zaken. Ze krijgt geen bevredigend antwoord van LM. Ze vraagt daarna of LM het proces verbaal van de zitting wil opvragen waarin het rapport van de deskundige besproken is en de rechter LM heeft opgedragen de opmerkingen van de deskundige serieus te nemen. LM zegt toe maar doet wederom niets. Na een tweede verzoek geeft LM aan dat zij een brief zal sturen aan de rechtbank met het verzoek voor het proces verbaal. De moeder blijft wachten en krijgt vlak na haar derde(!) verzoek te horen dat de rechtbank alleen een proces verbaal verstrekt als er een hoger beroep wordt aangetekend. En u raadt het al: door het wachten van LM is de beroepstermijn verstreken en kan er geen hoger beroep meer ingediend worden en dus ook geen proces verbaal opgevraagd worden. Hiermee de burgerrechten van een belanghebbende negerend.

Moeder laat het er niet bij zitten en belt de rechtbank. De rechtbank ontkent een brief te hebben gehad van LM of de GI met het verzoek tot het proces verbaal. Daarna handelt deze moeder heel voorzichtig en uiterst slim: ze vraagt bij LM de brief op. Na enig aandringen krijgt de moeder de brief toegezonden. Het blijkt een Worddocument te zijn. Een document zonder briefhoofd en ondertekening. Moeder wordt in de waan gelaten dat de brief verstuurd is. Maar het bleef aan haar knagen. Ze voelde dat er iets niet klopte. Echter toen ik het document onder ogen kreeg en bestudeerde viel mij iets op: de datum van de brief week af van het moment dat het document voor het eerst was aangemaakt. Het document is voor het eerst aangemaakt op 6 juli 2016 terwijl de brief is gedateerd op 17 mei 2016, ongeveer 6 weken daarvoor dus. Bij verdere bestudering van de documenteigenschappen bleek dat de brief zelfs nog nooit was afgedrukt. Het document was 9 minuten voordat het naar moeder werd gemaïld pas gemaakt. Een mooier staaltje van misleiding kun je niet bedenken en het was een duidelijk signaal dat de brief inderdaad niet verzonden is aan de rechtbank zoals door de rechtbank al eerder bevestigd. CSI was hierbij niet nodig. We kunnen dan ook niet anders dan vaststellen dat LM in dit geval gelogen heeft tegen de moeder. In een eerdere blog heb ik al aangegeven dat de gebiedsmanager GS van JBB zegt dat hij problemen heeft als zijn mensen liegen. Nou hier heb je er een. Met de vraag: Wat gaan jullie aan de liegende LM binnen JBB doen?

(NB Ik heb nadat het dossier bij mij binnenkwam navraag gedaan bij de betreffende rechtbank over het beleid rondom het verstrekken van een proces verbaal. Dit leverde het navolgende antwoord op: *"Indien er een Hoger Beroep wordt ingediend wordt er automatisch een proces verbaal uitgewerkt. Indien één van de direct betrokkenen zwaarwegende reden heeft om een proces verbaal te krijgen dan kan hiertoe een verzoek ingediend worden. Het is dan aan de rechtbank te bepalen of het proces verbaal beschikbaar wordt gesteld."* Het antwoord van LM aan moeder is dus gedeeltelijk bezijden de waarheid en heeft er alle schijn van dat LM bewust wilde voorkomen dat het proces verbaal beschikbaar zou worden gesteld. De rechtbank heeft in dit geval het proces verbaal alsnog beschikbaar gesteld. LM had het proces verbaal dus ook gewoon kunnen verkrijgen.)

Klacht- en tuchtprocedure

De kinderen zijn desondanks, en tegen het advies van de bijzondere curator in, definitief bij vader geplaatst op verzoek van JBB. Vader heeft elke poging tot hulpverlening gesaboteerd, onder toezicht van JBB. En na 2 jaar is de ondertoezichtstelling beëindigd zonder resultaat. Moeder staat zonder kinderen. Er is niet eens een eindgesprek geweest met haar. Moeder houdt zich sterk en is bezig met het verwerken van het (inmiddels opgelopen) trauma. Er wordt (ook) naar dit dossier door een externe partij onderzoek gedaan. Er loopt nog een klachtenprocedure bij de GI en de voorbereidingen voor een tuchtprocedure worden opgestart. Ook in die procedures kan moeder op mijn steun blijven rekenen. Daarnaast zouden excuses van LM en het door haar aanvaarden van elke aansprakelijkheid voor de nadelige gevolgen die moeder ondervindt nu zij onterecht heeft vastgelegd dat moeder een borderline persoonlijkheidsstoornis zou hebben, een stapje kunnen zijn om moeder te helpen bij het verwerken van haar trauma.

De pion in het schaakspel

En LM? Moeder heeft klachten geuit over het vele falen en het vertrouwen in LM opgezegd. Na heftig tegenspartelen is door de gebiedsmanager MS uiteindelijk, na 3 maanden strijd, LM van het dossier afgehaald. Hiermee lijkt LM de pion geworden die geofferd is in het schaakspel tussen moeder en de GI omdat haar falen en partijdigheid niet meer ontkend konden worden. Partijdigheid die door de bijzondere curator in haar rapport feilloos is bloot gelegd.

Onder de nieuwe jeugdzorgwerker veranderde er niets in de bejegening van moeder. Kennelijk moest de geofferde pion LM nog gewroken worden waarbij de belangen van de kinderen volledig uit het oog verloren zijn gegaan bij de GI.

Het is triest dat iemand als LM op een dergelijke functie kan blijven zitten. Ze is in meerdere dossiers betrappt op liegen en verdraaien van feiten. Er zijn externe deskundigen die niet meer met haar willen communiceren. Er loopt zelfs een aangifte tegen haar wegens smaad. Desondanks laat René Meuwissen, bestuurder van JBB, haar aan het werk. Het lijkt erop dat zij de vuile klusjes van hem en zijn regiodirecteur Miranda Dekkers moet opknappen. Anders kan je het niet bedenken. Ze is inmiddels in een dusdanige positie geduwd dat ze aangeschoten wild is en alleen nog maar fouten kan maken. Ze is de lokeend die de aandacht moet afleiden van het falen van het grote opperhoofd. En als ze uiteindelijk de onvergefelijke fout maakt dan wordt ze keihard afgeserveerd door Meuwissen en laten ze haar waarschijnlijk keihard vallen. Het is haar lot: het lot van een pion in het schaakspel van Meuwissen. Hij vergeet daarbij 1 ding: met kinderlevens speel je niet!

Als Meuwissen een echte manager is die een goed hart heeft voor de kinderen en zijn medewerkers dan beseft hij dat hij LM niet kan laten lopen als aangeschoten wild. Niet in het belang van LM zelf, maar ook niet in het belang van alle kinderen die aan haar zorg zijn toevertrouwd. Ze staat door alle procedures tegen haar onder een dusdanige druk dat ze niet meer vrij kan handelen in die dossiers. Ieder weldenkende manager kan zich dat beseffen en zou diens medewerker in bescherming nemen en haar van haar werkzaamheden vrijstellen. Maar niet René Meuwissen. Dit toont aan dat het bij Meuwissen niet meer gaat om de kinderen maar om het overeind houden van zijn imperium. Maar dat imperium staat op wankelen. Er zijn talloze dossiers binnen JBB waar veel mis is. Cliënten verenigen zich en zullen niets meer zomaar aannemen en gaan hun rechten opeisen. In dat opzicht weet ik dat het voor Meuwissen en heel JBB een uiterst hete herfst gaat worden.

Blog 5: Hoe de bestuurder van JBB zijn cliënten en Klachtencommissie minacht

Naast mijn rol als vertrouwenspersoon heb ik zelf ook nog te maken met een ondertoezichtstelling en een gecertificeerde instelling. In mijn situatie is dat Jeugdbescherming Brabant. Ook ik maak, net als de mensen die ik ondersteun, de meest onwaarschijnlijke dingen mee. En ik denk iedere keer weer: hoeveel dieper kunnen ze nog zinken? Want zoals uit deze blog blijkt legt de bestuurder van JBB, René Meuwissen, met zijn houding een bom onder de relatie tussen zijn jeugdzorgwerkers en de cliënten, ouders en belanghebbenden en daarmee onder de jeugdzorg in Nederland. Dieper kun je bijna niet komen!

Mijn eigen dossier is, volgens Meuwissen, inmiddels dusdanig complex dat als er gesprekken gevoerd worden deze plaatsvinden met de bestuurder/directie en advocaten, ook die van JBB, erbij. Er lopen onderzoeken door de Nationale Ombudsman en Kinderombudsman (resp. BOM en KOM), de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugdwacht met smart op het rapport van de beide ombudsmannen, de gemeente heeft inmiddels een positie ingenomen en er werd zelfs mediation geadviseerd om te zien of partijen alsnog tot een vruchtbare samenwerking konden komen.

In gesprek blijven

De Inspectie en de BOM/KOM zijn van mening dat partijen, in het belang van de hulpverlening voor de kinderen, in gesprek moeten blijven en adviseren begin december 2017 mediation tussen de GI en mij. Hoewel mijn vertrouwen in de GI en de jeugdzorgwerker al ver onder het nulpunt was gedaald heb ik, in het belang van de kinderen, ingestemd met dit advies en deze ultieme poging. Het laatste inhoudelijke gesprek met de jeugdzorgwerker was op 16 oktober 2017 dus het contact lag al even stil. Vanaf die datum heeft de jeugdzorgwerker, mevrouw L.M, geen inhoudelijke reacties meer willen geven en blijft zij hangen in procedurele antwoorden. Dat zij daarmee alle wettelijke voorschriften en termijnen negeert is haar kennelijk niet duidelijk of deert haar niet. Inspectie en BOM/KOM geven direct aan dat zij gezien hun positie en de ver uiteen liggende standpunten voor zichzelf geen rol zien als mediator. De gemeente vindt mediation op dat moment al een gepasseerd station en verwacht daar, gezien de halsstarrige houding van JBB, helemaal niets van. JBB schuift regiodirecteur Miranda Dekkers naar voren als gesprekspartner in de mediation.

Er wordt door mij een voorstel gedaan voor een mediator maar die wordt op basis van onjuiste informatie afgewezen. Nadat Dekkers gewezen is op deze onjuiste informatie gaat ze schoorvoetend alsnog akkoord met de mediator, maar krijgt deze op voorhand van Dekkers nog mee dat ze er ook nog van uit gaat dat de BOM als mediator kan gaan optreden. De BOM laat, desgevraagd, opnieuw weten aan Dekkers bij haar eerdere standpunt te blijven: zij gaat geen rol spelen in de gesprekken tussen partijen. Voornaamste reden nu lijkt te zijn om onafhankelijk te blijven in het onderzoek naar JBB dat inmiddels door de BOM en KOM is aangekondigd. Een nederlaag voor Dekkers: ze zal het moeten doen met deze mediator.

Geheimhoudingsovereenkomst

Kern van een mediation is vertrouwelijkheid. Beide partijen tekenen een geheimhoudingsovereenkomst zodat niets van de mediation en wat er aan tafel besproken wordt naar buiten gaat. Ook een eventuele slotconclusie en alle correspondentie vallen onder de

vertrouwelijkheid. En mogen dus niet gedeeld worden, ook niet intern. De enige die direct geïnformeerd mag worden is de jeugdzorgwerker LM. Dit omdat zij inhoudelijk verantwoordelijk is voor het dossier. LM zal ook in de mediation betrokken worden en tekent, net als Dekkers, een geheimhoudingsovereenkomst.

Over de mediation kan ik niets anders zeggen dan dat het een aantal zeer interessante gesprekken heeft opgeleverd die mij veel geleerd hebben over gespreksstrategieën die je kunt toepassen als GI. En hoe je dergelijke strategieën kunt voorzien in handelingen, correspondentie en de non-verbale communicatie aan tafel. Na een aantal gesprekken stelt de mediator vast dat zij de mediation gaat staken. In verband met de geheimhouding kan ik ook daar niets anders over zeggen dan dat de mediator kennelijk van mening is dat er geen basis meer is om tot vruchtbare gesprekken en dus een samenwerking te kunnen komen.

Munitie

Direct aansluitend op de mededeling van de mediator dat ze de mediation gaat staken, zie ik e-mails voorbij komen tussen Dekkers en de mediator die mij een vreemd gevoel geven. Enkele dagen na beëindiging van de mediation is er namelijk een zitting gepland met betrekking tot de ondertoezichtstelling van mijn kinderen. In de stukken betreffende deze zitting is duidelijk dat LM poogt een bepaald beeld te schetsen van mij, echter zij beschuldigt mij van veel maar kan geen enkel punt hard maken en onderbouwen met bewijs in die stukken. Er is dus kennelijk meer munitie nodig.

Nu staat er in de geheimhoudingsovereenkomst van de mediation ook dat de mediation niet gedeeld mag worden met de rechter. Maar u voelt hem net zo goed aankomen als ik: LM zal in de rechtszaal gaan stellen dat ik de schuldige ben in het beëindigen van de mediation. Doel hiervan is om aan te tonen: met deze vader valt niet te werken.

Misselijke actie

En zo gebeurde het ook. De zittingsvertegenwoordiger van JBB, FvA wapperde kwistig met e-mails uit de mediation. En citeerde hier letterlijk uit. Hiermee werd niet alleen duidelijk dat de geheimhouding intern geschonden was, FvA had de e-mails immers niet mogen hebben, maar nu ook extern: ze mocht er al helemaal niet over spreken laats staan hieruit citeren. JBB heeft niet alleen de geheimhouding geschonden tegenover de rechtbank, maar in de zaal zat ook mijn ex-partner. Er is uiteraard direct in de zitting bezwaar aangetekend bij de rechter en aangegeven dat met een dergelijke instelling van de GI er niet verwacht mag worden dat er ooit nog een samenwerking kan komen en er vertrouwen zal zijn. De rechter toonde zich verbaasd over de handelswijze van de GI. FvA probeerde nog aan te tonen dat met mijn bezwaar haar onderbouwing ("meneer tekent overal bezwaar tegen aan") voor het beëindigen van de mediation alleen maar ondersteund werd. Een misselijke actie met als doelstelling het framen van een voor LM lastige gezaghebbende ouder zonder enige grond. Het lijkt erop dat LM en FvA persoonlijk geïnstrueerd zijn door Dekkers zelf om alles te doen wat in hun macht ligt om mij zwart te maken bij de rechter, ook al moeten daarvoor overeenkomsten, wetten en fatsoensnormen geschonden worden. En moet er smaad gepleegd worden.

Na de zitting is Dekkers direct door mij aangesproken. Zij beriep zich op het feit dat ze van mening was dat de e-mail over de reden van de beëindiging, die overigens voor de beëindigingsbrief kwam en dus binnen de mediation!!, niet meer tot de mediation behoorde en dus naar buiten gebracht mocht worden. Daar heeft de mediator haar, desgevraagd, heel snel van duidelijk gemaakt dat dat

een verkeerde aanname was. Voor een regiodirecteur van een GI is het zorgelijk dat ze zulke aannames doet wetende waar ze voor getekend heeft. Maar ondertussen was ik al beschadigd in de rechtbank.

Verzuim

Uiteraard heeft mijn advocaat de GI en Miranda Dekkers persoonlijk in verzuim gesteld. Ze heeft nog gepoogd daar onderuit te komen maar heeft uiteindelijk de aansprakelijkheid doorverwezen naar de aansprakelijkheidsverzekering van JBB. Om tot een oplossing te komen stelde ze een nieuwe mediation voor met een andere mediator. Ook deze zagen we aankomen omdat, zoals al eerder gesteld, de vorige mediator niet haar keuze was. Ik denk dat ieder weldenkend mens nu kan inschatten welke strategie Dekkers en LM hebben gevoerd en waar op aangestuurd lijkt te zijn in de mediation. En die strategie was niet om eruit te komen met elkaar! Los van de verzuim/aansprakelijkheidsstelling is er uiteraard een klacht tegen Dekkers ingediend bij de Klachtencommissie van JBB.

Diepe droefenis

In de zitting van de Klachtencommissie was de verdediging van Dekkers diepe droefenis. Het was overduidelijk dat zij de zitting niet of nauwelijks had voorbereid. Dekkers was van mening dat de dingen die gezegd zijn in de rechtszaal gezegd konden en mochten worden omdat dat in het belang van de zaak was en er daarmee een compleet beeld gegeven zou worden aan de rechter. Op de vele vragen van de Klachtencommissie had ze niet of nauwelijks een afdoende antwoord en ze moest tijdens de zitting zelfs toegeven op een gerichte vraag van de Klachtencommissie dat de geheimhoudingsovereenkomst inderdaad geen ruimte toeliet om ook maar iets in de rechtszaal te zeggen. Letterlijk gaf Dekkers op die vraag het volgende antwoord: *“Als u de geheimhoudingsverklaring zo bekijkt heeft u gelijk!”* Maar ze zegt ook: *“Ik heb e-mails van de mediator waaruit opgemaakt kon worden dat ze toestemming heeft gegeven om dit wel in de rechtszaal te gebruiken.”* De Klachtencommissie en ik hebben direct gesteld dat wij die e-mails wilden zien. Dit was geen probleem volgens Dekkers.

Maar er kwam niets, niet anders dan een e-mail aan de Klachtencommissie, en niet ook aan mij zoals toegezegd, dat zij toestemming aan de mediator had gevraagd de betreffende e-mails met ons te delen maar dat ze nog geen reactie had gekregen van de mediator. Vreemd want de mediator reageert normaliter binnen 24 uur. Zelfs in het weekend.

Geen toestemming mediator

Toen ik na een aantal weken nog niets gehoord had, heb ik aan de Klachtencommissie gevraagd wat de stand van zaken was en of de e-mails er al wren. De Klachtencommissie wees mij op de eerder benoemde e-mail van Dekkers aan de mediator. Ik heb daarna de mediator benaderd en gevraagd of zij Dekkers al geantwoord had. Binnen enkele minuten, zoals te doen gebruikelijk bij deze mediator, meldde ze dat ze vrijwel direct geantwoord had aan Dekkers. Ik heb deze informatie doorgezet aan de Klachtencommissie en gevraagd navraag te doen bij Dekkers waar de e-mails blijven.

Wederom hoorde ik enkele weken niets. Opnieuw naar de mediator met de vraag wat zij dan geantwoord heeft aan Dekkers en of ze mij kon voorzien van de e-mails. Kort daarna kreeg ik een reactie van de mediator dat zij Dekkers geen toestemming heeft geven die e-mails te openbaren omdat die onderdeel zijn van de mediation. Met die redenering van de mediator is het dan wel heel

vreemd dat diezelfde mediator wel aan Dekkers toestemming gegeven zou hebben om aan de rechter dingen te vertellen.

Dekkers kan haar stelling dat zij toestemming heeft gekregen van de mediator dan ook niet onderbouwen met de door haar zelf benoemde “toestemmingse-mails”. Toen ik de mediator vertelde dat Dekkers bij de Klachtencommissie stelde dat zij toestemming had gehad van de mediator was de reactie van de mediator heel duidelijk: er is nooit toestemming gegeven om ook maar iets met de rechtbank te delen. Niet aan mij en niet aan Dekkers. Uiteraard is de Klachtencommissie volledig op de hoogte van alle informatie die van belang is voor de behandeling van deze klacht. De uitspraak kan dan ook met vertrouwen worden afgewacht.

Schofferend

Het handelen van Miranda Dekkers is ronduit schofferend. De wijze waarop ze de geheimhoudingsovereenkomst schendt toont aan dat ze totaal geen respect heeft voor (de rechten van) de cliënten van haar instelling. De wijze waarop Dekkers liegt tegen de Klachtencommissie toont een groot gebrek aan respect naar de klager en de leden van de commissie maar nog meer het ontbreken van enig fatsoen. Dit handelen toont ook een gebrek aan inzicht in en besef van de ernst van de situatie. Het toont een totale onderschatting van de cliënt aan, of wellicht nog meer een overschatting van de intimidatiekracht van Dekkers en de GI. Als de situatie al zo op scherp staat weet je dat elke leugen die je doet direct opgepakt wordt. En dan toch doorgaan in de leugen om zo je eigen hachje te redden in plaats van erkennen dat je een fout gemaakt hebt en daarvoor op de blaren te gaan zitten is onbegrijpelijk.

In het bedrijfsleven zou een medewerker, om het even op welk niveau, die dit doet op staande voet zijn ontslagen. Elke andere medewerker van JBB zou eveneens geslachtofferd zijn. Maar niet Miranda Dekkers. Bestuurder René Meuwissen, die als leidinggevende van Dekkers aanwezig was bij deze zitting en dus getuige was van het gedraai en gelieg, houdt Dekkers in functie. Maar met dit falen en deze houding heeft zij het zichzelf totaal onmogelijk gemaakt en zich onbetrouwbaar getoond. Voor dergelijke mensen is in mijn ogen geen plaats in de hulpverlening en al helemaal niet op een plek waarbij zij moet omgaan met cliënten. Deze handelswijze geeft een totaal verkeerd voorbeeld aan de medewerkers en de cliënten, de kinderen, waarvoor zij daar zit. Dekkers is voor mij dan ook geen serieuze gesprekspartner meer omdat ik bij geen enkel woord dat zij zegt nog kan vertrouwen op dat zij de waarheid spreekt. En heel vervelend: niemand die met haar spreekt kan daar nu nog van uitgaan.

Houding bestuurder legt bom onder jeugdzorg

Meuwissen is één van de voormannen van de jeugdzorg in Nederland. Door niet in te grijpen en Dekkers te laten zitten toont hij zijn complete minachting voor de cliënten van zijn instelling en de leden van de Klachtencommissie. Gezien zijn positie binnen Jeugdzorg Nederland is hij hiermee het toonbeeld geworden voor alle medewerkers van de verschillende jeugdzorginstellingen in hoe arrogant en minachtend je mag zijn naar cliënten, ouders, andere belanghebbenden en de Klachtencommissie. Want als zij het mogen dan mogen wij het ook! Ook het werk van de Klachtencommissie wordt zeer bemoeilijkt: de Klachtencommissie kan er niet langer van uitgaan dat de medewerkers van de GI de waarheid spreken nu de directie het al niet doet.

Daarmee heeft Meuwissen een bom gelegd onder het respect en fatsoen dat cliënten en jeugdzorgwerkers voor elkaar moeten hebben. Hiermee schaadt hij de belangen van de cliënten, de

belanghebbende ouders, alle jeugdzorgwerkers en de jeugdzorg in zijn geheel. Voor dit soort opportunistisch en minachtend gedrag is geen plek binnen de jeugdzorg. Het zou Jeugdzorg Nederland sieren de [Behoorlijkheidswijzer](#) van de BOM op te leggen aan de GI's, die na te leven, schoon schip te maken en daarbij te kijken buiten het eigen incestueuze old boys netwerk voor de vervanging van de huidige mastodonten van de jeugdzorg. In het belang van de kinderen die nu en in de toekomst aan clubs als die van Meuwissen worden toegewezen. Het zou René Meuwissen sieren als hij daarbij ook zijn conclusies trekt en beseft dat zijn tijd gekomen is om afscheid te nemen.

Geen stap verder

En wat betreft mijn eigen dossier: de mediation is gestaakt, er lijkt geen basis te zijn voor verdere gesprekken. Er is aan beide zijden totaal geen vertrouwen in elkaar. Iedere weldenkende bestuurder, die handelt in het belang van de kinderen, zal dan stellen dat als er geen vertrouwen is tussen partijen dat er ook nooit sprake kan zijn van een samenwerking. Dan beëindig je die. Niet Meuwissen. Zelf stelt hij per e-mail dat er geen samenwerking meer mogelijk is tussen LM en mij en dat dit niet in het belang van de kinderen is. Dan zou je maatregelen verwachten. Helaas weigert Meuwissen ook hier deze te nemen, hiermee duidelijk makend dat de belangen van de kinderen hem niets doen. Een grotere bevestiging van zijn minachting voor zijn cliënten – de kinderen die aan JBB zijn toegewezen – en mij kan hij niet geven. En oja, het laatste inhoudelijke gesprek over de ondertoezichtstelling dateert nog altijd van 16 oktober 2017. We zijn geen stap verder.